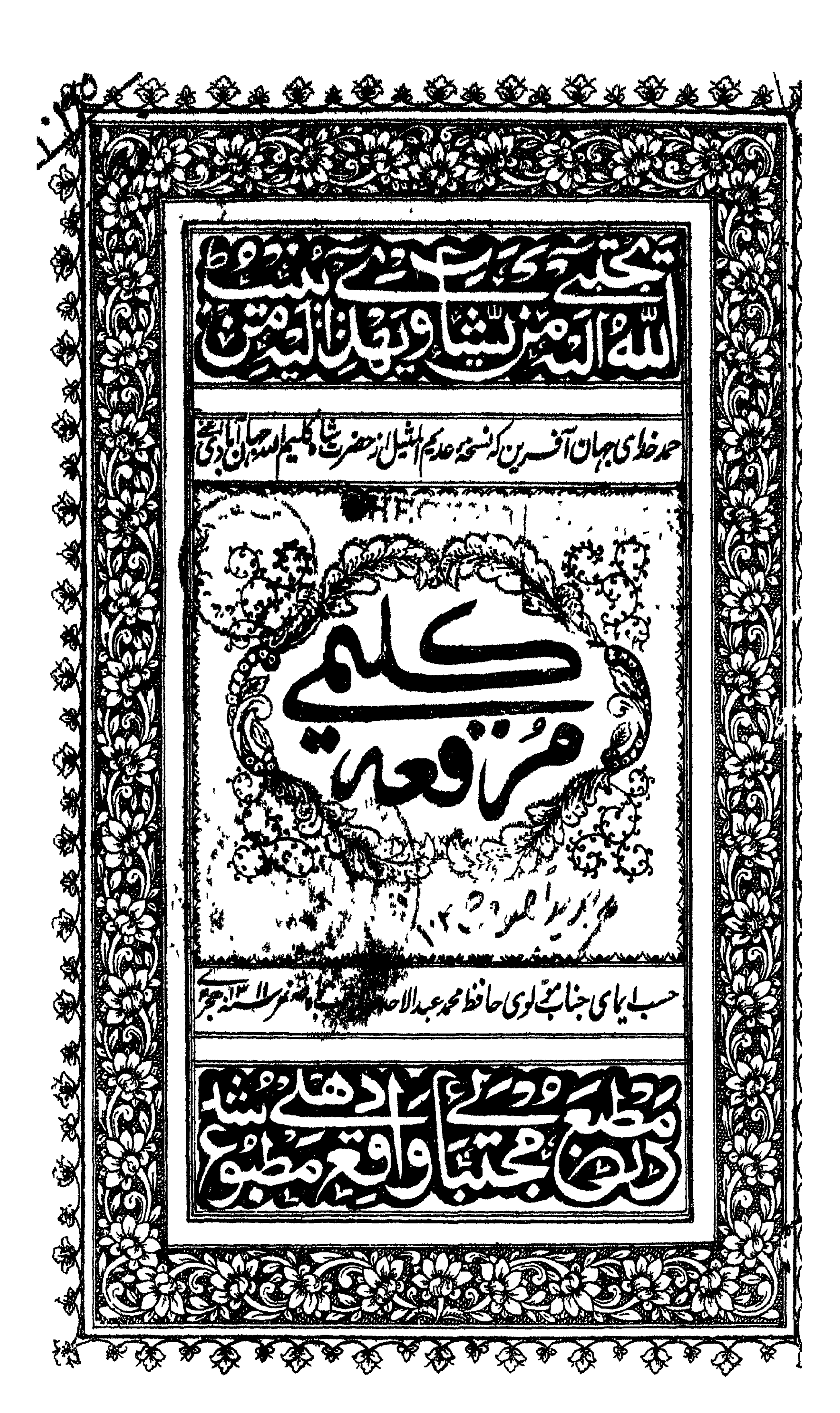

الله یجتبی الیہ من یشاء ویہدی الیہ من ینیب
حمد خدای جہان آفرین کہ نسخہ عدیم المثیل از حضرت شاہ کلیم اللہ جہان آبادی
مرقعہ کلیمی
حسب ایمای جناب مولوی حافظ محمد عبد الاحد
در مطبع مجتبائی واقع دہلی مطبوع شد

بسم الله الرحمن الرحیم

یا کلّ الکلّ بک الکلّ و منک الکلّ و الیک الکلّ صلّ علی تعیّنک الاقدم و المظهر الاتمّ لاسمک الاعظم

امابعد هر فائده که مسطور سوده این اوراق است بمنزله رقعه ایست که از پیران خرقه پوش سراپا هوش باین گدا رسیده و بتار محبت بر یکدیگر دوخته مرقعی برای پوشش ما سوی الحق از بصیرت ساخته لهذا این مجموعه را مرقع نام کرده و اقسام صلوة را ابواب و را مقدم داشته و هر فائده را عنوان برقعه ساخته و چون اختصار مطلوب بود و اقتصار بذکر بعض خواص نموده آمد۔

مقدمه عامل را باید که این شروط مذکوره در ذیل خود پیدا آرد بعد آن عمل نماید که بی این بطالت است و امیدوار بی نتایج جهالت امام احمد بونی که راس و رئیس اهل دعوات است این شروط ذکر فرموده اکل حلال و صدق مقال و حضور قلب و عجز و خضوع و بکاء و اخلاص و کسوت حلال و رعایت اوقات صالحه چون وقت افطار و سحر و رقت قلب و بعد ادای فرایض و در میان سنت فجر و فرض آن و بعد صلوة جمعه تا غروب و روز عرفه و منتصف شعبان و عیدین و رمضان و بعد تلاوت قرآن و نزد نزول مطر و نزد مرضی و مجالس علماء دین و جماعت مسلمین و غیبت مدعوله و نزد دعاء مظلوم و نزد دعاء والدین للاولاد و مناسک حج و ما یتبعها و بسط هر دو دست و انفراج انگشتان و رفع هر دو دست تا ابط ظاهر شود و بازو از دست کشاده گردد و تهی گاه از بازو و خفض سر در سجده و غیر آن و درک معانی دعاء و ابتداء و ختم آن بر درود آن سرور۔

صلے اللہ علیہ وسلم وآلہ واصحابہ وعدم ملال از عدم سرعت اجابت وتکرار دعا بالغاً ما بلغ وتجدید توبہ واستغفار نزد دعا واولی ودوام طہارت کاملہ یعنی بتثلیث وسواک واستیعاب وصوم وصلوٰۃ نفل وتقدیم فعل خیر چون صدقہ مانند آن واستقبال قبلہ واحتیاط درین کہ ایذا نرساند بموجہ وترک حیوانات جمالی وجلالی وترک اشیا منتنہ چون بصل وفوم وکراث وخلوت مظلمہ بعید از اصوات ناس وخلو معدہ از امتلاء ومحافظت اوقات کہ تعلق بنجوم وارند وساعات معینہ وبخورات معینہ وعدم تجاوز بافراط وتفریط از عدد معین کہ آمدہ وکشف راس وقت دعا واستعمال عطریات وستر عورت وعدم حضور منکر سر شعور وعدم شغل بغیر وتہذیب اخلاق ظاہرہ واشعار ظالم بتصریح یا کنایۃ قبل از دعا بدبر و بہ نیت آنکہ شاید ترک کند بعد از دعا کلمہ یا مجیب سہ بار یا جبار سو بار بعد سلام [illegible] بار استغفر اللہ من کل ذنب [illegible] وبحمدہ [illegible]

رقعات الصلوٰۃ تعیین سورہ در سنن روایت آمدہ در سنت نماز فجر سورۃ شرح وفیل برای دفع بواسیر ودمامیل آمدہ[۱] وہر کہ بر کافرون واخلاص مواظبت نماید در خانہ خود مکروہ نہ بیند ودر چہار سنت ظہر یا از کافرون تا اخلاص بخوانند ودر دو اخیرہ آیت الکرسی آمن الرسول تا آخر سورۃ ودر سنت عصر اذا زلزلت تا تکاثر یا در اولی والعصر چہار بار پس سہ بار پس دو بار پس یکبار ودر سنت نماز مغرب کافرون واخلاص ودر سنت بعد فرض العشاء آیت الکرسی وآمن الرسول وبقولی آنکہ چہار میگوید آیت الکرسی تا خالدون وآمن الرسول وشہد اللہ

أَنَّهُ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِندَ اللّٰهِ الْإِسْلَامُ وَقُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَآءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَآءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ودر نماز وتر

[۱] بعد از سلام ہفتاد بار استغفر اللہ من کل ذنب سبحان اللہ وبحمدہ بخواند والتزام سورۃ مرد رج میں حکم دارد ۱۲

شغل شیر ودوعن [illegible]
[illegible]
سنت فجر
سنت ظہر
سنت عصر
سنت مغرب
سنت عشا
[illegible]

سورهٔ اعلیٰ یا قدر و کافرون و اخلاص و در چهار سنت قبل العشا سلطان المشائخ موقعیکه این ترتیب
به شیخ نصیر الدین محمود پنج رکعت رقعه نماز اشراق دو رکعت در اولی آیت الکرسی تا خالدون و در ثانیه
آمن الرسول و آیت الله نور السموات تا علیم بعد از آن دو رکعت استعاذه در اولیٰ فلق و در ثانیه والناس
بعد از آن دو رکعت استخاره در اولیٰ کافرون و در ثانیه اخلاص بعد از آن دو رکعت نماز استجاب در اولی
واقعه و در ثانیه سبح اسم ربک الاعلیٰ رقعه صلوٰة شکر النهار دو رکعت در هر رکعت پنج بار اخلاص
و در شکر اللیل پنج کافرون رقعه نماز چاشت یعنی ضحیٰ دوازده رکعت است و اقل آن چهار در
چهارگانے اول فتح پس نوح پس قدر پس کوثر و در چهارگانے دویم در اول والشمس پس واللیل
پس والضحیٰ پس الم نشرح و در چهارگانے سوم در اول کافرون پس نصر پس تبت پس اخلاص
و هر که التزام گیرد نماز چاشت را اسباب معاش وے را حق تعالیٰ مهیا دارد رقعه بعد از
ضحیٰ دو رکعت صلوٰة النفس آمده در اولیٰ آیت الکرسی و الشمس یکبار و اخلاص پنج بار و در ثانیه آیة الکرسی
والضحیٰ یکبار و اخلاص پنج بار بعد از فراغ گوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَ
الْمُعَافَاةَ فِي الدِّيْنِ وَالدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ رقعه چون سایه بگردد چهار رکعت فی زوال الضحیٰ در
هر رکعت اخلاص پنجاه بار یا یازده بار یا سه بار و این وقت را غنیمت شمارد که ساعة همچون
نصف لیل است بعد از فراغ صلوٰة ظهر ده رکعت صلوٰة ظهریه بخواند و درین ده رکعت ده سوره
آخر قرآن بخواند و هر که التزام گیرد بهتر خضر علیه السلام ملاقات نماید رقعه بعد صلوٰة المغرب
صلوٰة اوابین بیست رکعت آمده در هر رکعت بعد از فاتحه اخلاص سه بار و اقل آن شش
رقعه دو رکعت حفظ الایمان بعد از فاتحه هفت بار اخلاص و فلق یکبار در اولی و در ثانیه
هفت بار اخلاص و ناس یکبار حضرت شیخ قدس سره ده ده بار میفرمودند
و اول فوائد الفواد است رقعه بعد از مغرب دو رکعت صلوٰة قضاء الحوائج الشرعیة
المشروعة لامة محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم و آله وصحبه در هر رکعت
سه بار اخلاص و یکبار لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ

نماز اوابین
نماز حفظ الایمان
نماز قضاء الحوائج

دو دو رکعت صلوٰة شفا و مرضی لامتہ رسول الله صلی الله علیه وسلم بخواند در هر رکعت اخلاص
سه بار و تسبیحهٔ ذوالنون ۔ دو رکعت صلوٰة الهول لمن خرج فی ذلک الیوم من الدنیا
من امتہ رسول الله صلی الله علیه وسلم بالایمان ۔ بخواند در هر دو رکعت آیة
الکرسی یکبار و تکاثر یازده بار ۔ دو دو رکعت راحة البرزخ بخواند در اول بروج
و در ثانیه طارق و گوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَوْدِعُكَ اِيْمَانِيْ وَدِيْنِيْ فَاحْفَظْهُمَا
و این را صلوٰة البروج نیز گویند رقعه چهار رکعت صلوٰة السعادت در
رکعت اولی اخلاص چهل بار و در ثانیه سی بار و در ثالثه بیست بار و در رابعه ده
بار هر که شب دوشنبه این نماز گذارد هرگز شقی نگردد رقعه بعد از نماز عشا
دو رکعت برائے روشنائی چشم بخواند در هر رکعت کوثر پنج بار پنج بعد از نماز سه بار
گوید اَللّٰهُمَّ مَتِّعْنِیْ بِسَمْعِیْ وَبَصَرِیْ وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَ مِنِّیْ بعضے از نماز
شام این نماز کنند و در هر بار که دعا بخواند بر انگشت بدمد و بر چشم فرود آرد
رقعه برائے روشنائی چشم و دفع درد الٓمّٓ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ و
بر سر انگشتان بدمد و بر چشمها بمالد باز گوید الٓمّٓ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ
و همچنان کند باز گوید وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَیِّ الْقَیُّوْمِ باز همچنان کند رقعه
کٓهٰیٰعٓصٓ حٰمٓ عٓسٓقٓ سه بار گوید ده حرف است هر حرفی بگوید و عقد بندد
بعده بر چشم فرود آرد صحت کلی حاصل آید رقعه چهار رکعت صلوٰة العاشقین
برائے اهم مهمات ۔ در اول صد بار یَا اَللّٰهُ و در دویم یَا رَحْمٰنُ و در سیوم
یَا رَحِیْمُ و در چهارم یَا وَدُوْدُ رقعه دو رکعت صلوٰة القربت در هر رکعت سه بار اخلاص
بخواند و بعد از فراغ هفتاد بار استغفار بگوید و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِیْ
عَمَلًا یُقَرِّبُنِیْ اِلَیْكَ نماز تهجد دوازده رکعت بگذارد و اقلش دو رکعت
در هر شفعه در اولی آیت الکرسی تا خالدون و سه بار اخلاص و در ثانیه آمن الرسول و تبارک

نماز شفا از مرض
نماز هول
نماز راحت البرزخ
نماز سعادت
نماز روشنائی چشم
ایضاً
ایضاً
نماز عاشقین
نماز قربت
نماز تهجد

اخلاص ~~و آمن الرسول و بعضی بعد از سوره اخلاص~~ و بعضی اخلاص در اولی دوازده بار بخوانند تا در
دوازدهم یکبار خوانند و بعضی دوازده رکوع سوره یوسف بخوانند و حق آنست که این نماز بهترین
نوافل است که با اخلاص اقرب و از ریا ابعد است رقعه صلوة طول العمر در اواخر ماه رجب

نماز طول العمر

بگذارند دوازده رکعت بسه سلام در هر رکعت بعد از فاتحه آیة الکرسی یکبار و اخلاص سه بار و بعد صلوة
این دعا بخوانند ده بار یَا اَجَلُّ مِنْ کُلِّ جَلِیْلٍ وَّیَا اَکْرَمُ مِنْ کُلِّ کَرِیْمٍ وَّیَا اَعْظَمُ مِنْ کُلِّ
عَظِیْمٍ وَّیَا اَرْحَمُ مِنْ کُلِّ رَحِیْمٍ وَّیَا اَعَزُّ مِنْ کُلِّ عَزِیْزٍ وَّیَا اَحَدُ مِنْ کُلِّ وَاحِدٍ وَّیَا
خَیْرٌ مِّنْ کُلِّ خَیْرٍ اَنْتَ رَبِّیْ لَا رَبَّ لِیْ سِوَاکَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیْثِیْنَ وَرَجَاهُمْ اَغْنِنِیْ
بِفَضْلِکَ وَمُدَّ فِیْ عُمُرِیْ مَدًّا طَوِیْلًا فِیْ رِضَاکَ بِالْعَافِیَةِ بِرَحْمَتِکَ یَا وَهَّابُ یَا کَرِیْمُ
اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ رقعه صلوة اویس قرنی رضی الله عنه در ماه رجب در سه و چهار و پنج یا سیزده

نماز اویس قرنی

و چهارده و پانزده یا بیست و سیوم و بیست و چهارم و بیست و پنجم و طریقش آنست که بوقت چاشت
غسل کند و چهار رکعت بخواند و هر چه خواهد از قرآن بخواند بعد از سلام هفتاد بار بگوید لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
الْمَلِکُ الْحَقُّ الْمُبِیْنُ لَیْسَ کَمِثْلِهٖ شَیْءٌ وَّهُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ و چهار رکعت دیگر بگذارد و در هر رکعتے
بعد از فاتحه سوره نصر یکبار بعد از سلام هفتاد بار بگوید اِلٰهَکَ اَقْوٰی مُعِیْنٌ وَّاَهْدٰی دَلِیْلٌ بِحَقِّ
اِیَّاکَ نَعْبُدُ وَاِیَّاکَ نَسْتَعِیْنُ و چهار رکعت دیگر بگذارد در هر رکعت سه بار اخلاص بعد از سلام
سوره الم نشرح هفتاد بار بخواند و دست برداشته بر سینه فرود آرد و حاجت خواهد حاصل شود و از اول
غسل تا اتمام نماز تکلم نکند این را از شیخ الشیوخ نیز آمده رقعه صلوة لیلة الرغائب ای العطایا اول شب

نماز لیلة الرغائب

جمعه ماه رجب خوانند و بجماعت نیز آمده دوازده رکعت در هر رکعت سوره قدر سه بار و اخلاص دوازده
بار و بعد از فراغ هفتاد بار بخواند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ وَعَلٰی اٰلِهٖ پس سر بسجده نهد و در
سجده هفتاد بار بگوید سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَّبُّنَا وَرَبُّ الْمَلٰٓئِکَةِ وَالرُّوْحِ و باز بنشیند و هفتاد بار
بگوید رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ فَاِنَّکَ اَنْتَ الْعَلِیُّ الْاَعْظَمُ بار دوم بسجده شود
هفتاد بار بگوید سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَّبُّنَا وَرَبُّ الْمَلٰٓئِکَةِ وَالرُّوْحِ و هم در سجده حاجت خواهد روا

~~سجدہ دوم بعدہ ہفتاد بار بگوید سبوح قدوس ربنا ورب الملائکة والروح و بعد ازین ہفتاد بار بگوید رب~~
~~اغفر وارحم وتجاوز عما تعلم فانک انت العلی الاعظم باز دوم سجدہ شود و ہفتاد بار بگوید سبوح~~
قدوس ربنا ورب الملائکة والروح و ہم در سجدہ حاجت خواہد **رقعہ** صلوۃ الاستخارہ براے
ترک واخذ کارہا کنند دو رکعت خوانند کافرون و اخلاص این دعا بخوانند و کار ہر دو گذارند اگر خیر است توفیق
می یابد و اگر شر است باز می ماند و این در حدیث آمدہ و آنچہ مشائخ کنند خیر یابند از فعل و ترک آن طور دیگر است
در حدیث نیامدہ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَخِيْرُكَ بِعِلْمِكَ وَاَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ
وَاَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيْمِ فَاِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا اَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا اَعْلَمُ وَاَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ
اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ اَنَّ هٰذَا الْاَمْرَ (اینجا نام کار خود برد) خَيْرٌ لِّیْ فِیْ دِيْنِیْ وَدُنْيَایَ وَمَعَاشِیْ
وَعَاقِبَةِ اَمْرِیْ (یا بجاے این عبارت گوید) فِیْ عَاجِلِ اَمْرِیْ وَاٰجِلِهٖ فَاقْدُرْهُ لِیْ وَيَسِّرْهُ
لِیْ ثُمَّ بَارِكْ لِیْ فِيْهِ وَاِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ اَنَّ هٰذَا الْاَمْرَ (اینجا نام حاجت خود بگیرد) شَرٌّ لِّیْ فِیْ دِيْنِیْ
وَمَعَاشِیْ وَعَاقِبَةِ اَمْرِیْ (یا بجاے این عبارت گویم) فِیْ عَاجِلِ اَمْرِیْ وَاٰجِلِهٖ فَاصْرِفْهُ عَنِّیْ
وَاصْرِفْنِیْ عَنْهُ وَاقْدُرْ لِیَ الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ اَرْضِنِیْ بِهٖ **رقعہ** مترجم بولی از شیخ بو علی نوری
داورا فعا الی المرتضی کرم الله وجہہ گوید کہ کسیکہ خواہد کہ در منام خود از خیر و شر کار خود خبر یابد شش رکعت
نماز بعد صلوۃ عشاء بخواند اما پیش از خواب در اولی سورۂ شمس ہفت بار و (در دوم واللیل ہفت بار) در سیوم سورۂ ضحی ہفت بار و در
چہارم الم نشرح ہفت بار و در خامس سورۂ والتین ہفت بار و در ششم قدر ہفت بار و ثنا بخواند و صلوۃ
بفرستد و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ يَا رَبَّ اِبْرَاهِيْمَ وَمُوْسٰی وَرَبَّ اِسْحَاقَ وَيَعْقُوْبَ وَرَبَّ جِبْرَئِيْلَ
وَرَبَّ مِيْكَائِيْلَ وَرَبَّ اِسْرَافِيْلَ وَرَبَّ عِزْرَائِيْلَ وَاَنْتَ يَا رَبِّ مُنْزِلَ الصُّحُفِ وَ
مُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالزَّبُوْرِ وَالْفُرْقَانِ رَبِّ اَرِنِیْ فِیْ مَنَامِیْ هٰذِهِ اللَّيْلَةَ
مِنْ اَمْرِیْ مَا اَنْتَ بِهٖ اَعْلَمُ این استخارہ را ہفت شب بکند **رقعہ** نصف شب بیدار شود و وضو
کامل کند و تحیة الوضو بخواند بعد از آن فاتحہ یازدہ بار بخواند و اخلاص نیز یازدہ بار و درود نیز
بعدہ کلمہ تمجید نیز و یَا عَبْدَ الْقَادِرِ جِيْلَانِیْ شَيْئًا لِلّٰهِ نیز یازدہ بار بخواند و دو رکعت دیگر بخواند

براے استخارہ

ایضاً

ایضاً

دو رکعت دیگر بخواند در هر رکعت اخلاص بیست و پنجبار و ثواب آن بروح حضرت غوث الاعظم رضی الله تعالی عنه نیاز فرستد یازده رکعت برای قضائے حاجت خود بخواند و چون تحریمه بندد چشم پوشد و خود را نرم دارد پس شروع فاتحه نماید و چون به اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ رسد این دو کلمه تکرار بکند تا گردن بگردد اگر بجانب راست گردد کار بکند و اگر بجانب چپ بگردد کار نکند پس تمام کند فاتحه را و اخلاص یازده بار ضم نماید و در رکعت ثانیه را همچنین کند خارج شود از نماز - رقعه دو رکعت گذارد از نماز عشا قریب بر خواب يَا عَلِيْمُ عَلِّمْنِيْ صد بار يَا رَشِيْدُ اَرْشِدْنِيْ صد بار يَا هَادِيْ اِهْدِنِيْ صد بار اول و آخر درود تا حال معلوم شود رقعه صلوٰة رضاء الابوین رکعتین در هر رکعت چهار قل بخواند رقعه صلوٰة الحاجت دو رکعت قبل طلوع الفجر بخواند در هر رکعت آیة الکرسی سه بار و کافرون و اخلاص یازده یازده بار بعد ازان گوید سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهٖ سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيْمِ وَبِحَمْدِهٖ اَسْتَغْفِرُ اللهَ صد بار خدا تعالی قضا کند دین او را و وسیع کند بروے رزق این مشهور و مجرب است رقعه صلوٰة قضاء الحوائج ای حاجت کانت چهار رکعت بدو سلام در اولی قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تا بِغَيْرِ حِسَابٍ پانزده بار و در ثانیه کوثر پانزده بار و در ثالثه کافرون پانزده بار و در رابعه اخلاص پانزده بار بعد ازان دعا بخواند حاجت روا گردد ان شاء الله تعالی بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ ۝ وَاُفَوِّضُ اَمْرِيْٓ اِلَى اللهِ اِنَّ اللهَ بَصِيْرٌ بِالْعِبَادِ يَا مَنْ ذِكْرُهٗ شَرَفُ الذَّاكِرِيْنَ يَا مَنْ طَاعَتُهٗ نَجَاةٌ لِّلْمُطِيْعِيْنَ يَا مَنْ رَاْفَتُهٗ مَلْجَاءٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ يَا مَنْ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ نَبَاءُ الْمُحْتَاجِيْنَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ۝ و اولی آنست که این نماز را بعد از نیم شب کند و بین الظهر و العصر هم آمده است رقعه قضاء الحوائج روز جمعه چون آفتاب برآید دو رکعت نماز بگذارد در اولی فلق

نماز استخاره

نماز رضاء الابوین

نماز قضاء الحاجت

نماز برای وسعت رزق و قضاء حاجت

نماز قضاء حاجت

ودر ثانیه ناس و بعد از سلام آیة الکرسی هفت بار چهار رکعت دیگر بگذارد و در هر رکعت نصر یکبار و
اخلاص بست و پنجبار چون فارغ شود هفتاد کرت لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ
بخواند و خواص این نماز نمیداند بجز خدای تعالی **رقعه** صلوة قضاء الحوائج شش رکعت بگذارد
بسه سلام هرچه داند از قرآن بخواند بعده سر بسجده نهد هفتاد بار کافرون بخواند و سه بار این دعا متصل
بخواند و حاجت طلبد روا گردد ان شاء الله تعالی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِیْ
مِمَّنْ دَعَاکَ فَاَجَبْتَهٗ وَاٰمَنَ بِکَ فَهَدَیْتَهٗ وَرَغِبَ اِلَیْکَ فَاَعْطَیْتَهٗ وَتَوَکَّلَ عَلَیْکَ
فَکَفَیْتَهٗ وَاقْتَرَبَ مِنْکَ فَاَدْنَیْتَهٗ اَللّٰهُمَّ مُدَّ لِعَیْشَتِیْ مَدًّا وَاجْعَلْ لِّیْ فِیْ قُلُوْبِ
الْمُؤْمِنِیْنَ وُدًّا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُکَ الْاِیْمَانَ بِکَ وَاَسْاَلُکَ الْفَضْلَ مِنَ الرِّزْقِ وَ
اَسْاَلُکَ الْعَافِیَةَ مِنَ الْبَلَاءِ وَالْبَلِیَّةِ وَاَسْاَلُکَ حُسْنَ الْعَافِیَةِ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ
رقعه صلوة التوسعة دو رکعت بگذارد در اول وَعِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَیْبِ لَا یَعْلَمُهَا اِلَّا هُوَ الاٰیة
ودر ثانیه وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِی الْاَرْضِ اِلَّا عَلَی اللّٰهِ رِزْقُهَا وَیَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا الخ بعد ازان استغفار
بسیار بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الْغَفُوْرَ الرَّحِیْمَ و استدامت نماید **رقعه** از شیخ ابو القاسم قشیری رحمة الله
صلوة الحاجت بخواند وضو جدید کامل بکند بعد ازان چهار رکعت بدو سلام و دو تشهد بخواند در اول رَبَّنَا
اٰتِنَا مِنْ لَّدُنْکَ رَحْمَةً وَّهَیِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ده بار و در ثانی رَبِّ اشْرَحْ لِیْ صَدْرِیْ
ده بار و در ثالثه فَسَتَذْکُرُوْنَ مَا اَقُوْلُ لَکُمْ وَاُفَوِّضُ اَمْرِیْ اِلَی اللّٰهِ الخ ده بار و در رابعه رَبَّنَا
اَتْمِمْ لَنَا نُوْرَنَا وَاغْفِرْ لَنَا اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ده بار پس سر بسجده نهد و در سجده بگوید لَا
اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِیْنَ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَنَجَّیْنٰهُ مِنَ الْغَمِّ وَکَذٰلِکَ
نُنْجِی الْمُؤْمِنِیْنَ چهل و یکبار پس حاجت خواهد قضا کند الله تعالی از فضل خود **رقعه** صلوة قضاء الحاجت
دوازده رکعت بشش قعده و یک سلام در شب یا در روز بخواند بعد از فراغ التحیات تکبیر گوید و سر
بسجده نهد و فاتحه هفت بار و آیة الکرسی هفت بار و لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْکَ لَهٗ لَهُ
الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ده بار پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِمَعَاقِدِ

الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَجَدِّكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي هٰذِهِ پس سر برآرد و سلام و بدهد و فتاوی برہنه گفته که این نماز برائے قضائے حوائج کرات و مرات بتجربه رسیده و حضرت صلی الله علیه وسلم فرموده که زنهار سفهاء نیاموزند و سجده چنین در نوافل قبل از سلام نزدیک حنفیه روا است چنانچه کراهیت کرمانی باین تفسیر است رقعه منقولست از امام نجم الدین نسفی رحمة الله تعالی علیه که در حیرت الفقها است که نماز قضاء هزار حاجت مرا حضرت خضر علیه السلام تعلیم کرده است و آن دو رکعت است هر وقتیکه تواند بخواند شب جمعه فاضلتر است - در اولی کافرون ده بار و در ثانیه اخلاص ده بار بعد از سلام سر بسجده نهد و ده بار درود و ده بار سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و ده بار اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا رَبَّنَا عَذَابَ النَّارِ و ده بار يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ أَغِثْنَا آنگاه حاجت ها یکیک خواهد چندانکه یاد آید بعده گوید یارب هزار حاجت دینی و دنیاوی مرا روا گردان بفضله تعالی روا گردد رقعه صلوة الحاجت دو رکعت نماز گذارد با خشوع تمام و هر چه داند بخواند بعد از سلام ایستاده بقبله چهل و یکبار فاتحه خواند و بسر فاتحه دو بار تسمیه گوید پس سر بسجده نهد و حاجت خواهد روا شود رقعه در مفتاح الحسن گوید هر کرا حاجت باشد باید که چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه روزه دارد و غسل کند و خاتم نماز جمعه رود و چیزے تصدق کند و بعد از نماز جمعه گوید اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الَّذِي لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ الَّذِي مَلَأَتْ عَظَمَتُهُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ الَّذِي عَنَتِ الْوُجُوهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ وَوَجِلَتِ الْقُلُوبُ مِنْ خَشْيَتِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنْ تُعْطِيَنِي حَاجَتِي وَهِيَ كَذَا وَكَذَا مستجاب شود سفهاء نیاموزند که مبادا بر گناه یا قطیعة الرحم دعا کند رقعه صلوة القلب برائے صفائی دل چهار رکعت در هر رکعت اخلاص یکبار اما بلسان دل نه بلسان دهان رقعه قضاء الفوائت در روز جمعه چهار رکعت بسلام واحد در هر رکعت آیت الکرسی هفت بار و کوثر پانزده بار پس

نماز قضاء هزار حاجت

نماز حاجت

نماز قلب

نماز قضاء العمری

پس صد بار بعد فرستد و این دعا بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَللّٰهُمَّ يَا سَابِقَ الْفَوْتِ وَيَا سَامِعَ الصَّوْتِ وَيَا مُحْيِيَ الْعِظَامِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اجْعَلْ لِيْ فَرَجًا وَّمَخْرَجًا مِّمَّا اَنَا فِيْهِ فَاِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا اَعْلَمُ وَاَنْتَ تَقْدِرُ وَلَا اَقْدِرُ وَاَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا سُبُّوْحُ يَا قُدُّوْسُ يَا رَبَّ الْمَلٰٓئِكَةِ وَالرُّوْحِ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ فَاِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْاَعْظَمُ يَا سَتَّارَ الْعُيُوْبِ وَيَا غَفَّارَ الذُّنُوْبِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ رقعه صلوة التسبیح این نماز مشهور است در احادیث آمده نیّت بعد تحریمه پانزده بار تسبیح خوانند یعنی سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ و همچنین در رکوع و در قومه و همچنین در سجدهٔ اولی و در جلسه و در سجدهٔ ثانیه و در آخر سجدهٔ دویم یکبار بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ مِلْءَ الْمِيْزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضَا وَزِنَةَ الْعَرْشِ و همین نهج رکعت دویم و سیوم و چهارم. در هر رکعت هفتاد و پنج بار و در مجموع سیصد بار و این صلوة را وقت مقرر نیست اگر هر روز کند بعد اشراق کند و اگر بعد هفته کند روز جمعه بهتر و اگر در ماهے کند خمیس اول بهتر و اگر در سالے کند روز عاشورا بهتر. و شوافع چون جلسهٔ استراحت جائز داشته اند در آن ده بار نیز خوانند و در قیام بعد سوره پانزده بار خوانند رقعه صلوة الصلوة بهمین دستور است الا آنکه بجائے تسبیح درود خوانند هر درود که باشد رقعه یک رکعت صلوة العشق خوانند فاتحه شروع کند بعد نیت و تکبیر تا برسد تا قوله تعالى اهدنا الصراط المستقيم و این کلمه تکرار کند تا بیخود شود و بیفتد بعد از آن چون بهوش آید شروع از صراط الذین انعمت علیهم کند و فاتحه را تمام کند و سوره قدر ضم نماید و لفظ انزلناه را سه بار مکرر نماید و تمام کند و التحیات خوانده سلام داده از نماز برآید اگرچه این نماز بر دستور فقها نیست اما فقرا کرده اند

رقعات الدعوات وغيرها

سبوع حضرت غوث الاعظم نهایت عظیم البرکة است بسید محمود کردی قدس سره از مشائخ ذیشان رسیده یوم الاحد بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

صلوة التسبیح

و بعد از آن قرات شروع نمایند و هم سوره نمایند و آخر وده بار تسبیح خوانند.

صلوة الصلوة

صلوة العشق

الجميل الرحمن الرحيم اللطيف الحليم الرؤف العفو المؤمن النصير المجيب المغيث
القريب السريع الكريم ذو الجلال والاكرام ذو الطول رب اكسنى من جمال بدايع
الانوار الجمالية ما يدهش الباب الذات الكونية فتوجه الى حقائق المكونات
توجه المحبة الذاتية الجاذبة الى شهود مطلق الجمال الذى لا يضاره قبح ولا يقطع
عنه ايلام واجعلنى مرحوما من كل راحم بحكم العطف الحق الذى لا يشوبه انتقام
ولا ينقصه غضب ولا يقطع مدده سبب وتول ذلك بحكم ابديته وارثيتك التى اولها
لا تقطعها غاية يا رحيم هو الرحيم ربا ه ربا ه غوثاه غوثاه يا خفيا لا يظهر ويا ظاهرا
لا يخفى بلطفت اسرار وجودك الاعلى فترى فى كل موجود وعلت انوار ظهورك الاقدس
فبدت فى كل مشهود وانت الحليم المنان بالرافة والعفو السريع بالمغفرة مؤمن
الخائفين نصير المستغيثين القريب بمحو جهات القرب والبعد عن عيون العارفين
يا كريم يا كريم يا ذا الطول والاكرام سلام قولا من رب الرحيم والحمد لله رب
العالمين **يوم الاثنين** بسم الله الرحمن الرحيم هو الله الذى لا اله الا هو
الحليم الرحيم الفعال اللطيف الولى الحميد الصبور الرشيد الرحمن رب اذقنى من
برد حلمك على ما ابتهج به فى عوالمى فلا اشهد فى الكون الا ما يقتضى سكونى و
مرضاتك فانك الحق وامرك الحق وانت الحليم الرحيم رب اشهدنى مطلق فاعليتك
فى كل مفعول حتى لا ارى فاعلا غيرك لاكون مطمئنا تحت جريان اقدارك منقادا
لكل حكم وجودى عينى وغيبى وبرزخى يا نافخ روح امره فى كل عين اجعلنى
منفعلا فى كل حال لما يحى لنى عن ظلمات تلوينانى والحق فعلى وفعل الفاعلين فى
احديه فعلك وتولنى بجميل حميد اختيارك لى فى جميع توجهاتى وافن منى ارادتى و
صابرنى وسددنى وارحمنى واصحبنى باللطف والعناية بمعية خاصة منك وحسن فى
بقربك الذى لا وحشة معه يا رحمن يا سلام والحمد لله رب العالمين **يوم الثلثاء**

منزل دوشنبه

منزل سه شنبه

بسم الله الرحمن الرحیم اللهم ما احلمك على من عصاك وما اقربك ممن دعاك وما اعطفك على من سألك
وما ارأفك بمن أمّلك من ذا الذی سألك فحرمته او لجأ إليك فأسلمته
او تقرب منك فأبعدته او هرب إليك فطردته لك الخلق والأمر الهی ارأك
تعذب بنا وتوحیدك فی قلوبنا وما إخالك تفعل ولئن فعلت اتجمعنا مع قوم
طالما ابغضناهم لك فبالمكنون من اسمائك وما وارته الحجب من بهائك ان
تغفر لهذه النفس الهلوع ولهذا القلب الجزوع الذی لا یصبر لحر الشمس فكیف
یصبر لحر نارك یا حلیم یا عظیم یا كریم یا رحیم اللهم انا نعوذ بك من الذل
الا لك ومن الخوف الا منك ومن الفقر الا الیك اللهم كما صنت وجوهنا
ان نسجد لغیرك فصن ایدینا ان نمتد بالسؤال لغیرك لا اله الا انت سبحانك
انی كنت من الظالمین والحمد لله رب العالمین **یوم الاربعاء** بسم الله
الرحمن الرحیم عمّ قدمك حدثی فلا انا واشرق سلطان نور وجهك فاضاء هیكل
بشریتی ولا سواك فما دام منی فبدوام بك فافنی عنی فبوثبتی ایای وانت
الدائم لا اله الا انت اللهم انی اسئلك بالالف اذا تقدمت وبالهاء اذا
تأخرت وبالهاء منی اذا انقلبت لاما ان تفنینی بك عنی حتی تلتحق الصفة بالصفة
وتقع الرابطة بالذات لا اله الا انت یا حی یا قیوم یا ذا الجلال والاكرام
صلی الله علی خیر خلقه سیدنا محمد وآله واصحابه اجمعین برحمتك یا ارحم الراحمین
یوم الخمیس بسم الله الرحمن الرحیم الله لا اله الا هو الحی القیوم الم
الله لا اله الا هو الحی القیوم وعنت الوجوه للحی القیوم اللهم انی اسألك
یا الله یا الله یا الله بما سألك به نبیك محمد صلی الله تعالی علیه وسلم
یا ودود یا ودود یا ودود یا ذا العرش المجید یا مبدئ یا معید یا فعال لما
یرید اسئلك بنور وجهك الذی ملأ اركان عرشك وبقدرتك التی

بروز چہار شنبہ

بروز پنجشنبہ

قدرت بها على جميع خلقك وبرحمتك التي وسعت كل شيء لا اله الا انت يا
مغيث اغثني اللهم اني اسألك يا لطيف قبل كل لطيف ويا لطيف بعد كل
لطيف يا لطيف يا لطيف يا لطيف لطفت بخلق السموات والارض اسألك يا
رب كما لطفت بي في ظلمات الاحشاء الطف بي في قضائك وقدرك وفرج عني
الضيق ولا تحملني ما لا اطيق بحرمة محمد صلى الله عليه وسلم وبابي بكر الصديق
يا لطيف يا لطيف يا لطيف الطف بي بخفي خفي خفي لطفك الخفي الخفي الخفي انك
قلت وقولك الحق الله لطيف بعباده يرزق من يشاء وهو القوي العزيز وحسبنا
الله ونعم الوكيل والحمد لله رب العالمين **يوم الجمعة** بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم اني اسألك بعظيم قديم كريم مكنون مخزون اسمائك وبانواع اجناس
رقوم نقوش انوارك وبعز بناء عز ازتعزز عزتك وبحول طول حول شديد
قوتك وبقدر مقدار اقتدار قدرتك وبتأييد تحميد تمجيد تعظيم عظمتك
وبسمو نمو علو رفعتك وبقيوم ديموم دوام مدتك وبرضوان غفران امان
مغفرتك وبرفيع بديع منيع سلطانك وسطوتك وبرهبوت عظموت جبروت
جلالك وبصلاة شعاعات سعة بساط رحمتك وبلوامع بوارق صواعق مجيج هجيج
رهيج وهيج هجيج نور ذاتك وبقهر قهر جهر ميمون ارتباط وحدانيتك وبهدير
هيار نيار امواج بحرك المحيط بملكوتك وباتساع انفساح ميادين برازخ كرسيك
وبهيكلات هيكليا هيكليات علويات روحانيات املاك افلاك عرشك
وباملاك الروحانيين المدبرين للكواكب المديرة بافلاكك وبحنين انين
تسكين قلوب المريدين بقربك وبخفقات حرقات زفرات الخائفين من
سطوتك وبامال الاقوال المجتهدين في مرضاتك وبتخضيع تقضيع تقطيع مرائر
الصابرين على بلوائك وبتعبد تهجد تجلد العابدين على طاعتك يا اول يا آخر

منزل جمعہ

يا ظاهر يا باطن يا قدير يا قويم يا مقيم بطلسم الشمس بسم الله الرحمن الرحيم

شر سويداء قلوب اعدائه اعدائنا واعدائك ودق اعناق رؤوس الظلمة بسيوف

نشاط قهرك وسطوتك واحجبنا بحجبك الكثيفة بحولك وقوتك وقدرتك

عن لحظات لمحات ابصارهم الضعيفة بعزتك وبقدرتك وسطوتك

يا الله يا الله يا الله وصب علينا من انابيب ميازيب التوفيق في روضات الساعات

اناء ليلك واطراف نهارك واغمسنا في احواض سواقي مساقي برك ورحمتك

وقيدنا بقيود السلامة عن الوقوع في معصيتك يا اول يا آخر يا ظاهر

يا باطن يا قدير يا قوي يا مقيم يا مولاي يا غافر يا لطيف يا خبير اللهم

ذهلت العقول وانحسرت الابصار وحارت الاوهام وضاقت الافهام

وبعدت الخواطر وقصرت الظنون عن ادراك كنه كيفية ذاتك وما ظهر

من بوادي عجائب انواع اصناف قدرتك دون البلوغ الى تلألؤ لمعان

بروق شروق اسمائك يا الله يا الله يا الله يا اول يا آخر يا ظاهر يا باطن يا

قديم يا قويم يا مقيم يا نور يا هادي يا بديع يا باقي يا ذا الجلال والاكرام

يا لا اله الا انت برحمتك نستغيث يا غياث المستغيثين اغثنا لا اله الا

انت برحمتك ارحمنا اللهم محرك الحركات ومبدي نهايات الغايات

ومخرج ينابيع قضبان قصبات النباتات ومشقق صم جلاميد الصخور الراسيات

والمنبع منها ماء معينا للمخلوقات والمحيي به سائر الحيوانات والعالم بما اختلج

في صدورهم من اسرارهم وافكارهم وفك رمز نطق اشارات خفيات

لغات النمل السارحات يا من سبحت وقدست وعظمت وكبرت ومجدت

جلال جمال كمال اقلام اقوال اعظام عزه وجبروته ملائكة سبع سمواتك

اجعلنا في هذا العام وفي هذا الشهر وفي هذه الجمعة وفي هذا اليوم وفي

هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذَا الْوَقْتِ الْمُبَارَكِ مِمَّنْ دَعَاكَ فَاَجَبْتَهٗ وَسَاَلَكَ فَاَعْطَيْتَهٗ وَ
تَضَرَّعَ اِلَيْكَ فَرَحِمْتَهٗ وَاِلٰى دَارِكَ دَارِ السَّلَامِ اَدْنَيْتَهٗ بِفَضْلِكَ يَا جَوَادُ يَا جَوَادُ يَا جَوَادُ
جُدْ عَلَيْنَا وَعَامِلْنَا بِمَا اَنْتَ اَهْلُهٗ وَلَا تُعَامِلْنَا بِمَا نَحْنُ اَهْلُهٗ اِنَّكَ اَنْتَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ يَا
اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَوَّلُ يَا اٰخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا قَدِيْمُ يَا قَوِيُّ يَا
مُقِيْمُ يَا نُوْرُ يَا هَادِيْ يَا بَدِيْعُ يَا بَاقِيْ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بِرَحْمَتِكَ
نَسْتَغِيْثُ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ اَغِثْنَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَسْاَلُكَ
اَللّٰهُمَّ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَاَزْوَاجِهٖ وَتُسَلِّمَ وَاَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجَنَا
يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ **يوم السبت** بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
الرَّحِيْمِ يَا مَنْ نِعَمُهٗ لَا تُحْصٰى وَاَمْرُهٗ لَا يُعْصٰى وَنُوْرُهٗ لَا يُطْفٰى وَلُطْفُهٗ لَا يَخْفٰى يَا مَنْ
فَلَقَ الْبَحْرَ لِمُوْسٰى وَاَحْيَى الْمَيِّتَ لِعِيْسٰى وَجَعَلَ النَّارَ بَرْدًا وَّسَلٰمًا عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ صَلِّ
عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاجْعَلْ لِّيْ مِنْ اَمْرِيْ فَرَجًا وَّمَخْرَجًا اَللّٰهُمَّ
بِتَلَأْلُؤِ نُوْرِ بَهَاءِ حُجُبِ عَرْشِكَ مِنْ اَعْدَائِيْ احْتَجَبْتُ وَبِسَطْوَةِ الْجَبَرُوْتِ مِمَّنْ
يَكِيْدُنِيْ تَحَصَّنْتُ وَبِحَوْلِ طَوْلِ حَوْلِ شَدِيْدِ قُوَّتِكَ مِنْ كُلِّ سُلْطَانٍ تَحَصَّنْتُ
وَبِدَيْمُوْمِ قَيُّوْمِ دَوَامِ اَبَدِيَّتِكَ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ اسْتَعَذْتُ وَبِمَكْنُوْنِ السِّرِّ مِنْ
سِرِّ اَمْرِكَ مِنْ كُلِّ هَامَّةٍ تَخَلَّصْتُ وَتَحَصَّنْتُ يَا حَامِلَ الْعَرْشِ عَنْ حَمَلَةِ الْعَرْشِ يَا حَابِسَ الْوَحْشِ
يَا شَدِيْدَ الْبَطْشِ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْكَ اَنَبْتُ اَحْبِسْ عَنِّيْ مَنْ ظَلَمَنِيْ وَاغْلِبْنِيْ عَلٰى
مَنْ غَلَبَنِيْ كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِيْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَاَعَزُّ مِنْ خَلْقِهٖ جَمِيْعًا اَللّٰهُ اَعَزُّ مِمَّنْ اَخَافُ وَاَحْذَرُ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ الَّذِيْ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ مُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهٖ مِنْ شَرِّ نَفْسِيْ
وَشَيْطَانِيْ عَبْدِكَ فُلَانٍ وَجُنُوْدِهٖ وَاَتْبَاعِهٖ وَاَشْيَاعِهٖ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَللّٰهُمَّ
كُنْ لِّيْ جَارًا مِّنْ شَرِّهِمْ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَعَزَّ جَارُكَ تَبَارَكَ اسْمُكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ

منزل ہفتم

تفعل ما تشاء و انت علی کل شیء قدیر والحمد للہ رب العالمین رقعہ سیدنا
و مولنا حجۃ الحق الی الخلق الشیخ عبدالقادر الجیلانی قدس سرہ و عوث چند اسماء کہ آنحضرت التزام
دعوت آنہا فرمودہ برائے ہر اسمے توجہے وضع ساختہ کہ آن توجہ را بعد از صد بار یا بقدر آں خواندہ
شود و برکات آن ظاہر و باہر ست **الاسم الاول** لا الہ الا اللہ یک کلمہ بار خواندہ توجہش
نیست الٰہی اظہر علی ظاہری سلطان لا الہ الا اللہ لا الہ الا اللہ لا الہ الا اللہ وحقق علی باطنی
بحقائق لا الہ الا اللہ لا الہ الا اللہ لا الہ الا اللہ واستغرق فیک ظاہری باطنی لا الہ الا اللہ
لا الہ الا اللہ لا الہ الا اللہ واحفظنی اللّٰھم بک لک فی مراتب وجودک و شہودک
حتی لا اشہد غیر افعالک و صفاتک بوجہ الحق الذی لا الہ الا انت بسر لا الہ
الا اللہ لا الہ الا اللہ لا الہ الا اللہ **الاسم الثانی** اللہ اللہ اللہ یک کلمہ بار بخواند و توجہش
انیست یا اللہ یا اللہ یا اللہ دلنی بک علیک وارزقنی الثبات عند وجودک
ما اکون منادیا بین یدیک یا اللہ یا اللہ یا اللہ الٰہی بعظمتک و جلالک و
ارزقنی حبک یا اللہ یا اللہ یا اللہ الٰہی اجعل قلب عبدک الضعیف مظہرا
لذاتک و منبعا لآیاتک یا اللہ یا اللہ یا اللہ **الاسم الثالث** حی حی حی
یک لک بار بخواندہ توجہش نیست یا حی یا حی یا حی احینی حیاۃ طیبۃ واسقنی من
شراب محبتک اعذبہ واطیبہ یا حی یا حی یا حی الٰہی حقق حیوتی بک یا حی
یا حی یا حی الٰہی اظہر نور حیوتک فی حیاتی یا حی یا حی یا حی الٰہی احینی روحی
بک حیوۃ ابدیۃ ومتع سری بسرک فی الحضرات الشہودیۃ واملأ قلبی بالمعارف
الربانیۃ واطلق لسانی بالعلوم اللدنیۃ یا حی یا حی یا حی **الاسم الرابع** یا واحد
یا واحد یا واحد عدد آن یک کلمہ ہست و توجہش نیست یا واحد یا واحد یا واحد اجعلنی
موحدا بنور وحدانیتک مؤیدا بالشہود فردانیتک یا واحد یا واحد یا واحد
الٰہی انت المتوحد فی ذاتک بالوہیتک یا واحد یا واحد یا واحد **الاسم الخامس**

عَزِیْزُ عَزِیْزُ عَزِیْزُ عدد آن یک کلمه است و توجهش این است یَا عَزِیْزُ یَا عَزِیْزُ یَا عَزِیْزُ اِجْعَلْنِیْ
بِعِزَّتِكَ مِنَ الْاَعِزِّیْنَ بَیْنَ یَدَیْكَ وَاسْتَعْمِلْنِیْ بِاَعْمَالِ الْاَعِزِّیْنَ لَدَیْكَ یَا عَزِیْزُ یَا
عَزِیْزُ یَا عَزِیْزُ اِجْعَلْنِیْ مِنْ عِبَادِكَ الْاَعِزِّیْنَ یَا عَزِیْزُ یَا عَزِیْزُ یَا عَزِیْزُ الاسم
السادس وَهَّابُ وَهَّابُ وَهَّابُ عدد آن یک کلمه است و توجهش این است یَا وَهَّابُ
یَا وَهَّابُ یَا وَهَّابُ هَبْ لِیْ مِنْ جَزِیْلِ هِبَتِكَ مَا یُبَلِّغُنِیْ اِلٰی مَرْضَاتِكَ یَا وَهَّابُ
یَا وَهَّابُ یَا وَهَّابُ هَبْ لِیْ مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ یَا وَهَّابُ یَا وَهَّابُ
یَا وَهَّابُ اِلٰهِیْ یَا وَاهِبَ الْاَسْرَارِ هَبْ لِیْ مِنْ اَسْرَارِكَ فَیْضًا تَجْعَلُنِیْ بِهٖ دَائِمًا مُسْتَحْفِظًا
لِمَوَاهِبِكَ یَا وَهَّابُ یَا وَهَّابُ یَا وَهَّابُ اِلٰهِیْ حَقِّقْنِیْ بِمَوَاهِبِ حَقِیْقَةِ حَقِیْقَتِكَ
یَا وَهَّابُ یَا وَهَّابُ یَا وَهَّابُ اِلٰهِیْ كُوْنِیْ شَاهِدًا عَلَیَّ بِالْاِفْتِقَارِ اِلٰی غِنَائِكَ الْمُطْلَقِ
الْكَامِلِ بِالذَّاتِ فَامْنُنْ عَلٰی عَبْدِكَ الضَّعِیْفِ بِغِنًی اَكُوْنُ بِهٖ غَنِیًّا مُغْنِیًا مَنْ
شِئْتَ غِنَاهُ بِوَصْفِكَ الْفَقْرِ بَیْنَ یَدَیْكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْغَنِیُّ الْوَهَّابُ یَا وَهَّابُ
یَا وَهَّابُ یَا وَهَّابُ الاسم السابع وَدُوْدُ وَدُوْدُ وَدُوْدُ عدد آن یک کلمه است
و توجهش این است یَا وَدُوْدُ یَا وَدُوْدُ یَا وَدُوْدُ اِجْعَلْ قَلْبِیْ وُدًّا لَكَ یَا وَدُوْدُ یَا وَدُوْدُ
یَا وَدُوْدُ اِلٰهِیْ اَعْطِنِیْ وُدًّا فِیْ قُلُوْبِ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِیْنَ یَا وَدُوْدُ یَا وَدُوْدُ یَا وَدُوْدُ
اِلٰهِیْ اَكْفِنِیْ شَرَّ مَنْ كِفَایَتُهٗ بِیَدِكَ یَا وَدُوْدُ یَا وَدُوْدُ یَا وَدُوْدُ رقعه اسماء عظام مشهور
است بجهل اسم هر اسمے را نبی دعوت کرده که برکات آن مشهور است فقیر را از حقائق آیات و
فضیلت مآب شیخ بهلول قدس سره که از نبائر شیخ محمد غوث صاحب جواهر خمسه بودند رسیده
وایشان بتصحیح اعراب و لغت بخط خود فرموده بودند نصاب مجموعه اسماء عظام چهل و یکهزار زکوة
بیست هزار و پانصد کرت عشر ده هزار و دویست و پنجاه قفل پنجهزار و صد و بیست و پنج کرت۔
دور مدور هشتاد و دو هزار کرت بذل سه هزار و هفتصد کرت مجموع یک لک و شصت و دو هزار
و پانصد و هفتاد و پنج بار بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ یَا رَبَّ

كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثِهِ وَرَازِقِهِ وَرَاحِمِهِ يَا إِلٰهَ الْآلِهَةِ الرَّفِيعِ جَلَالُهُ يَا اللّٰهُ الْمَحْمُودُ فِي كُلِّ فِعَالِهِ
يَا رَحْمٰنَ كُلِّ شَيْءٍ وَرَازِقَهُ وَرَاحِمَهُ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ فِي دَيْمُومَةِ مُلْكِهِ وَبَقَائِهِ يَا قَيُّومُ فَلَا
يَفُوتُ شَيْءٌ مِنْ عِلْمِهِ وَلَا يَؤُودُهُ يَا وَاحِدُ الْبَاقِي أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرَهُ يَا دَائِمُ
بِلَا فَنَاءٍ وَلَا زَوَالَ لِمُلْكِهِ وَبَقَائِهِ يَا صَمَدُ بِلَا شِبْهٍ فَلَا شَيْءَ كَمِثْلِهِ يَا بَارُّ وَلَا شَيْءَ
كُفْوُهُ يُدَانِيهِ وَلَا إِمْكَانَ لِوَصْفِهِ يَا كَبِيرُ أَنْتَ اللّٰهُ الَّذِي لَا تَهْتَدِي الْعُقُولُ
بِوَصْفِ عَظَمَتِهِ وَكِبْرِيَائِهِ يَا بَارِئَ النُّفُوسِ بِلَا مِثَالٍ خَلَا مِنْ غَيْرِهِ يَا زَاكِي الطَّاهِرُ
مِنْ كُلِّ آفَةٍ بِقُدْسِهِ يَا كَافِي الْمُوَسِّعُ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ يَا نَقِيًّا مِنْ كُلِّ جَوْرٍ
لَمْ يَرْضَهُ وَلَمْ يُخَالِطْهُ فَعَالُهُ يَا حَنَّانُ أَنْتَ الَّذِي وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
يَا مَنَّانُ ذَا الْإِحْسَانِ قَدْ عَمَّ كُلَّ الْخَلَائِقِ مَنُّهُ يَا دَيَّانَ الْعِبَادِ كُلٌّ يَقُومُ خَاضِعًا
لِرَهْبَتِهِ وَرَغْبَتِهِ يَا خَالِقَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ إِلَيْهِ مَعَادُهُ يَا رَحِيمَ
كُلِّ صَرِيخٍ وَمَكْرُوبٍ وَغِيَاثَهُ وَمَعَاذَهُ يَا تَامُّ فَلَا تَصِفُ الْأَلْسِنَةُ كُلَّ كُنْهِ جَلَالِهِ
وَمُلْكِهِ وَعِزِّهِ يَا مُبْدِعَ الْبَدَائِعِ لَمْ تَبْغِ فِي إِنْشَائِهَا عَوْنًا مِنْ خَلْقِهِ يَا عَلَّامَ
الْغُيُوبِ فَلَا يَفُوتُ شَيْءٌ مِنْ حِفْظِهِ وَعِلْمِهِ يَا حَلِيمُ ذَا الْأَنَاتِ فَلَا يُعَادِلُهُ شَيْءٌ مِنْ
خَلْقِهِ يَا مُعِيدُ مَا أَفْنَاهُ إِذَا بَرَزَ الْخَلَائِقُ لِدَعْوَتِهِ مِنْ مَخَافَتِهِ يَا حَمِيدَ الْفِعَالِ ذَا الْمَنِّ
عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ بِلُطْفِهِ يَا عَزِيزُ الْمَنِيعُ الْغَالِبُ عَلَى جَمِيعِ أَمْرِهِ فَلَا شَيْءَ يُعَادِلُهُ
يَا قَاهِرُ ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ أَنْتَ الَّذِي لَا يُطَاقُ انْتِقَامُهُ يَا قَرِيبُ الْمُتَعَالِي فَوْقَ
كُلِّ شَيْءٍ عُلُوُّ ارْتِفَاعِهِ يَا مُذِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ بِقَهْرِ عَزِيزِ سُلْطَانِهِ يَا نُورَ كُلِّ
شَيْءٍ وَهُدَاهُ أَنْتَ الَّذِي فَلَقَ الظُّلُمَاتِ نُورُهُ يَا عَالِي الشَّامِخُ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ
عُلُوُّ ارْتِفَاعِهِ يَا قُدُّوسُ الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ سُوءٍ فَلَا شَيْءَ يُعَادِلُهُ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِهِ
بِلُطْفِهِ يَا مُبْدِئَ الْبَرَايَا وَمُعِيدَهَا بَعْدَ فَنَائِهَا بِقُدْرَتِهِ يَا جَلِيلُ الْمُتَكَبِّرُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ فَالْعَدْلُ أَمْرُهُ وَالصِّدْقُ قَوْلُهُ وَوَعْدُهُ يَا مَحْمُودُ فَلَا تَبْلُغُ الْأَوْهَامُ

كُلِّ كُنْهِ شَأْنِهٖ وَمَجْدِهٖ يَا كَرِيْمَ الْعَفْوِ ذَا الْعَدْلِ اَنْتَ الَّذِيْ مَلَأَ كُلَّ شَيْءٍ عَدْلُهٗ يَا
عَظِيْمَ ذِي الثَّنَاءِ الْفَاخِرِ وَالْعِزِّ وَالْمَجْدِ وَالْكِبْرِيَاءِ فَلَا يَذِلُّ عِزُّهٗ يَا قَرِيْبًا الْمُجِيْبَ
الْمُدَانِيْ دُوْنَ كُلِّ شَيْءٍ قُرْبُهٗ يَا عَجَائِبَ الصَّنَائِعِ فَلَا تَنْطِقُ الْاَلْسُنُ بِكُلِّ الْاٰئِهٖ وَ
نَعْمَائِهٖ وَثَنَائِهٖ يَا غِيَاثِيْ عِنْدَ كُلِّ كُرْبَةٍ وَمُجِيْبِيْ عِنْدَ كُلِّ دَعْوَةٍ وَمَعَاذِيْ عِنْدَ
كُلِّ شِدَّةٍ وَرَجَائِيْ حِيْنَ تَنْقَطِعُ حِيْلَتِيْ هر روز هفده بار خوانده باشد دوازده بار بعد از صبح و
پنج بار بعد از عصر و در دعوت مجموع اسم اول مکرر کند از جهت دفع رجعت رقعه دعا کثیر البرکت
سیوطی در جمع الجوامع ناقل است از ابن عساکر که انس رضی الله تعالی عنه پیش حجاج بن یوسف در مکه
بود که بروے چهار صد اسپ عربی عرض کردند پس از سیر دعوت گفت اے انس پیش صاحب
خود همچنین دیدی انس رض گفت به از این دیدم و صاحب من فرموده که اسپ سه قسم اند قسمی که بر
براے جهاد کرده باشند این اسپ و روث و بول و رباط آنچه با و بندند همه در میزان حسنات نهند
و قسمی که براے تفاخر و ریا و سمعه آماده دارند این اسپ و روث و بول و رباط همه در میزان
سیئات نهند و قسمے ثالث که بسبب ضعف نتوانند بحوائج رسید این نه حسنه باشند و نه سیئه و اسپان
تو اے حجاج از قسم سمعة و ریا است همه هیزم و حطب جهنم باشند حجاج غضبناک شد و گفت اگر
سفارش عبد الملک ابن مروان نمی آوردی هر آئینه میکردم تو آنچه میدیدی انس گفت لا والله
هرگز نتوانی کرد که من در عیاذ و حرز کلماتے هستم که مرا آموخته است آنحضرت صلی الله علیه وسلم حجاج
متحیر گشت و گفت مرا بیاموز گفت مستحق آن نیستی من حضرت را ده سال خدمت کردم و وقت
اخیر آنحضرت از من راضی رفت و این دعا آموخت ابان خادم انس انس را ده سال خدمت
کرد و وقت احتضار این دعا با ابان آموخت و راضی رفت و این دعا نیست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
الرَّحِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ عَلٰى نَفْسِيْ وَدِيْنِيْ بِسْمِ اللّٰهِ عَلٰى اَهْلِيْ وَمَالِيْ وَوَلَدِيْ بِسْمِ
اللّٰهِ عَلٰى مَا اَعْطَانِيَ اللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّيْ لَا اُشْرِكُ بِهٖ شَيْئًا اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ
اَكْبَرُ وَاَعَزُّ وَاَجَلُّ وَاَعْظَمُ مِمَّا اَخَافُ وَاَحْذَرُ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا اِلٰهَ

غَيُّكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِیْ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيْدٍ وَمِنْ شَرِّ
كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ اِنَّ وَلِيِّيَ اللّٰهُ الَّذِيْ نَزَّلَ الْكِتٰبَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ ہر روز
بعد از صبح ہفت بار بخواند و یکبار ہم آمدہ رقعہ این دعا امام ابوالقاسم قشیری در رسالہ آوردہ
اَللّٰهُمَّ يَا وَدُوْدُ يَا وَدُوْدُ يَا وَدُوْدُ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيْدِ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيْدُ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ
اَسْأَلُكَ بِنُوْرِ وَجْهِكَ الَّذِيْ مَلَأَ اَرْكَانَ عَرْشِكَ وَبِقُدْرَتِكَ الَّتِيْ قَدَرْتَ بِهَا عَلٰى
جَمِيْعِ خَلْقِكَ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِيْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا مُغِيْثُ اَغِثْنِيْ يَا
مُغِيْثُ اَغِثْنِيْ يَا مُغِيْثُ اَغِثْنِيْ و کاتب این فوائد این الفاظ زیادہ میکند اَغِثْنِيْ اَغِثْنِيْ
اَغِثْنِيْ بِفَضْلِكَ اَغِثْنِيْ بِجُوْدِكَ اَغِثْنِيْ بِرَحْمَتِكَ اَغِثْنِيْ بِرَأْفَتِكَ اَغِثْنِيْ بِلُطْفِكَ
اَغِثْنِيْ بِجَمِيْعِ اَسْمَآئِكَ وَصِفَاتِكَ وَجَمَالِكَ وَجَلَالِكَ اَغِثْنِيْ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ
پنجاہ و یکبار در مجلس واحد برائے کشف کروب و دفع ہموم نافع است و تجربہ آمدہ سیصد تن از طلاع
الطریق مولف را در قصد نہیب شدند باداوا این دعا خلاصی یافت رقعہ امام محمد غزالی قدس سرہ فرمایند

شعر اذا ما كنت ملتمسا لرزق وتأمن من مخالفة وغدر ففاتحة الكتاب
فان فيها لما أمّلت سرّا ای سر فلازم درسها في كل وقت بصبح ثم ظهر ثم عصر
كذلك بعد مغرب كل ليله الى التسعين تتبعها بعشر فسل ما شئت من عز وجاه
وعظم مهابة وعلو قدر وتظفر بالذى تهوى سريعا وتحى القصد من عبد و
حر ومهما ان فعلت أتاك انى بما يغنيك عن زيد وعمر یعنی در صبح بیست و یکبار
و در ظہر بیست و دو بار و در عصر بیست و سہ بار و در مغرب بست و چہار بار و در عشا دہ بار - حاجی ابراہیم
مرید شیخ محمد صالح اورنگ آبادی کہ بر جہاز در سفر مکہ یکجا بود از شیخ خود چنین نقل میکرد - صبح بست[۲]
ظہر سی عصر بیست مغرب دہ عشا بیست واللہ اعلم رقعہ امام محمد غزالی رح میفرماید **شعر** ان
كنت تطلب راحة وسعادة ومن الامور الصالحات تمكن وتكون اسعد اهل

سلہ یک الف بخواند بعدہ یکصد و سیزدہ بار وقت ظہر بخواند ہر روز ۱۲

عصرك كلهم ومن الشدائد والمضرة تؤمن فعليك باسم الله جل جلاله فيه لك
السر العظيم البين تقرؤه الفاً طاهراً في خلوة بالليل بعد ان ينام عنك الاعاين
قل يا كريم و يا رحيم ففيهما نفع جزيل فضله متعين ثم الصلوة على النبي كمثل ما
قدمته فهو السبيل الاحسن يأتيك آت في منامك ملهماً لك ما تيسر به المتقي
المؤمن **شعر** انطلب ان تكون كثير مال وليسمع قولك في المقال ويأتيك الغنى
وترى سعيداً مهاباً مكرماً وكثير مال فقل يا حي يا قيوم الفاً مكملة على مر الليالي
بليل او نهار ان فيما اسرت اليه يرخص كل غال وفي ذكرك يا وهاب سر ينيلك
ما تريد من السؤال **رقعه** از شیخ بایزید رسیده که روز پنجشنبه غسل نماید و تطیب نماید و بعد مغرب
دو رکعت صلوة الاسرار بگذارد و نیت چنین کند نویت ان اصلی لله تعالی رکعتین صلوة الاسرار
توصلاً الی الله وانقطاعاً عما سوی الله و بخواند در هر رکعت اخلاص یازده بار و بعد از سلام
تخطی بجانب عراق بنیت استقبال روضه شیخ عبد القادر رضی الله عنه وارضاه یازده گام برود
در هر گام سلام بر شیخ کند السلام علیک یا سلطان الاوتاد السلام علیک یا سلطان الابدال السلام
علیک یا سلطان الاقطاب السلام علیک یا غوث الاعظم السلام علیک یا بازی الاشهب
السلام علیک یا فقیر السلام علیک یا مسکین السلام علیک یا غریب السلام علیک یا ولی السلام
علیک یا شیخ السلام علیک یا سیدنا و مولانا ابا محمد محی الدین عبد القادر جیلانی پس بهمین نمط باز گردد
بعد از آن بنشیند و تکبیر کند و یک جلسه بنشیند هر جلسه که خواهد درود بفرستد و دو بار فاتحه و اخلاص
خواند باز درود بفرستد پس این رباعی را یکهزار و یکصد و یازده بار بخواند **رباعی** أيدركني ضيم
وانت ذخيرتي واظلم في الدنيا وانت نصيري فعار على حامي الحمى وهو
قادر اذا ضاع في البيداء عقال بعيري در هر حاجتی که خواند قضا شود بلکه گاه باشد که
روح مطهر مقدس حضرت غوث الاعظم رضی الله تعالی عنه ظاهر شود و جواب کار گوید اما در لفظ حامی
الحمی اختلاف شیخ بایزید میفرمود که اگر این عمل از برای دیدن آنحضرت رضی الله عنه میکند

ف : بعد یک هزار بار وقت چاشت هر روز بخواند ۱۲

حامی الحمی ممدود بخواند بفتح ہمزہ و در حاجت دوستی باکسے یا نوکری یا عروسی یعنی در آنچه معنی اتصال است بضم ہمزہ خواند و در حاجت قہر اعدا یعنی در آنچه در دو کسر مطلوب است بکسر ہمزہ بخواند اگرچه وزن مساعدت نمیکند چه الف مقصوده موئید وزن است نه ممدوده بلکه ترکیب نحوی نیز زیرا که فتح و ضم ہمزہ نیامده بلکه کسر که مضاف الیه است اما شیخ فرید میر محی ابن نوشت که ما ہزار و صد بار میخوانیم ولفظ ضیا را بعضے مرفوع میخوانند بالفاعلیة بنا بر آنکه فاعل یدرکنی است اما شیخ بایزید منصوب میخواند بنا بر آنکه تمیز میگفت از ضمیر مبہم در یدرک چنانچه ربه رجلا رقعه سائلی از سلطان المشائخ سوال کرد که دفع فقر و فاقه شود فرمود که این بسیار بخوان بیت آمد گو آنکه عهد ہا تازه کنیم ✦ شد آنچه شد اے صنم گذشت آنچه گذشت رقعه آیت وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ الی قوله لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝ وقت خواب بخواند قرآن فراموش نشود و کسیکه ده آیت اولی از کهف و ده آیت آخر بخواند وقت خواب قیام لیل ازو فوت نشود رقعه اگر کسے در کار خیر خود حیران باشد نیمشب دوگانه بگذارد هرچه داند از قرآن بخواند و ثیاب طاهر پوشد و طیب استعمال نماید و این دعا هزار بار در سجده بخواند و بخسپد کسے او را مدد فرماید يَا رَبِّ دُلَّنِيْ عَلٰى عَبْدٍ مِّنْ عِبَادِكَ الْمُقَرَّبِيْنَ حَتّٰى يَدُلَّنِيْ عَلَيْكَ وَيُعَرِّفَنِيْ طَرِيْقَ الْوُصُوْلِ اِلَيْكَ رقعه اگر برنجے مبتلا شود که ہیچ علاج دفع نشود در روز آدینه بعد از ادای نماز عصر تا وقت غروب آفتاب بہیچ چیز مشغول نشود مگر بذکر این سه اسم یا الله یا رحمن یا رحیم بالقطع از آن خلاص یابد اگر بالفرض موت او مقدر بود اتفاق این شغل نشود رقعه هرکه هر شب سورهٔ جمعه بخواند و وقت وضو شانه کند ریش خود را حق تعالی جمعیت دهد رقعه هرکه در حالت اضطرار سورهٔ یٰسین چهل بار بخواند الله تعالی فرج بخشد رقعه هرکه خواهد که قرآن یاد گیرد اول سورهٔ یوسف یاد کند که تا از برکت او همه قرآن یاد شود رقعه هرکه را مهمے و مشکلے پیش آید سورهٔ فاتحه را بسم الله بضم میم رحیم با لام الحمد متصل هشتاد و هفت بار که عدد تسمیه بحساب جمل است بخواند و الرحمن الرحیم را در فاتحه سه بار تکرار کند و در آخر آمین گوید آن مهم بکفایت رسد رقعه هرکه ابجد

برائے دفع فقر

برائے حفظ قرآن

برائے حاجت

برائے دفع رنج

برائے جمعیت

برائے فرج

برائے حفظ قرآن

برائے کفایت مهم

از نماز عصر سورهٔ والنازعات میخوانده باشد حق تعالی او را بعد مردن در گور نگذارد مگر یک وقت نماز
جسم او صفت بروح گیرد رقعه هر که در نماز سنت فجر سوره بروج التزام کند حق تعالی او را از دنبل و نارو
نگهدارد رقعه هر که کلمهٔ توحید را هر روز وقت فجر صد بار التزام کند بے اسباب خوش گذراند رقعه
هر که سوره نبا را بعد از نماز عصر چهار خوانده باشد اسیر الله شود یعنی بعشق الٰهی مبتلا شود رقعه در حدیث
است مَنْ قَالَ فِيْ سُوْقٍ يُبَاعُ وَيُشْتَرٰى فِيْهِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ لَهُ
الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَهُوَ حَيٌّ لَّا يَمُوْتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
كَتَبَ اللّٰهُ لَهٗ أَلْفَ حَسَنَةٍ وَمَحٰى عَنْهُ أَلْفَ أَلْفِ سَيِّئَةٍ وَرَفَعَ لَهٗ أَلْفَ أَلْفِ دَرَجَةٍ
وَبَنٰى لَهٗ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ رقعه حضرت خواجه ابو یوسف چشتی رحمة الله علیه را قرآن شریف در ایام
جوانی یاد نمیشد خواجه محمد چشتی رحمة الله علیه را در خواب دید که میفرماید صد بار فاتحه وقت خواب خوانده
باش از برکت آن قرآن یاد شد رقعه هر که سورهٔ الم نشرح وقت شانه کردن بعد از نماز عشا ر ب
دوام خواند روزی او فراخ شود و هر که وقت ناخن چیدن و موئے لب ستردن بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَ
عَلٰى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ قَالَ مُحَمَّدٌ ﷺ هیچ بلا و بیماری مبتلا نشود رقعه هر که خواهد او را غنا بر کراهیت بباید پس
گو که ناخن خود را روز پنجشنبه بچیند این را شیخ ابن حجر در شرح شمائل در باب اوام النبی صلی الله علیه وسلم
گفته رقعه هر که نون رحمٰن را در نوشتن بسم الله الرحمٰن الرحیم وجا ها سے دیگر مد دهد روزی او فراخ گردد
رقعه هر که وقت صبح این سه آیت خوانده باشد سه بار برائے محبت حق تعالی بمراد رسد. فَسُبْحَانَ اللّٰهِ
حِيْنَ تُمْسُوْنَ وَحِيْنَ تُصْبِحُوْنَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَّحِيْنَ
تُظْهِرُوْنَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ رقعه میان سنت بامداد و فرض آن چهل و یکبار بسم الله الرحمن الرحیم بضم
میم رحیم بلام الحمد برائے هر مهمے که بخواند بکفایت رسد رقعه بعد نماز بامداد هفتاد بار یا وهاب را برائے
معموری کار دینی و دنیاوی بخواند و این دعا نیز خواند اَللّٰهُمَّ زِدْ نُوْرَنَا وَزِدْ سُرُوْرَنَا وَزِدْ
حُضُوْرَنَا وَزِدْ مَغْفِرَتَنَا وَزِدْ طَاعَتَنَا وَزِدْ نِعْمَتَنَا وَزِدْ مَحَبَّتَنَا وَزِدْ عِشْقَنَا وَزِدْ

نفع سوره والنازعات
برائے دفع دنبل و نارو
برائے عشق الٰهی
برائے اسباب خوش
برائے حفظ قرآن مجید
برائے فراخی رزق
برائے دفع بیماری
برائے غنا و فراخی رزق
ایضاً
برائے محبت الٰهی
برائے کفایت مهمات
برائے معموری کار دینی و دنیاوی

شیئ فینا وزد ذوقنا وزد علمنا وزدنا یا مولانا برحمتک یا ارحم الراحمین رقعه دعای
کنز النعم اللهم انت ربی لا اله الا انت خلقتنی ولم اک شیئا وعلمتنی ولم اعلم شیئا
ورزقتنی ولم املک شیئا تبارکت ظلمت نفسی وارتکبت المعاصی وانا مقر بذنوبی
فان غفرت لی لا ینقص من ملکک شیئ وان عذبتنی لا یزید فی سلطانک شیئ
تجد من تعذب به غیری ولا احد من یرحمنی سواک بعزتک وجلالک ان
تغفرلی وتتوب علی انک انت التواب الرحیم هرکه برین مواظبت نماید عاقبت کار
او بسعادت باشد رقعه بعد هر فریضه یکبار آیت الکرسی متصل سلام بخواند ویکبار ومن یتق
الله یجعل له مخرجا ویرزقه من حیث لا یحتسب ومن یتوکل علی الله فهو
حسبه ان الله بالغ امره قد جعل الله لکل شیئ قدرا ویکبار فاتحه وسه بار اخلاص
وسه بار درود بجانب آسمان بدمد حق تعالی جان او را بے توسط ملک الموت قبض نماید وبمجرد
مردن داخل بهشت شود ودر دنیا روزی او فراخ شود واز سکرات موت آسانی یابد ودر قبر راحت
بیند رقعه هرکه بعد از هر فرض پنجبار قل اللهم تا بغیر حساب بخواند دیون او منقضی گردد رقعه هرکه
بعد از نماز جمعه صد بار اللهم یا غنی یا حمید یا مبدئ یا معید یا رحیم یا ودود اللهم
اکفنی بحلالک عن حرامک وبطاعتک عن معصیتک واغننی بفضلک عن
من سواک برحمتک یا ارحم الراحمین بعد از ان هر روز صد بار گفته باشد محتاج بخلق نشود
ودین او ادا گردد وبعضے گویند از جمعه تا جمعه دیگر غنی شده باشد رقعه در کلمات قدسیه است که
بیا مرزم آن را که در ماه رجب این استغفار بخواند هزار بار استغفر الله ذا الجلال
والاکرام من جمیع الذنوب والآثام رقعه شب یازدهم مستقبل قبله نشیند نوزده هزار
بار بگوید والله المستعان وهر بار که هزار تمام کند سر بسجده نهد سه بار بگوید آمین آمین آمین بعده حاجت
خواهد بعد هر هزار مهم بکفایت رسد رقعه سلطان المشائخ فرمود که مقالید السموات والارض ده
تسبیح است هر یکے چون صد بار گوید هزار شود چون ده بار خوانده شود صد شود اول لا اله الا الله

مقالید السموات

اللّٰہُ وَحْدَہٗ لَا شَرِیْکَ لَہٗ لَہُ الْمُلْکُ وَلَہُ الْحَمْدُ یُحْیِیْ وَیُمِیْتُ وَھُوَ حَیٌّ لَّا یَمُوْتُ بِیَدِہِ
الْخَیْرُ وَھُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ دوم تمجید یعنی سُبْحَانَ اللّٰہِ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ وَلَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ
اَکْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّۃَ اِلَّا بِاللّٰہِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ سیوم سُبْحَانَ اللّٰہِ وَبِحَمْدِہٖ سُبْحَانَ
اللّٰہِ الْعَظِیْمِ وَبِحَمْدِہٖ اَسْتَغْفِرُ اللّٰہَ چہارم سُبْحَانَ الْمَلِکِ الْقُدُّوْسِ سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ
رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلٰٓئِکَۃِ وَالرُّوْحِ پنجم اَسْتَغْفِرُ اللّٰہَ الَّذِیْ لَآ اِلٰہَ اِلَّا ھُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ اَسْاَلُہُ
التَّوْبَۃَ ششم اَللّٰھُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَیْتَ وَلَا مُعْطِیَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا رَآدَّ لِمَا قَضَیْتَ وَلَا
یَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْکَ الْجَدُّ ہفتم - لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ الْمَلِکُ الْحَقُّ الْمُبِیْنُ ہشتم بِسْمِ اللّٰہِ خَیْرِ
الْاَسْمَآءِ بِسْمِ اللّٰہِ رَبِّ الْاَرْضِ وَالسَّمَآءِ بِسْمِ اللّٰہِ الَّذِیْ لَا یَضُرُّ مَعَ اسْمِہٖ شَیْءٌ فِی الْاَرْضِ
وَلَا فِی السَّمَآءِ وَھُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ نہم اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَنَبِیِّکَ وَحَبِیْبِکَ
دہم رَبِّ اَعُوْذُ بِکَ مِنْ ھَمَزٰتِ الشَّیٰطِیْنِ وَاَعُوْذُ بِکَ رَبِّ اَنْ یَّحْضُرُوْنِ واسم ہشتم
برائے دفع گزدم مجرب است رقعہ اسم اعظم بزبان عربی یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ است و بزبان سریانی
اِھْیًا اَشْرَا ھِیًّا لَہٗ و بپارسی اے امید امیدواران اے چارۂ بیچارگان صد بار خوانده باشد و این کلمۂ
سریانی را بعضے شراہیًا خوانند و بعضے بر وجوه دیگر اما این فقیر را از سید ہاشم لونوی کہ مدفون در ٹھٹہ است
رسیده و او را از قاضی حیدر کہ اعلم علماء و قاضی لاہور بود ضبط بحرکات و سکنات چنین یافتہ کہ ذکر کردم
و معنی آن یا حی یا قیوم است رقعہ ہر کہ در تشتت حال و تفرقہ بال باشد آیت ھُوَ الَّذِیْٓ
اَنْزَلَ السَّکِیْنَۃَ فِیْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِیْنَ لِیَزْدَادُوْٓا اِیْمَانًا مَّعَ اِیْمَانِھِمْ وَلِلّٰہِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَکَانَ اللّٰہُ عَلِیْمًا حَکِیْمًا ہر روز ہفت بار بخواند و بر سینہ دست راست بالد وقت
خواندن و مداومت نماید سکون و آرام پیدا شود رقعہ اَعِیْنُوْنِیْ یَا عِبَادَ اللّٰہِ الْمُسْلِمِیْنَ از بعضے
شنیدم کہ چون کارے خواہد کہ کند او لا روئے بقبلہ ایستاده شود و بخواند یکبار و استمداد کند بدل از عبادی
کہ در آن سمت اند بعد ازان جانب یمین بعد ازان جانب یسار بعد ازان جانب خلف و اصناف کند آنچہ
بزبان کسے گذرد و این از علم فال آمده و در شرع آمده رقعہ بعد نوافل مغرب در گوشہ بخلوت دست بالا کرده

بیان اسم اعظم

برائے پریشانی

برائے پریشانی وقت

برائے حاجت

سوے آسمان یارب یارب صد بار گوید ہر چہ از خدائے تعالی بخواہد بیابد اگر ہزار بار گوید البتہ حاجتش برآید
رقعہ ہر کرا حاجتے پیش آید تکبیر بسیار گوید و کم از صد بار نگوید رقعہ براے رسیدن گم شدہ این
کلمات اثر تمام دارد اَللّٰهُمَّ یَا جَامِعَ النَّاسِ لِیَوْمٍ لَّا رَیْبَ فِیْهِ اِجْمَعْ عَلَیَّ ضَالَّتِیْ و بروایتے اُرْدُدْ
عَلَیَّ ضَالَّتِیْ رقعہ ہر کرا مہمے پیش آید بعد از ہر نماز سر بسجدہ نہد و بخواند چند بار اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْتَعِیْنُكَ بِیَوْمِ
یَا اُمِّ یَحْیٰی بْنِ زَكَرِیَّا یَا مَالِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ اِیَّاكَ نَعْبُدُ وَاِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ انشاء اللہ مہم بکفایت رسد
رقعہ ہر کہ برروے دشمن رود این دعا بخواند دشمن مقہور شود یَا سُبُّوْحُ قُدُّوْسُ یَا عَفُوُّ یَا وَدُوْدُ
رقعہ ہر کہ سورۂ یوسف یاد کردہ ہزار بار بخواند ابواب آلاء و نعماء بروے کشادہ گردد وَاَنَا الظَّاهِرِیَّةُ وَاَنَا الْبَاطِنِیَّةُ
رقعہ آنحضرت علیہ الصلوۃ والسلام براے حسنین رضی اللہ تعالی عنہما این تعویذ فرمود کہ بنویسند و بر
بازو بندند اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَیْطَانٍ وَّهَامَّةٍ وَّمِنْ شَرِّ كُلِّ عَیْنٍ لَامَّةٍ
وَهَامَّه بمعنی ذات سم است و لَامَّة آنکہ چشم زخم رساند رقعہ ہر کہ این استغفار دو ماہ پے در پے
ہر روز چہار صد بار بخواند او را علم نافع دہند یا مال کثیر مجرب است اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِیْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ بَدِیْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مِنْ جَمِیْعِ جُرْمِیْ وَظُلْمِیْ وَاِسْرَافِیْ
عَلٰی نَفْسِیْ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ رقعہ در سحرگاہ ہفت بار بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَللّٰهُمَّ
اَحْیِنِیْ مُحِبًّا لَّكَ وَاَمِتْنِیْ مُحِبًّا لَّكَ وَابْعَثْنِیْ تَحْتَ اَقْدَامِ كِلَابِ اَحِبَّائِكَ بشرف اجابت
مشرف گردد رقعہ اکثر بر زبان راند اَللّٰهُمَّ خَلَقْتَنِیْ مَجَّانًا وَرَزَقْتَنِیْ مَجَّانًا فَاغْفِرْ لِیْ مَجَّانًا
مغفور گردد رقعہ براے دفع مار و اَللّٰهُ الشَّافِیْ اَللّٰهُ الْكَافِیْ اَللّٰهُ الْمُعَافِیْ نافع است رقعہ خواجہ
علی حکیم ترمذی ہزار و یکبار خدا تعالی را در خواب دید درخواست کرد کہ در دنیا کدام دعا خوانم فرمان
شد یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ یَا لَآ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا بَدِیْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَسْاَلُكَ اَنْ تُحْیِیَ قَلْبِیْ بِنُوْرِ مَعْرِفَتِكَ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ رقعہ ہفتاد
بار بگوید یَا شَفِیْقُ یَا رَفِیْقُ نَجِّنِیْ مِنْ كُلِّ ضِیْقٍ تر د احتیاج ۔ حاجت برآید رقعہ از ثوبان مولی
النبی صلی اللہ علیہ وسلم منقولست کہ گفت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم ہر کہ این کلمات وقت خفتن بخواند

برای زیارت آنحضرت صلعم یا دیگر بزرگان

را در خواب بیند اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ اَقْرِئْ رُوْحَ مُحَمَّدٍ مِنِّي السَّلَامَ رقعه چون خواهی که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وسلم یا دیگری از موتی در خواب بینی که خبر دهد از التفاتی که داشته باشی وضو تمام کن و لباس طاهر بپوش و بخوان والشمس و واللیل را هفت بار و سوره اخلاص را هفت بار و بگو یا اللّٰهُمَّ اَرِنِيْ فِيْ مَنَامِيْ چنین و چنین وَاجْعَلْ لِيْ مِنْ اَمْرِيْ فَرَجًا وَّمَخْرَجًا وَّارْزُقْنِيْ فِيْ مَنَامِيْ مَا اَسْتَدِلُّ بِهٖ عَلٰى اِجَابَةِ دَعْوَتِيْ در اول شب یا دویم یا هفتم و این از اسرار مخزونه است

زیارت آنحضرت

رقعه هر که هزار بار سوره کوثر بر طهارت کامله بخواند و بخواب رود به نیت مواجهه شریفه آنحضرت صلی الله علیه وسلم را در خواب بیند

برای زیارت آنحضرت و مغفرت

رقعه شب جمعه بخواند دو رکعت در هر رکعت آیة الکرسی یکبار و اخلاص پانزده بار و بگوید بعد سلام با خلاص و حضور قلب هزار بار صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ آنحضرت صلی الله علیه وسلم را در خواب بیند و مغفور گردد و عذاب قبر مرفوع شود و سختی روز قیامت بتخفیف رسد و سکرات موت آسان شود و جنت یابد و دعا او مستجاب شود. و ایضاً در معارج النبوة میگوید که مهاب صحابی بود که هنوز شرف اسلام نیافته بود و مشتاق جمال آنحضرت بود و چاره آن ندید لنست او را این دعا فرمودند میخواند تا بمطلب فائز گردید دعا اینست اَللّٰهُمَّ اَنْزَلْتَ الْمَطَرَ مِنَ السَّمَآءِ لِتُحْيِيَ بِهِ الْاَرْضَ وَتَسْقِيَ بِهِ الْعِبَادَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ قَدِ اشْتَدَّ شَوْقِيْ اِلٰى مُحَمَّدٍ وَطَالَ حُزْنِيْ اَللّٰهُمَّ فَارْحَمْنِيْ وَمُنَّ عَلَيَّ مِنْ نَظَرِ وَجْهِهٖ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

حافظ العین من الالم

رقعه مرویست از بعض صالحین هر که بوسه دهد هر دو ابهام خود را و مسح بر دو عین خود کند نزد شنیدن قول موذن اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَّسُوْلُ اللّٰهِ و گوید مَرْحَبًا بِحَبِيْبِيْ وَقُرَّةِ عَيْنِيْ وَحَبِيْبِيْ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ او را درد چشم نرسد اما در کنز العباد فی شرح الاوراد شیخ احمد غوری گوید که در وقتیکه موذن اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَّسُوْلُ اللّٰهِ گوید هر دو ابهام را بر دو چشم نهد و امرار نکند و بوسه هم نهد

۱۲۰ قضای حاجت

رقعه شیخ علی زنبیلی پیش سلطان المشائخ میگفت که از شیخ بدر الدین غزنوی شنیدم که روایت میکرد از پیر خود شیخ قطب الدین اوشی که برای دفع آفات و قضاء حاجت دو رکعت بتجدید وضو بگذارد و هر چه داند از قرآن بخواند و بعد از فراغ پانصد بار درود گوید و نانوے ر[illegible]ت

برگیرد و رخسارہ بر آن زانو نهد و زبان هیچ نگوید و ساعتے همچنین نشیند به همان هیئت که گذارده باشد حق تعالی حاجت او روا نسازد و شیخ بدرالدین گفت مرا التفاتے بود چنین کردم غرض حاصل شد رقعه برائے برآمدن حاجات هر که این دعا بخواند غرض او حاصل شود یَا حَیُّ یَا حَلِیْمُ یَا عَزِیْزُ یَا کَرِیْمُ تو کنی کار صعب را تسلیم بحق اِیَّاکَ نَعْبُدُ وَاِیَّاکَ نَسْتَعِیْنُ خواجه اقبال گوید که من از برائے حاجتے سه صد بار خواندم حاجت روا شد بامر الله عز و جل رقعه در شب تاریک دو رکعت بگذارد بعد سلام گوید اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذَا النُّوْنِ عَبْدُكَ وَنَبِیُّكَ دَعَاكَ مِنْ ضُرٍّ اَصَابَهٗ وَنَادَاكَ مِنْ بَطْنِ الْحُوْتِ فَاِنَّكَ قُلْتَ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَنَجَّیْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِی الْمُؤْمِنِیْنَ اَللّٰهُمَّ وَاِنِّیْ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ وَنَاصِیَتِیْ بِیَدِكَ اَدْعُوْكَ بِضُرٍّ اَصَابَنِیْ وَاَقُوْلُ كَمَا قَالَ یُوْنُسُ عَلَیْهِ السَّلَامُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّاۤ اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّیْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِیْنَ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا اسْتَجَبْتَ لِیُوْنُسَ فَاِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِیْعَادَ وَاَنْتَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ رقعه اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ . این عمل برائے دفع هر غم و ازاله هر الم است رقعه برائے کشائش رزق اَللّٰهُمَّ اقْذِفْ فِیْ قَلْبِیْ رَجَاكَ وَاقْطَعْ رَجَائِیْ عَمَّنْ سِوَاكَ حَتّٰی لَاۤ اَرْجُوْ اَحَدًا غَیْرَكَ رقعه سلطان المشائخ رضی الله عنه میفرمودند قاضی حمیدالدین که پیشوائے عاشقان بود در مولفات خود آورده که هر کرا حاجت دینی و دنیوی باشد باید غسل تازه کند و دو رکعت نماز بگذارد و بگوید الٰهی بحرمت آن ساعت که با خواجه ابو اسحاق نهاوندی آشتی کردی این حاجت مرا روا کن اگر آن حاجت روا نشود فردا قیامت چنگل او در دامن من باشد رقعه از بعضے ثابت است که هر که دوازده هزار بار بسم الله الرحمن الرحیم باین ترتیب که آخر هر هزار دو رکعت نماز گذارد بخواند درود هر چه خواهد بار صلوٰة بر پیغمبر صلی الله علیه وسلم بفرستد و حاجت خواهد تا بسد مبلغ مذکور را حاجت او قضا شود هر حاجتے که داشته باشد رقعه اعداد تسمیه باعتبار الف الرحمن هفتصد و هشتاد و هفت میشود اگر تسمیه بهمین عدد تا این عدد از ایام برساند برائے هر کار بغایت مؤثر باشد رقعه حکایت است از ابوبکر سراج قدس سره باجماع طائفه از مشائخ که هر که بسم الله الرحمن الرحیم

برائے حاجت

ایضاً از غایت مهم

از برائے غم و الم

برائے کشائش رزق

برائے حاجت دینی و دنیوی

ایضاً

ایضاً

ست شصد و بیست و پنجبار بنویسد و با خود دارد در چشم عالمیان بهیبت نماید و احدی بر و دست قدرت نیابد مجرب است رقعه هر که چهل و یکبار سوره فاتحه بر درد چشم بخواند شفا حاصل شود رقعه در یسین ذکر لفظ رحمن چهار جاست و اسم جلاله سه جا همچنین در سوره ملک پس در یسین بر لفظ رحمن هر جا که آید عقد اصبع کند از دست راست و شروع از خنصر نماید و چون بر لفظ الله رسد عقد اصبع کند از دست چپ و در تبارک چون بر لفظ رحمن رسد عقد اصبع بکشاید بهمان ترتیب بعد از ان هر حاجت که از خدا تعالی خواهد روا شود و ناحق کسی را ضرر ندهد و مؤلف در خاتمه سوره الملک سه بار الله رب العالمین میگوید و اکثر حال دعاء عفو و عافیت و معافات میکند رقعه سیصد و سیزده بار آیة الکرسی بخواند حاصل شود مراد و را چیزی آنچه قیاس نتوان کرد این عدد را اثر عظیم است و عدد مرسلین از انبیا و اصحاب طالوت و اهل بدر همین است رقعه سوره واقعه در مجلس واحد برای قضای حاجت بخواند حاجت قضا شود رقعه سوره قدر مشهور است در طلب غنا کسی که چهل و یکبار بخواند بعد از ان باین دعا مشغول شود حاجتش روا گردد اَللّٰهُمَّ یَا مَنْ هُوَ مُکْتَفٍ مِنْ خَلْقِهٖ جَمِیْعًا حَتّٰی لَا یَکْتَفِیْ مِنْهُ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِهٖ یَا اَحَدُ مَنْ لَا اَحَدَ لَهٗ اِنْقَطَعَ الرَّجَاءُ اِلَّا مِنْكَ وَخَابَتِ الْاٰمَالُ اِلَّا فِیْكَ وَانْسَدَّتِ الطُّرُقُ اِلَّا اِلَیْكَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیْثِیْنَ اَغِثْنِیْ اَغِثْنِیْ اَغِثْنِیْ اَغِثْنِیْ اَغِثْنِیْ و حاجت خواهد روا شود رقعه روایت کرده است فقیه احمد بن موسی العجیل که چهار آیت هستند از کتاب الله که چون خوانده شود بر روی دشمن مغلوب و مقهور خوانده شود و کفایت کند شر هر ظالم را در هر آیه ازان ده قاف است آیه اول در سوره بقره است قوله تعالی اَلَمْ تَرَ اِلَی الْمَلَاِ مِنْ بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ مِنْ بَعْدِ مُوْسٰی اِذْ قَالُوْا لِنَبِیٍّ لَّهُمُ تا وَاللّٰهُ عَلِیْمٌۢ بِالظّٰلِمِیْنَ آیت دوم در سوره آل عمران است قوله تعالی لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِیْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِیْرٌ وَّنَحْنُ اَغْنِیَآءُ سَنَکْتُبُ مَا قَالُوْا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِیَآءَ بِغَیْرِ حَقٍّ وَّنَقُوْلُ ذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِیْقِ آیت چهارم در سوره نسا است قوله تعالی اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذِیْنَ قِیْلَ لَهُمْ کُفُّوْٓا اَیْدِیَکُمْ وَاَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ تا وَلَا تُظْلَمُوْنَ

دعای معروف اکسیر برای شفای چشم

الکافی والعاصم جلیلکم کافی جالب الغنا

برای مقهوری و هزیمت دشمن

فَتِيلًا چهارم در سورهٔ مائده است قوله تعالی وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ تا مُتَّقِيْنَ ٥ و بعضے گویند که این آیت بنویسند و در رمح بلند کنند و مقابل عدو بایستند هنگام جنگ عدو بگریزد مجرب است رقعه هر که هر روز این استغفار سبت و پنجبار خوانده باشد در مال و ولد او مکروہے نرسد أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الْعَظِيْمَ الَّذِيْ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ الَّذِيْ لَا يَمُوْتُ وَأَتُوْبُ إِلَيْهِ رقعه در صحاح سید الاستغفار اینست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَللّٰهُمَّ أَنْتَ رَبِّيْ لَآ إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِيْ وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلٰى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوْءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوْءُ بِذَنْبِيْ فَاغْفِرْ لِيْ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ إِلَّا أَنْتَ ماحی ذنوب و جالب رزق است هر که در صبح خواند و دران روز بمیرد مغفور باشد و ہمچنان اگر در شب بخواند و بمیرد مغفور باشد رقعه سورهٔ واقعه بقضاء دیون و ازالهٔ فاقه وقت مغرب رقعه کسیکه گم شود ازوے چیزے بخواند یا حفیظ صد و نوزده بار کم و زیاده نکنند بعد ازان بخواند يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمٰوٰتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللّٰهُ إِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ٥ صد و نوزده بار رد کند الله تعالی گم شدهٔ او را صحیح و مجرب رقعه سورهٔ قدر و کافرون و اخلاص هر واحد ده بار بخواند و بر پارچهٔ طاهر بدمد و بپاشد پارچه جدید را بدان آب مادام که لابس او باشد در عیش بسیار بود و اگر تنها سورهٔ قدر را سی و شش بار بر آب بخواند و آن آب بر آن ثوب جدید ریزد وسعت رزق شود مادام که آن ثوب برو بود رقعه قرات سورهٔ یوسف برائے مسجون نافع است در حق تخلیص چون مسجون گوید مَا شَآءَ اللّٰهُ كَانَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ ہزار بار در مجلس واحد خدا تعالی خلاص کند او را معجلاً رقعه چون در شش جهت و مقابل وجه مسجون این وفق باین طور بنویسد یعنی چار دیوار نداشته باشد شتاب خلاص شود

٢	٩	٤
٧	٥	٣
٦	١	٨

و در مائة الفوائد وفق اینچنین نوشته۔

١٤	١٩	١٢
١٣	١٥	١٧
١٨	١١	١٦

رقعه چون شخصے از زحمتے و آفتے و مصیبتے یا قتلے یا حبسے بترسد در صحرائے یا در جائیکه خالی از مردم باشد کشتے را که سالم باشد از عیوب

از برای دفع دشمن و دفع مکروه

برای ازدیاد رزق و دعای مغفرت ذنوب

تخفیف العذاب من الاموات

برای یافتن گم شده

سورت لقمن

برای خلاصی محبوس

ایضاً

الحفاظة من اللصوص

چنانچه در اضحیه باشد ذبح کند باستقبال قبله و تکبیر این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا لَكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّهٗ
فِدَائِیْ اَوْ فِدَاءُ ذٰلِكَ الرَّجُلِ اَوِ الْمَرْاَةِ فَتَقَبَّلْهُ مِنِّیْ اَوْ مِنْهُ اَوْ مِنْهَا و استجامعا کی
کند تا دم وے و احشا وے و چرم وے و آنچه ناخوردنی باشد در آن دفن نماید پس آن گوشت
را شصت پرکاله گرداند هر پرکاله را بفقیرے دهد و خود نخورد و توابع او نیز نخورند بمشیت الله سبحانه

الحافظ من البلا

از آنچه میترسد سالم ماند رقعه اگر خوف بلا باشد شصت مسکین را از افضل اطعمه شکم سیر بخورانند و این
دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَكْفِیْ هٰذَا الْاَمْرَ الَّذِیْ اَخَافُهٗ بِهِمَمِ هٰؤُلَاءِ وَ اَسْئَلُكَ بِاَنْفُسِهِمْ
وَ اَزْوَاجِهِمْ وَ عَزَائِمِهِمْ وَ اٰبَائِهِمْ اَنْ تُخَلِّصَنِیْ مِمَّا اَخَافُ وَ اَحْذَرُ حق تعالی بفضل خویش از آن
بلا نگهدارد رقعه کسے که بنویسد در آخرین چهار شنبه ماه این آیات را و دفن کند در موضعے

القاهر

که خواهد خرابی آن موضع شتاب خراب شود اما از خدائے تعالی بترسد که عمل نکند مگر برائے مستحق
هُوَ الَّذِیْٓ اَخْرَجَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ دِیَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ مَا
ظَنَنْتُمْ اَنْ یَّخْرُجُوْا وَ ظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مَّانِعَتُهُمْ حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ یٰٓاُولِی الْاَبْصَارِ
فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَیْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَیْءٍ حَتّٰٓی اِذَا فَرِحُوْا بِمَآ اُوْتُوْٓا اَخَذْنٰهُمْ

ایضا

بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُّبْلِسُوْنَ ۝ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ
رقعه کسیکه در میان سنت فجر و فرض آن سورهٔ فیل را چهل و یکبار بخواند و این اسما نیز بهمین عدد
ذکر کند اَلْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ الْقَاهِرُ عَلٰی كُلِّ جَبَّارٍ عَنِیْدٍ نَاصِرُ الْحَقِّ حَیْثُ كَانَ بِهِ الْحَوْلُ
وَ الْقُوَّةُ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَیْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خٰمِدُوْنَ در دشمن چیزے بیند که موجب

موثق الحفظ

سرور گردد رقعه کسے را که حافظه نباشد روز یکشنبه در رقعه صغیر بخط رفیع بنویسد اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ و ناشتا فرو برد و در یکشنبهٔ دوم بنویسد اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَیْثُ یَجْعَلُ رِسَالَتَهٗ و ناشتا
فرو برد و در یکشنبه سیوم بنویسد اَللّٰهُ لَطِیْفٌۢ بِعِبَادِهٖ یَرْزُقُ مَنْ یَّشَآءُ وَ هُوَ الْقَوِیُّ الْعَزِیْزُ
و ناشتا فرو برد و در یکشنبهٔ چهارم بنویسد الٓمّٓصٓ كٓهٰیٰعٓصٓ طٰهٰ و در پنجم یکشنبه بنویسد حٰمٓ عٓسٓقٓ حٰمٓ
و در ششم یکشنبه بنویسد طٰسٓمٓ طٰسٓ الٓرٰ و در هفتم یکشنبه صٓ قٓ نٓ اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ

شَیْئًا اَنْ یَّقُوْلَ لَهٗ کُنْ فَیَکُوْنُ فَسُبْحَانَ الَّذِیْ بِیَدِهٖ مَلَکُوْتُ کُلِّ شَیْءٍ وَّاِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ
الا باید که یکشنبه اول که روز شروع عمل است از ایام منحوسه نباشد و قمر در منازل سعیده و سالم از نحوس
باشد پس ظاهر شود او را حفظے که شرح نتوان کرد رقعه جماعتے از علما گفته اند که اگر سورهٔ شرح را بنویسد
و محو کند در آب و بخوراند در حفظ مدد کند رقعه امام کلبی را پسرے بود قرآن حفظ نتوانست کرد گویند
در خواب گفت در ظرف پاک بنویس اَلرَّحْمٰنُ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ خَلَقَ الْاِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَیَانَ
اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ وَّالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ یَسْجُدَانِ ۝ لَا تُحَرِّكْ بِهٖ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ
بِهٖ اِنَّ عَلَیْنَا جَمْعَهٗ وَقُرْاٰنَهٗ فَاِذَا قَرَاْنٰهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهٗ ثُمَّ اِنَّ عَلَیْنَا بَیَانَهٗ بَلْ
هُوَ قُرْاٰنٌ مَّجِیْدٌ فِیْ لَوْحٍ مَّحْفُوْظٍ و بآب زمزم حل کن و بنوشان پسرک را چون امام کرد پسر
در اندک فرصت یاد کرد رقعه از ذخائر مکنونه و دفائن مکنزه است برائے روا شدن حاجت در محل
خالی طاہر بطہارت کامله بنشیند و بخواند آخر سورهٔ آل عمران را و آیت الکرسی و اخلاص را بعد از ان
که دو رکعت نفل خوانده باشد و آنچه داند در آن خوانده باشد و این ذکر
ده بار گوید یَا قَدِیْمُ یَا قَوِیْمُ یَا قَائِمُ یَا دَائِمُ یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ یَا اَحَدُ یَا فَرْدُ
یَا صَمَدُ پس دعا کند حاجتے خواهد روا شود رقعه برائے روا شدن حاجت بعد از فراغ صلوٰة صبح
پیش از تکلم صد بار گوید بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ
یَا حَیُّ یَا قَدِیْمُ یَا قَائِمُ یَا فَرْدُ یَا وِتْرُ یَا اَحَدُ یَا صَمَدُ ہر حاجت که خواهد روا شود رقعه از
برائے خلاصی بول آیت وَاِذِ اسْتَسْقٰی مُوْسٰی لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَیْنًا را بنویسد و محو کند و بنوشاند کمیز بسته بکشاید رقعه بر کسے
که بول او حبس شود بخواند رَبَّنَا اللّٰهُ الَّذِیْ تَقَدَّسَ اسْمُكَ اَمْرُكَ فِی السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ
كَمَا رَحْمَتُكَ فِی السَّمَآءِ اجْعَلْ رَحْمَتَكَ فِی الْاَرْضِ وَاغْفِرْ لَنَا حُوْبَنَا وَخَطَایَانَا
اِنَّكَ رَبُّ الطَّیِّبِیْنَ فَاَنْزِلْ شِفَآءً مِّنْ شِفَآئِكَ وَرَحْمَةً مِّنْ رَحْمَتِكَ عَلٰی هٰذَا الْوَجَعِ
شفا شود رقعه در حدیث آمده مَا مِنْ مُّسْلِمٍ یَعُوْدُ مُسْلِمًا فَیَقُوْلُ سَبْعَ مَرَّاتٍ اَسْاَلُ

سبحان حفظ

از حفظ

از حاجت

از حبس بول

از تپ

از تپ

برائے تصفیہ شافی | برائے گزیدن مار و کژدم | ایضاً | حافظ الجنین | معین الحمل

اللّٰهَ الْعَظِيْمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ اَنْ يَّشْفِيَكَ اِلَّا اَنْ يَّكُوْنَ قَدْ حَضَرَ اَجَلُهٗ
رقعہ بر بعض مبتلا بار اَعُوْذُ بِعِزَّةِ اللّٰهِ وَقُدْرَتِهٖ مِنْ شَرِّ مَا اَجِدُ شفا شود رقعہ بر لدغ
مار و گزدم ہفت بار فاتحہ بخواند و آنحضرت صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم بر لدغ گزدم آب و نمک می مالیدند
و سورۂ کافرون و معوذتین میخواندند رقعہ سَلٰمٌ عَلٰى نُوْحٍ فِي الْعٰلَمِيْنَ ہر کہ ہر روز گوید مار و گزدم
آن نگزد رقعہ از حضرت گنجشکر منقولست کہ ہر روز بر ہر دو ابہام میخواند فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَآءَكَ
فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيْدٌ یکی ہفت بار و ہر بار درود بر حضرت صلی اللہ علیہ وسلم فرستد بعد ازان تفل
کند بر ہر دو ابہام بر ہر دو چشم را حق تعالی از آفات نگہدارد رقعہ زنے کہ حمل نگیرد روزیکہ غسل کند
آن زن بگیرد بزغالہ فربہ و تمامش بپزد و در دیگ واحد و تقلیل کند شوربائے آن و آن زن نہار علی
الریق بنوشد آن شوربا و این آیات را در اناء طاہر بنویسد از غیر آنکہ حرفی را طمس کند یعنی سفید بہائے میم
و طا و فا و واو و ضاد و مثال آن نمایان و کشادہ دارد و اول این آیات را بآب حل کردہ بخورد آن زن بعد ازان
مرد در رود باذن اللہ تعالی حاملہ گردد و آیات اینست الفاتحہ مع البسملة والصلوة علی النبی صلی اللہ
علیہ وسلم بعد ازان بنویسد اَبْجَدْ هَوَّزْ حُطِّيْ كَلِمَنْ سَعْفَصْ قَرَشَتْ ثَخَّذْ ضَظَغْ باز بنویسد
حٰمٓ قَالَ اِنَّمَآ اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكِ لِاَهَبَ لَكِ غُلٰمًا زَكِيًّا ○ قَالَ كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ
عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهٗٓ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا ○ فَحَمَلَتْهُ بِاِذْنِ اللّٰهِ
فَحَمَلَتْهُ بِعَوْنِ اللّٰهِ فَحَمَلَتْهُ بِلُطْفِ اللّٰهِ فَحَمَلَتْهُ بِلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ○ اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْـًٔا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ○ فَسُبْحٰنَ الَّذِيْ
بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ○ سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ
وَسَلٰمٌ عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ رقعہ برائے حمل گرفتن زن در ظرف
چینی بنویسد شکل وفق ثلاثی را و زیر ترا و بنویسد نہ حرف از الف تا طا در سطور تسعہ باین طریق و
بر آن مکتوب سورۂ آل عمران را بخواند و بآب حل کردہ او را بخوراند باذن اللہ تعالی حاملہ گردد و وفق اینست

ایضاً

(شکل وفق ثلاثی بر صفحۂ آیندہ مرقوم است)

ز

٦	١	٨
٧	٥	٣
٢	٩	٤

ز

٤	٩	٢
٣	٥	٧
٨	١	٦

رقعہ چون از چہل و چہل روز نگذشتہ باشد از اول قرآن تا چہل آیت
در چہل روز نوشتہ علی الریق بخوراند باذن اللہ تعالیٰ پسر زاید نہ دختر اما بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد للہ رب العالمین را یک آیہ شمار کند و اگر زیادہ از چہل روز گذشتہ باشد
اما ہنوز ربع نہ دیدہ باشد و حرکت نکردہ باشد زن را بخواباند و ستابہ دست راست
خود بر سترۂ او نہد و گوید آنچہ در شکم تست من او را محمد نام کردم امید است کہ پسر زاید
نہ دختر و ہمچنین اگر بر ران زن بنویسد بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا
سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى بَلْ
لِلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيْعًا ۔ ہمین خاصیت دارد اما در صحت خانہ نرود مگر بعد از آن کہ بیار چہلم بشوید

ا
اب
اب ج
اب ج د
اب ج د ہ
اب ج د ہ و
اب ج د ہ و ز
اب ج د ہ و ز ح
اب ج د ہ و ز ح ط

و ہمچنین این آیہ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَّرَاَيْتَهٗ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ
اللّٰهِ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ۔ رقعہ زنے کہ از حیض پاک شدہ
باشد غسل کند و بخورد و حروف مقطعۂ اللہ و رحمن را بگلاب و قدرے مشک حل کردہ حاملہ بولد مبارک
شود رقعہ این اسم مبارک بنویسد و بر گردن زن بیاویزد حاملہ شود چون پیش زوج خود برود و
ہمچنین اگر بر شجرۂ کہ بار ندہد بیاویزد بار گیرد باذن اللہ تعالیٰ اسم اینست مـ ـا مـ
مـ ـ خ خ رقعہ زن عقیمہ حاملہ گردد و فرزند نرینہ زاید و زیادت شیر شود این آیت را بگلاب
و زعفران بر پارہ مشک بنویسد در شب آدینہ چنانکہ کسے نہ بیند پس مرد خورد و زن را علیحدہ نوشتہ
بدہد و سہ شب ہمچنین کند زن بار گیرد آیت اینست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمُ
الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَّنِسَآءً ۚ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَآءَلُوْنَ بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا ۔ رقعہ برائے
افزونی شیر سورۂ حجرات بزعفران بنویسد و بشوید و بخوراند و ہمچنین سورۂ یسین رقعہ اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ
عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّىْ نَذَرْتُ لَكَ مَا فِىْ بَطْنِىْ مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّىْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ
فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّىْ وَضَعْتُهَآ اُنْثٰى ۭ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ ... بِغَيْرِ حِسَابٍ

ایضاً

فتح الولد

تحصین الحمل

بماءِ ورد وزعفران در پوست غزال بنویسد و بر تهیگاه زن حامله ببندد از آفات او آنچه در شکم اوست ایمن باشد و اگر همین آیت کریمه را بنویسد و در گردن فرزند ببندد از آفات حرزِ عظیم باشد او را از فزع و نشو مبارک شود رقعه قوله تعالیٰ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ چون بنویسد بمشک و زعفران و ماءِ ورد در ظرف بلورین یا زجاجی سفید و کاتب بر طهارت باشد و محو نماید بآب طاهر و بنوشاند مر عورت و مرد هر دو را که این احوط است و اگر یکجا بنوشد هم جائز است سه روز متوالی پی در پی و بنویسد و بر بازوے عورت و مرد ببندد بخیط حریر و نزدِ وقاع از بازو بکشاید و چون غسل آرند اعادت نماید در اول لیل یا ثالث زن حامله شود

بجہت اولاد بستہ

رقعه تسله برائے تیسیر ولادت بنویسند فاتحه پس بنویسند كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝ إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ اللَّهُمَّ يَا خَالِقَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَيَا مُخْرِجَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ يَا مُخَلِّصَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ خَلِّصْهَا بِلُطْفِكَ وَفَضْلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ هر زنے را که درد زه گرفته باشد ببندد بر ران چپ او متنجس نشود خلاص شود سریعاً ان شاء الله تعالیٰ و اگر محو کرده بخورانند همین خاصیت دارد رقعه تسله برائے تیسیر ولادت اسم اعظم مقدس را بقلم جلی نوشته مقابل روئے حامله دارد شتاب بار نهد و همچنین وفق ثلاثی را بیاویزد دیده منتنجس نشود شتاب بار نهد

٢	٩	٤
٧	٥	٣
٦	١	٨

رقعه عزیمت است مبارک چون

نویسند و در متاع نهند برکت پیدا شود و در ذخیره حبوب نهند از آفات موش و غیره سالم ماند بسم
الله الرحمن الرحیم اللهم صل علی سیدنا محمد و آله و صحبه و سلم اللهم بارک
فیما رزقتنا ان هذا لرزقنا ما له من نفاد و حسبنا الله و نعم الوکیل والحمد لله
رب العالمین تبارک الله احسن الخالقین تبارک الذی نزل الفرقان علی عبده
لیکون للعالمین نذیرا ۰ تبارک الذی ان شاء جعل لک خیرا من ذلک جنات
تجری من تحتها الانهار و یجعل لک قصورا تبارک الذی جعل فی السماء بروجا و
جعل فیها سراجا و قمرا منیرا و تبارک الذی له ملک السموات والارض و
ما بینهما و عنده علم الساعة و الیه ترجعون تبارک اسم ربک ذی الجلال
والاکرام ـ تبارک الذی بیده الملک و هو علی کل شیء قدیر اللهم صل علی
محمد و علی آله و صحبه و سلم رقعه حروف مقطعات قرآنی الم الم المص الر الر الر
المر الر الر کهیعص طه طسم طسم طس الم الم الم الم یس ص حم حم حم
عسق حم حم حم ق ن کلمات سی اند بقولی که حم عسق دو کلمه باشند و بیست و نه کلمه اند
بقولے که حم عسق یک کلمه باشد و حروف آن بالاتفاق هشتاد و هشت است چون نویسند و در متاع
نهند از آفات امین باشد رقعه حروف خواتیم اول رزه چون چهاردهم ماه بنویسند و در صندوق
متاع نهند از کرم و سوس و آفات دیگر سالم باشد رقعه حروف نورانیه و عالیات نیز گویند ک
ه ی ع ص ط س ق ا ل ر ح م ن بر بال و متاع بنویسند امون باشد و چون وقت
سوار شدن بر کشتی بگوید از غرق شدن مصئون ماند و چون بحر در جوش آید و موجها بسیار زند و
طوفان شود بنویسند و در بحر اندازند ساکن شود چون جمع کنی اسمے از اسماء الٰهی که مرکب از حروف
نورانیه باشد و در و حرفے ظلمانی که ما بقی از ینها است نباشد آن اسم اعظم ست چون اسم جلالة
با و ضم نمایند هر چه خواهی از اکوان در و تصرف نمائی **شعر** ثلاث عصی صففت بعد خاتم علی راسها
مثل السنان المقوم ۰ و میم طمیس ابتر ثم سلم ۰ الی کل مامول و لیس بسلم

برکت اشیاء و حفظ حبوب عن الآفات

حافظ متاع

ایضاً

حافظ سفینه من الغرق

طلسم

ثَلَاثُ عِصِيٍّ صُفِّفَتْ بَعْدَ خَاتَمٍ ‹ عَلَى رَأْسِهَا مِثْلُ السِّنَانِ الْمُقَوَّمِ
وَمِيمٌ طَمِيسٌ أَبْتَرٌ ثُمَّ سُلَّمٌ ‹ إِلَى كُلِّ مَأْمُولٍ وَلَيْسَ بِسُلَّمِ
وَأَرْبَعَةٌ مِثْلُ الْأَنَامِلِ صُفِّفَتْ ‹ تُشِيرُ إِلَى الْخَيْرَاتِ مِنْ غَيْرِ مِعْصَمِ ‹ وَهَاءٌ شَقِيقٌ ثُمَّ
وَاوٌ مُنَكَّسٌ ‹ كَأُنْبُوبِ حَجَّامٍ وَلَيْسَ بِمِحْجَمِ ‹ فَيَا حَامِلَ الْاِسْمِ الَّذِي لَيْسَ مِثْلُهُ
تُوَقَّى بِهِ كُلَّ الْمَكَارِهِ وَتَسْلَمِ ‹ فَذَلِكَ اِسْمُ اللّٰهِ جَلَّ جَلَالُهُ ‹ إِلَى كُلِّ مَخْلُوقٍ فَصِيحٍ
وَأَعْجَمِ ‹ ۱۱۱ ے ☐ ۱۱۱۱ ھ ٯ جامع این رساله در خطے قدیم دیده مسلم
چنین نوشته بود ☰ و واو منکوس مجوف بود و صورت خاتم این بود ۵ - رباعی
صفری سه الف وکشیده تذے بر سر ‹ میمے کج و کور و نردبان در بر ‹ پس چار الف و ہا و
واوے معکوس ‹ انیست یقین نام خداے اکبر رقعه قوله تعالیٰ - اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ این الفاظ را در وقت نیک بر وضوے کامل و حضور قلب در مربع کسر کنند و برخود دارند
از خیرات و برکات چیزے بینند که شرح آن نتوان کرد و اصل در تکسیر وجود جمع مکسر که در ہر ضلع آیت
و در قطر نیز و سر در ہمین است - بدانکه تکسیر بر سه طریق است یکے آنکه کسر کلمات کنند - دوم آنکه
بجاے کلمات اعداد نگارند سیوم کسر حروف مبانی کنند مثلاً دور اول -

دور ثانی

الله	نور	السموات	والارض
والارض	السموات	نور	الله
نور	الله	والارض	السموات
السموات	والارض	الله	نور

دور سیوم

۶۶	۲۵۶	۵۳۸	۱۰۳۸
۱۰۳۸	۵۳۸	۲۵۶	۶۶
۲۵۶	۶۶	۱۰۳۸	۵۳۸
۵۳۸	۱۰۳۸	۶۶	۲۵۶

تکسیر حروف کنند در سطر
اول تا آخر و عمل بدان تمام شود و طریق تکسیر آنست که در سطر اول تکسیر حروف بنویسند و در
سطر ثانی ابتدا با آخر اول نمایند و جنب او اول سطر اول و جنب او آنچه متصل با آخر بود باز جنب او آنچه
متصل اول اول بود باز جنب او ردیف ردیف آخر باز ردیف ردیف اول باز ردیف ردیف
ردیف آخر باز ردیف ردیف ردیف اول وقس علی ذلک تا منتہی شوند سطور بسطرے که عین
اول باشد پس تمام شد امر برابر است که در سطر اول یک اسم باشد یا دو یا سه یا آیت یا زیاده و
این مجمول [illegible] در جفر و خافیه و علماے تکسیر ہمین طور عمل دارند اما تکسیر را نوعے دیگر ہم ہست که
[illegible] آیت [illegible] کرده اند در سطر اول اسم مکسر نویسند و در سطر ثانی اول سطر اول و در جنب او

آخر سطر اول پس ما یلے اول پس مایلی آخر پس ردیف مایلی اول پس ردیف مایلی اول پس ردیف مایلی آخر همچنین وهمچنین تا سطر تمام شود باز سطر سیوم شروع کند اول سطر دویم در اول این نویسد بازآخر سطر دویم در جنب اول وَهٰكَذَا اِلٰى اَنْ يَحْصُلَ السَّطْرُ الْاَوَّلُ بِلَا تَفَاوُتٍ و برائے مثال هر دو قاعده این مثال نوشته آمد مثال اول

مر	ح	مر	د
د	مر	مر	ح
ح	د	مر	مر
مر	ح	مر	د

مثال ثانی

مر	ح	مر	د
مر	د	ح	مر
مر	مر	د	ح
مر	ح	مر	د

واما الصورة الثالثة فهی ان تضع وفق تسعة عشر فی تسعة عشر بعدد حروف الکلمات وهی تسعة عشر حرفا فان السموات فیها الالف بعد المیم وان کتبت بغیر الف فی رسم المصحف ۱۲ مائة واز اسرار بدیعه در کتابت کلمات اینست که حروف را ظاهر نویسند درست و مطموس وناورست در عمل نقصان می آرد رقعه[الفوائد ۱۲] قوله تعالی فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَّاَنْبَتَهَا الآیة کسیکه کند کلماتش در شکل شانزده وباخود دارد اثر عظیم بیند در قبول وجاهت وسلامت از هر بدی حتی که اگر حامل آن در معرکهٔ جنگ رود سلاح در وعمل نکند ومناط شان کلی در صدق این کارها صدق نیت وعمل بتقوی نه بهوائے وصورت تکسیر اینست

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ وَّاَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَّكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يٰمَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَاۤءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

(نقش این کلمات بسبب عدم گنجایش بر صفحهٔ آینده مرقوم شد)

فتقبلها	ربها	بقبول	حسن	وانبتها	نباتا	حسنا	وکفلها	زکریا	کلما	دخل	علیها	زکریا	المحراب	وجد	عندها
ربها	بقبول	حسن	وانبتها	نباتا	حسنا	وکفلها	زکریا	کلما	دخل	علیها	زکریا	المحراب	وجد	عندها	رزقا
بقبول	حسن	وانبتها	نباتا	حسنا	وکفلها	زکریا	کلما	دخل	علیها	زکریا	المحراب	وجد	عندها	رزقا	قال
حسن	وانبتها	نباتا	حسنا	وکفلها	زکریا	کلما	دخل	علیها	زکریا	المحراب	وجد	عندها	رزقا	قال	یا مریم
وانبتها	نباتا	حسنا	وکفلها	زکریا	کلما	دخل	علیها	زکریا	المحراب	وجد	عندها	رزقا	قال	یا مریم	انی
نباتا	حسنا	وکفلها	زکریا	کلما	دخل	علیها	زکریا	المحراب	وجد	عندها	رزقا	قال	یا مریم	انی	لک
حسنا	وکفلها	زکریا	کلما	دخل	علیها	زکریا	المحراب	وجد	عندها	رزقا	قال	یا مریم	انی	لک	هذا
وکفلها	زکریا	کلما	دخل	علیها	زکریا	المحراب	وجد	عندها	رزقا	قال	یا مریم	انی	لک	هذا	قالت
زکریا	کلما	دخل	علیها	زکریا	المحراب	وجد	عندها	رزقا	قال	یا مریم	انی	لک	هذا	قالت	هو
کلما	دخل	علیها	زکریا	المحراب	وجد	عندها	رزقا	قال	یا مریم	انی	لک	هذا	قالت	هو	من
دخل	علیها	زکریا	المحراب	وجد	عندها	رزقا	قال	یا مریم	انی	لک	هذا	قالت	هو	من	عند الله
علیها	زکریا	المحراب	وجد	عندها	رزقا	قال	یا مریم	انی	لک	هذا	قالت	هو	من	عند الله	ان
زکریا	المحراب	وجد	عندها	رزقا	قال	یا مریم	انی	لک	هذا	قالت	هو	من	عند الله	ان	الله
المحراب	وجد	عندها	رزقا	قال	یا مریم	انی	لک	هذا	قالت	هو	من	عند الله	ان	الله	یرزق
وجد	عندها	رزقا	قال	یا مریم	انی	لک	هذا	قالت	هو	من	عند الله	ان	الله	یرزق	من یشاء
عندها	رزقا	قال	یا مریم	انی	لک	هذا	قالت	هو	من	عند الله	ان	الله	یرزق	من یشاء	بغیر حساب

رقعه حافظ ابن حاتم رازی گفت در مسجد ابوالبیان که شیخ حجاز است داخل شدم پس مرا حمی گرفت
پس از خانهٔ خود ابوالبیان بمسجد آمد و گفت چه حال است گفتم مرا حمی فرا گرفته است گفت چرا طلسم حمی
نمیکنی گفتم چیست پس این طلسم نوشت و گفت در زیر سر بدار پس
نهادم حمی زائل شد آنرا برکشادم این مثال مکتوب بود پس ابوالبیان
گفت یاد دار و بمردمان برسان اینست -

در کتاب مستوجب المحامد نوشتہ کہ اگر کسے مزوجات وفق ثلاثی یعنی زوجہا ثلاثی کند و باشند آن نبوسید
و آن چہار عدد اند دو و چہار و شش و ہشت در جامہ پاسے او نوشتہ زیر زبان نگاہدارد و مجامعت کند
زن باردار شود و گفت صحیح و مجرب است مزوجات وفق ثلاثی اینست

۴		۲
۸		۶

رقعہ چون در اہل و مال چیزے خوش آید شتاب گوید مَا شَآءَ اللّٰہُ
لَا قُوَّۃَ اِلَّا بِاللّٰہِ از چشم زخم و آفت در امان باشد **رقعہ** کسے را کہ پاسے از جاے رفت علی الفور کسے
را کہ دوست دارد یاد کند از آفت در امان باشد عبد اللہ بن عمر رضی اللہ عنہما پاسے لغزید گفت یا محمد
از آفت محفوظ ماند **رقعہ** اگر در معرکہ جنگ حاضر شود بخواند سورہ زلزال را و بدو دست خود بر زمین زند
و خاکے بجانب خصم بیاندازد و سر خود را از دست خود مسح کند پس بخواند وَاضْرِبْ لَہُمْ طَرِیْقًا فِی الْبَحْرِ یَبَسًا
لَا تَخَافُ دَرَکًا وَّلَا تَخْشٰی وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَیْنِ اَیْدِیْہِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِہِمْ سَدًّا فَاَغْشَیْنٰہُمْ
فَہُمْ لَا یُبْصِرُوْنَ غالب آید بر دشمن فیروزی نصیب شود و این از اسرار یست کہ یاد باید داشت **رقعہ**
اسماء اصحاب کہف نوشتہ در حریق بیاندازد سرد شود باذن اللہ تعالیٰ و ایضاً چون حریق بلند شود تکبیر
بلند گوید کہ تکبیر حریق را بنشاند مَکْسَلْمِیْنَا یَمْلِیْخَا کَشْفُوْطَطْ تَبْیُوْنَس اَذَرْفَطْیُوْنَس کَشَافَطْیُوْنَس
یُوَانِس بُوْس وَاِسْمُ کَلْبِہِمْ قِطْمِیْر و اگر ہمین اسماء شریفہ را نوشتہ بر در خانہ بچسپاند از شر جن و پری
امان باشد کذا سمع **رقعہ** براے رفع رمد چشم بنویسد و بیاویزد **شعر** اِذَا مَا مُقْلَتِیْ رَمِدَتْ
فَکُحْلِیْ ✣ تُرَابٌ مَسَّ نَعْلَ اَبِیْ تُرَابِ ✣ ہُوَ الْبَکَّاءُ فِی الْمِحْرَابِ لَیْلًا ✣ ہُوَ الضَّحَّاکُ
فِیْ یَوْمِ الضِّرَابِ و ایضاً بمشک و زعفران آیہ اِذْہَبُوْا بِقَمِیْصِیْ ہٰذَا فَاَلْقُوْہُ عَلٰی وَجْہِ
اَبِیْ یَاْتِ بَصِیْرًا و قولہ تعالیٰ فَکَشَفْنَا عَنْکَ غِطَآءَکَ فَبَصَرُکَ الْیَوْمَ حَدِیْدٌ
بنویسد و با خود دارد و اگر محو کردہ خوردہ باشد ہم خوب است **رقعہ** نود و نہ نام است سواے آن نود و نہ نام کہ
در حدیث آمد کہ مَنْ اَحْصٰہَا دَخَلَ الْجَنَّۃَ اگر کسے بآن دعا کند البتہ اجابت شود چون خواہد کہ
دعا کند روز خمیس روزہ دارد و در شب آدینہ قریب سحر دعا کند فَوَاللّٰہِ لَا یَدْعُوْا بِہَا عَبْدٌ
مُؤْمِنٌ بِالْخُضُوْعِ وَالْخُشُوْعِ اِلَّا اَجَابَہٗ تَعَالٰی حَتّٰی لَوْ سَاَلَ اَنْ تَمْشِیَ عَلَی الْمَاءِ

الرحیم پنج اسم در فاتحه است یا الله یا رب یا رحمن یا رحیم یا مالک و بیست و سه اسم در سوره
بقره است یا محیط یا قدیر یا علیم یا حکیم یا تواب یا بصیر یا واسع یا سمیع یا بدیع
یا کافی یا رؤف یا شکور یا واحد یا غفور یا حلیم یا قابض یا باسط یا حی یا قیوم
یا عظیم یا ولی یا غنی و چهار اسم در آل عمران است یا قائم یا وهاب یا سریع یا خبیر و شش
اسم در سوره نساء است یا رقیب یا حسیب یا شهید یا عفو یا مقیت یا وکیل و چهار اسم
در انعام است یا فاطر یا قاهر یا قادر یا لطیف و دو اسم در اعراف است یا محیی یا ممیت و دو
اسم در انفال است یا نعم المولی یا نعم النصیر و هفت اسم در هود است یا حفیظ یا قریب
یا مجیب یا حمید یا فعال لما یرید یا ودود و دو اسم در رعد است یا کبیر یا متعال و یک
اسم در ابراهیم است یا منان و یک اسم در حجر است یا خلاق و دو اسم در مریم است یا صادق
یا وارث و یک اسم در حج است یا باعث و یک اسم در مؤمنون است یا کریم و سه اسم در نور است
یا حق یا مبین یا نور و یک اسم در فرقان است یا هادی و یک اسم در سبا است یا فتاح و چهار
اسم در مؤمن است یا غفار یا قابل التوب یا شدید العقاب یا ذا الطول و سه اسم در ذاریات
است یا رزاق یا ذا القوة یا متین و یک اسم در طور است یا بر و دو اسم در قمر است یا ملیک
یا مقتدر و سه اسم در رحمان است یا رب المشرقین و یا رب المغربین یا ذا الجلال و
الاکرام و چهار اسم در حدید است یا اول یا آخر یا ظاهر یا باطن و دوازده اسم در حشر است یا
ملک یا قدوس یا سلام یا مؤمن یا مهیمن یا عزیز یا جبار یا متکبر یا خالق
یا بارئ یا مصور و یک اسم در سوره جمعه است یا خیر الرازقین و یک در سوره تغابن است یا عالم
الغیب والشهادة و یک در تین است یا احکم الحاکمین و دو اسم در بروج است یا مبدئ یا
معید و دو اسم در اخلاص است یا احد یا صمد **رقعه** بعد صلوٰة جمعه کسیکه بخواند و تکلم نکرده باشد بینه
در نفس و مال خود حفظ و نرسد مکروهی این خواننده را جماعتی از صحابه نقل کرده اند از حضرت صلی الله تعالیٰ
علیه وسلم اخلاص و معوذتین هفت هفت بار **رقعه** مرد بخیل را چون ببینی که نفقه میکند یعنی نفقه بر عیال

تسہیل حفظ

خود تنگ کند برجامہ او بنویس لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰی تُنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَآءِيْلُ عَلٰى نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ قُلْ فَاْتُوْا بِالتَّوْرٰىةِ فَاتْلُوْهَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ

تسہیل بر نفس خود و انفاق بر خلاف گذشتہ کند رقعہ خواتیم سورہ بقرہ چون بنویسی بمداد طاہر و محو کنی آب شیرین کہ او را آفتاب ندیدہ باشد و بنوشی بر یق حافظہ بیفزاید و انبساط نفس و راحت از غم و حاصل آید و فوائد دیگر ہم پیدا آید رقعہ ایضاً برائے حافظہ قولہ تعالیٰ

انجاب

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهٗ قَالَ رَبِّ هَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَآءِ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٌ يُّصَلِّيْ فِي الْمِحْرَابِ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَّحَصُوْرًا وَّنَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَاَتِيْ عَاقِرٌ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ

استشفا

بمشک و زعفران و ماء ورد در ظرف چینی یا بلورین یا زجاجی ابیض نویسند و نویسندہ با طہارت کاملہ باشد رقعہ آیات شفا را با فاتحہ برائے ہر مرض اگر نویسند و بیاویزند نافع است و اگر نوشتہ محو کردہ بخورانند و اگر خواندہ دم کنند ہم نافع است آیات اینست وَيَشْفِ صُدُوْرَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِيْنَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ فِيْهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْنِ قُلْ هُوَ لِلَّذِيْنَ

استحفاظ

اٰمَنُوْا هُدًى وَّشِفَآءٌ رقعہ آیات برائے حفظ ہر چیز نافع است وَلَا يَـُٔوْدُهٗ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حٰفِظًا وَّهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ وَحِفْظًا ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ وَحَفِظْنٰهَا مِنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَّجِيْدٌ فِيْ لَوْحٍ مَّحْفُوْظٍ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً اِنَّ رَبِّيْ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ لَهٗ مُعَقِّبٰتٌ مِّنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ يَحْفَظُوْنَهٗ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ وَكُنَّا لَهُمْ حٰفِظِيْنَ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

حَفِيظٌ اللّٰهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيْظٌ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ لَحٰفِظِيْنَ رقعه اگر حامله را خونے روان شود وخوف سقوطِ حمل باشد اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُوْلَا وَلَئِنْ زَالَتَآ اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهٖ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا نوشته بر حمل بندد از افتادن محفوظ ماند واگر در چشم سرخ باد یا ناخنه شود یا روشنائی کم شود همین آیت بخواند و بر دست دمد و بر روئے فرود آرد و بر آب تازه بدمد و بدان چشم بشوید که قطره بر زمین نیفتد رقعه داعے بود ما خوانده وبیچاران در خاندان فقیر شبے او را درد شکم شد در حجره افتاده بود در خواب دید که آینده آمد و گفت بخوان وَكَانَ فِي الْمَدِيْنَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُّفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ و بر شکم خود بمال درد فرو نشست و صبحے این کلمات او را یاد بود رقعه اگر بر قبضۂ تراب سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّوْنَ الدُّبُرَ و اب ج د ه و ز ح ط بخواند و جانب لشکر عدو اندازد منهزم گردد رقعه وَاِنْ يَّكَادُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَيُزْلِقُوْنَكَ بِاَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُوْلُوْنَ اِنَّهٗ لَمَجْنُوْنٌ وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ رقعه ایضاً برائے دفع درد عین نافع است و آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم رقی العین چنین فرموده بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَرْقِيْكَ مِنْ كُلِّ نَفْسٍ اَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ اَللّٰهُ يَشْفِيْكَ بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيْكَ این کلمات را بنویسد و محو کند و بنوشاند رقعه از کعب الاحبار منقول است که هفت آیت در قرآن می شناسم اگر آسمان بر زمین منطبق شود قاری محفوظ باشد اول قُلْ لَّنْ يُّصِيْبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا هُوَ مَوْلٰنَا وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ دوم وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَ وَاِنْ يُّرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهٖ يُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ سوم وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ چهارم اِنِّيْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّيْ وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَآبَّةٍ اِلَّا هُوَ اٰخِذٌۢ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبِّيْ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ پنجم وَكَاَيِّنْ مِّنْ دَآبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ششم مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا

[illegible]

لرفع وجع البطن

لانهزام العدو

رقی العین ایضاً

التحافظ

مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهٖ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَاَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كٰشِفٰتُ ضُرِّهٖ اَوْ اَرَادَنِيْ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكٰتُ رَحْمَتِهٖ قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ و در حدیث است کسیکه این آیات بخواند یا نوشته با خود دارد اگر بروے عذاب مثل کوه احد نازل شود امان و نجات یابد رقعہ شیخ احمد بونی میگوید از سر مکنون در دعا انیست که حروف اسمای الٰہی بحذف الف ولام بگیرد و بجمل کبیر آن اسم را در موضع خالی ذکر کند من غیر زیادة و نقصان مستجاب شود فی الساعة و این کبریت احمر است و زیادتی اسراف است و نقصان اخلال رقعہ برائے تالیف قلوب چون نصف شب جمعه شود برخیزد و سی بار خواند فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ و در آخر هر بار گوید اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّيْ وَحَسْبِيْ عَلٰى فُلَانِ بْنِ فُلَانَةٍ اَوْ فُلَانَةَ بِنْتِ فُلَانَةٍ اِعْطِفْ قَلْبَهٗ اَوْ قَلْبَهَا عَلَيَّ وَذَلِّلْهُ اَوْ ذَلِّلْهَا فَاِنَّ اللّٰهَ يَعْطِفُ قَلْبَهٗ اَوْ قَلْبَهَا عَلَيْهِ اَوْ يُذَلِّلُهَا رقعہ برائے تالیف قلوب بین اثنین ابتدا کند با اسم طالب و مؤخر کند اسم مطلوب و در میان این دو اسم لفظ محبت بنویسد و تکسیر کند و نقش کند بر لوحے که از رصاص سیاه ساخته باشد و در روز شنبه دفن کند آن لوح را در جائیکه خواهد مراد حاصل شود و این از اسرار است رقعہ برائے تالیف وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ لَوْ اَنْفَقْتَ مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا مَّا اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ بَيْنَهُمْ اِنَّهٗ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ عَادَيْتُمْ مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً وَاللّٰهُ قَدِيْرٌ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّتَّخِذُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُّحِبُّوْنَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ با اسم خود و اسم مطلوب این سه آیت را تکسیر کند و پیش خود دارد الفت پیدا شود رقعہ ایات الرزق من داوم یرزق بالسعة والرغد مرویست از ابو العباس المرسی قدس سره و نیز از امام یافعی قدس سره وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يٰمَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ

تالیف القلوب

ایضاً

ایضاً

إن الله يرزق من يشآء بغير حساب وارزقنا وأنت خير الرازقين قل أغير الله أتخذ
وليا فاطر السموات والأرض وهو يطعم ولا يطعم وأورثنا القوم الذين كانوا [يستضعفون]
مشارق الأرض ومغاربها التي باركنا فيها فآوٰكم وأيدكم بنصره ورزقكم من
الطيبات لعلكم تشكرون ۝ ربنا ليقيموا الصلوة فاجعل أفئدة من الناس تهوي
إليهم وارزقهم من الثمرات لعلهم يشكرون ولقد مكنٰكم في الأرض وجعلنا
لكم فيها معايش قليلا ما تشكرون كلا نمد هؤلآء وهؤلآء من عطآء ربك و
ما كان عطآء ربك محظورا وإن من شيء إلا عندنا خزآئنه وما ننزله إلا بقدر
معلوم وأرسلنا الرياح لواقح فأنزلنا من السمآء مآء فأسقيناكموه وما أنتم له
بخازنين إنا مكنا له في الأرض وآتيناه من كل شيء سببا فأتبع سببا ۝ ورزق
ربك خير وأبقى وهو خير الرازقين ولهم رزقهم فيها بكرة وعشيا ۝ ولقد كتبنا
في الزبور من بعد الذكر أن الأرض يرثها عبادي الصالحون ۝ فخراج ربك خير
وهو خير الرازقين ۝ ليجزيهم الله أحسن ما عملوا ويزيدهم من فضله والله
يرزق من يشآء بغير حساب قال أتمدونن بمال فما آتاني الله خير مما آتاكم بل
أنتم بهديتكم تفرحون ۝ أمن يبدؤا الخلق ثم يعيده ومن يرزقكم من السمآء
والأرض ءإله مع الله ونريد أن نمن على الذين استضعفوا في الأرض ونجعلهم
أئمة ونجعلهم الوارثين ۝ رب إني لمآ أنزلت إلي من خير فقير أولم نمكن لهم
حرما آمنا يجبى إليه ثمرات كل شيء رزقا من لدنا ولكن أكثرهم لا يعلمون فابتغوا عند الله
الرزق واعبدوه واشكروا له إليه ترجعون وكأين من دآبة لا تحمل رزقها الله
يرزقها وإياكم وهو السميع العليم ألم تروا أن الله سخر لكم ما في السموات وما في
الأرض وأسبغ عليكم نعمه ظاهرة وباطنة قل من يرزقكم من السموات والأرض
قل الله كلوا من رزق ربكم واشكروا له بلدة طيبة ورب غفور ما يفتح الله للناس من رحمة

فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ
مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمٰوٰتِ
وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ٥ إِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ هٰذَا عَطَاؤُنَا
فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ
شَيْءٍ قَدْرًا ٥ رقعه از حضرت شیخ بهادر قادری رسیده شب چهاردهم از هر شهر که باشد غسل کند
با بسم الله درود خوانده بار پس سوره یس بخواند باز بست و یکبار درود مبارک بر حضرت علیه الصلوة
والسلام فرستد و آیة الکرسی یکبار و اخلاص بست و یکبار این همه هدیه حضرت علیه الصلوة والسلام گرداند
و باز بالتسمیه صلوة ده بار و سوره یس یکبار و درود بر حضرت سید الابرار علیه الصلوة والسلام یازده بار باز
فاتحه خواند و آیة الکرسی یکبار و سوره الکافرون و اخلاص ده بار و این جمله هدیه حضرت غوث الاعظم گرداند
بعد از ان بنشیند جلسه که هر دو ساق ایستاده باشند و پاشنه از زمین بلند ترک داشته باشد فقط بر پیش
قدم افتد و باین جلسه نشسته بر آنحضرت علیه الصلوة والسلام یازده بار درود بفرستد و سوره مزمل یازده
بار بخواند باز یازده بار درود بفرستد و چهل روز بے ناغه کند مدعا حاصل شود رقعه شیخ فتح محمد قادری
گفت بعد فریضه فجر یکبار سوره مزمل ورد دارد و در چهار موضع ازین سوره سه بار تکرار کند اول رَبُّ الْمَشْرِقِ
وَرَبُّ الْمَغْرِبِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا دوم وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ سیوم
يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ چهارم وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ چون تمام شود حاجت
خواهد بر آید رقعه سید عظمت الله بخاری از فرزندان شاه عالم گجراتی در رقعه الله برای بر آمدن حاجات
اذن داد طریقش نیست که بنویسد قبل از طلوع شمس رو بجانب شمس باشد این عبارت بر کاغذ سفید
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ إِلَى الْمَوْلَى الْجَلِيلِ سَلَامٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ
وَخَدِيجَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسٰى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْقَائِمِ

وَسَادَاتِنَا وَمَوَالِيْنَا صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ قَدْ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَالْخَوْفُ فَاكْشِفْ ضُرِّيْ وَاٰمِنْ
خَوْفِيْ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ نَبِيٍّ وَّوَصِيٍّ وَّوَلِيٍّ وَّصِدِّيْقٍ وَّشَهِيْدٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ شَفِّعُوْنِيْ يَا سَادَاتِيْ بِالشَّانِ الَّذِيْ لَكُمْ عِنْدَ
اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ فَاِنَّ لَكُمْ شَانًا عَزَّ شَانًا قَدْ مَسَّنِيَ الضُّرُّ يَا سَادَاتِيْ وَاللّٰهُ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ
زیر این مطلب بنویسد در زبان عربی و اگر نداند فارسی نویسد این رقعه را کشاده بدریا یا هر آبے که جاری باشد
و جانب تسمیه و شروع رقعه را بر جانب آمد آب دارد و ختم و پایان رقعه را جانب رفتن آب دارد و بگذارد
که آب ببرد چهل روز کند بدعا رسد اما باید که تجاویف را رعایت کند و بعضے یاران نقل کرده اند از سید
که رقعه را تمام بیک سطر مینوشت و دو سطر تا سه سطر نمیکرد امام انگشت والله اعلم **رقعه** منقول از شیخ عبدالرحمٰن

الکافی

سجاوندی است که بر تست که بنویسی رقعة الله را و بفرستی در آب جاری حقتعالیٰ قادر است که فرمنش
در اسبوع واحد حاصل کند طریقش نیست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا

ایضاً

بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِيْنِ مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِيْلِ اِلَى الْمَوْلَى الْجَلِيْلِ
قَدْ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ **رقعه** کسیکه او را ضررے یا آزارے از کسے برسد بنویسد بر
شقه قرطاس بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِيْلِ الْعَاصِي الْمُعْتَرِفِ بِذُنُوْبِهٖ فُلَانِ
ابْنِ فُلَانٍ اِلَى الْكَبِيْرِ الْجَبَّارِ الْقَهَّارِ الْغَفَّارِ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبِّ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ
اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ ادْفَعْ عَنِّيْ كُلَّ هَمٍّ وَّغَمٍّ كَمَا تَشَاءُ وَاكْفِنِيْ شَرَّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ
اِنْ كَانَ شَخْصًا وَّاحِدًا وَّاِنْ كَانُوْا جَمَاعَةً سَمَّاهُمْ بِاَسْمَائِهِمْ بِحَقِّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَ
صَلِّ اللّٰهُمَّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ اَجْمَعِيْنَ بعد از ان سنگریزه پاک بگیرد و این رقعه را

جلیله

بر وے پیچیده خود یا بامر او دیگرے در آب روان یا چاه طاهر بیندازد دو سه روز چنین کند آنچه خواهد بیند **رقعه**
شیخ صوفی قادری گفت بعد فجر هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ و بعد از فرض ظهر هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ و بعد از فرض عصر

الحافظ

هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ و بعد از فرض مغرب هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ و بعد از فرض عشا هُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ صد
صد بار باید خواند فائده عظیم است **رقعه** در هر کربت و بلیت يَا شَيْخَ عَبْدَ الْقَادِرِ شَيْئًا لِلّٰهِ اول

و آخر درود پانصد بار بخواند از کربت برآید تیز ترین باب بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْقَدِیْرِ الَّذِیْ لَمْ یَزَلْ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَلِیْمِ الَّذِیْ لَمْ یَجْهَلْ سُبْحَانَ
اللّٰهِ الْجَوَادِ الَّذِیْ لَمْ یَبْخَلْ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْحَلِیْمِ الَّذِیْ لَمْ یَعْجَلْ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ
هزار بار رقعه برائے هر حاجت و استغاثه اِلٰهِیْ اَحَدِیْ صَمَدِیْ مِنْ عِنْدِكَ مَدَدِیْ پانصد
بار رقعه مترجم بونی گوید اٰهٍ اٰهٍ اٰهٍ اَنْتَ اَنْتَ این کلمات را تاثیر عجیب است در کشف علوم جلیله
در روز بعید شصت و سه بار بنویسد و با خود دارد رقعه مسبعات عشر از ابراهیم تیمی بمشائخ رسیده و
او را از حضرت خضر و او را از حضرت پیغمبر ما محمد مصطفے صلی الله علیها وسلم و مسبعات قبل از طلوع و قبل از
غروب مدام خوانند و بر سر هر سوره تسمیه خوانند و مسبعات برائے برآمدن مهمات جدا نیز خوانند و از سلطان
المشائخ رضی الله عنه منقولست که مرا آنحضرت صلی الله علیه وعلی آله واصحابه فرمود که شش شش
بار در آخر مسبعات اَللّٰهُمَّ اهْدِنِیْ بِرَحْمَتِكَ یَا رَاحِمِ تَوَفَّنِیْ مُسْلِمًا وَّاَلْحِقْنِیْ بِالصّٰلِحِیْنَ هر دو
دعا نیز خوانده باشی سورهٔ فاتحه و ناس و فلق و اخلاص و کافرون و آیة الکرسی و کلمهٔ تمجید یعنی سُبْحَانَ
اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الخ بعد مرتبه هفتم عَدَدَ مَا عَلِمَ اللّٰهُ وَزِنَةَ مَا عَلِمَ اللّٰهُ وَمِلْأَ مَا عَلِمَ اللّٰهُ و صلوة
یعنی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَنَبِیِّكَ وَرَسُوْلِكَ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ وَعَلٰی اٰلِهٖ
وَاَصْحَابِهٖ وَسَلِّمْ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیْ وَلِوَالِدَیَّ الخ و اَللّٰهُمَّ یَا رَبِّ افْعَلْ بِیْ وَبِهِمْ عَاجِلًا وَّاٰجِلًا
فِی الدِّیْنِ وَالدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ مَا اَنْتَ لَهٗ اَهْلٌ وَّلَا تَفْعَلْ بِنَا یَا مَوْلٰنَا مَا نَحْنُ لَهٗ اَهْلٌ
اِنَّكَ غَفُوْرٌ حَلِیْمٌ جَوَادٌ كَرِیْمٌ مَلِكٌ بَرٌّ رَءُوْفٌ رَّحِیْمٌ هر واحد هفت هفت بار آنا سید محمد گیسو دراز
رحمة الله علیه بعد مرتبه هفتم از کلمهٔ تمجید بعد عدد ما علم الله الخ تَبَرَّأْتُ مِنَ الْکُفْرِ مِنْ حَوْلِیْ وَقُوَّتِیْ
وَالْتَجَأْتُ اِلٰی حَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهٖ فِیْ جَمِیْعِ اُمُوْرِیْ یکبار میخواند و میگفتند اگر دروغ گوئی دروغ گوید
اگر من راست میگویم و اگر دروغ گویم فَتَبَرَّأْتُ مِنْ حَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهٖ وَالْتَجَأْتُ اِلٰی حَوْلِیْ وَ
قُوَّتِیْ فِیْ جَمِیْعِ اُمُوْرِیْ در همان ساعت بمیرد یا هلاک شود سریعًا این سیف قاطع است مجرب و تازه
... از امام جعفر صادق رضی الله عنه همچنین منقولست رقعه حضرت شیخ یحیی منیری قدس سره

الکافی

سبعات عشر

الکافی

...رخصت از مدینہ مطہرہ فرمودند بسم اللہ الرحمن الرحیم یا ذا الجلال والاکرام یکہزار و یکبار خواندن
برائے ہر حاجت آمدہ است و یا اللہ سہ ہزار و یازدہ بار وقت خواب بخواند و ایضاً حسبی اللہ و نعم
الوکیل صد بار ہر روز بخواند خوبست و نیز بجا نماز فرمودند تا شب را باید کہ بگذراند کہ بعد ہر صلوۃ فریضہ
دہ دہ بار درود و دہ بار اخلاص بخواند و بعد فرض مغرب شش رکعت اوابین بسہ سلام بخواند در ہر رکعت
اخلاص سہ بار و دو رکعت حفظ الایمان بخواند اخلاص دہ دہ بار و چون خواہد کہ در خواب رود لا الہ الا
اللہ محمد رسول اللہ صد بار و فاتحہ بارواح اہل شجرہ و بذکر اللہ و لا الہ الا اللہ در اغلب احیان
مشغول باشد رقعہ شیخے از شیوخ سلسلہ شطاریہ بالحاح کثیر میگفت کہ برائے ہر حاجت یکصد و یازدہ بار بخواند
بسم اللہ الرحمن الرحیم اللہ کافی قصدت الکافی وجدت الکافی لکل کافی کفانی الکافی و نعم الکافی
و للہ الحمد شصت اسم از اسماء الٰہی اینجا باعداد جمل و خواص باجمالی ذکر میگردد طالب را باید کہ در آنچہ
مقتضائے وقت بود عامل شود اللہ ۶۶ الالہ ۶۷ الخالق ۷۳۱ البارئ ۲۰۴ المصور
۳۳۶ المبدئ ۴۷ المعید ۱۲۴ المحیی ۶۸ الممیت ۴۹۰ اکابر و اہل ارشاد را مناسبت
ذکر اللہ و الا اللہ باقی اہل ریاضت را کہ نور قلب داشتہ باشد الاحد ۱۳ الواحد ۱۹
الصمد ۱۳۴ الفعال ۱۸۱ البصیر ۳۰۲ السمیع ۱۸۰ القادر ۳۰۵ المقتدر
۷۴۴ القوی ۱۱۶ القائم ۱۵۱ دراول برائے مشتاقان حصول توحید و ثالث برائے
اہل ریاضت در تحمل جوع و عطش و چہارم ذکر کسے است کہ مغلوب خواطر و وساوس
گردد و پنجم و ششم برائے روا شدن حاجات و چہار اخیر برائے متحملان احمال
و جبر اثقال و شدۃ انتقال الحی ۱۸ القیوم ۱۵۶ الرحمن ۲۹۸ الرحیم
۲۵۸ الملک ۹۰ القدوس ۱۷۰ العلی ۱۱۰ العظیم ۱۰۲۰ الکبیر ۲۳۲
المتعال ۵۴۱ دراول جد در طلب فضائل آرد سیما در وقت صبح و ہر کہ روز جمعہ
نزد طلوع آفتاب نویسد و ملازم نفس خود دارد مشہور شود اگرچہ مخمود بود
و مرزوق اگرچہ مسدود باشد و ثانی و ثالث برائے ناامیدان و متحیران

فوائد اسماء الٰہی

درامور و ترسندگان از زبردستان و پنجم و ششم برائے ملوک و غلاب برائے
فراخی ملک و بواقی برائے اہل ریاضت اَلْمُھَیْمِنُ ۱۴۵ اَلْمُغِیْثُ ۱۵۵۰ اَلْعَزِیْزُ
۹۴ اَلْجَبَّارُ ۲۰۶ اَلْمُتَکَبِّرُ ۶۶۲ اَلْمُحِیْطُ ۹۷ اَلْحَفِیْظُ ۹۹۸ اَلْمَجِیْدُ ۵۷ اَلْفَاطِرُ
۲۹۰ ذُوالْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ ۱۱۰۰ دراول برائے ادراک امور و استیلاء سیوم و چہارم برائے
تخویف و عظمت و عزت ذلیل و تعظیم حقیر و اثر این دو اسم ظاہر نمی شود
مگر بعد ملازمت و اقلش یکساعت یعنی دونیم گھڑی تقریباً چون ذاکر اینقدر مدت بے مہلت مشغول
شود ملائکہ این دو اسم کہ ارواح ایشانند مددگار طالب گردند و خواص مرتب شود و حفیظ برائے امان
سفر است و باقی برائے زیادتی یقین و برائے ارباب اَلْعَلِیْمُ ۱۵۰ اَلْحَکِیْمُ ۷۸ اَلْبَدِیْعُ
۸۶ اَلْقُدُّوْسُ ۲۵۶ اَلْقَابِضُ ۹۰۳ اَلْبَاسِطُ ۷۲ اَلْاَوَّلُ ۳۷ اَلْاٰخِرُ ۸۰۱ اَلظَّاہِرُ
۱۱۰۶ اَلْبَاطِنُ ۶۲ سہ اول برائے توحید و کشف اسرار و نور و باسط و ظاہر برائے ارباب مکاشفات
در رویائیکہ بروضو خسپد مشغول بذکر این اسماء و قابض و اول و آخر و باطن برائے ارباب توحید
و تعظیم اَلْحَلِیْمُ ۸۸ اَلرَّؤُوْفُ ۲۸۶ اَلْمَنَّانُ ۱۴۱ اَلْکَرِیْمُ ۲۷۰ ذُوالطَّوْلِ ۷۵۱ اَلْوَھَّابُ
۱۴ اَلْغَفُوْرُ ۱۲۸۶ اَلْغَافِرُ ۱۲۸۱ اَلْعَفُوُّ ۱۵۶ اَلْمُجِیْبُ ۵۵ سہ اول برائے امان خائفان کسیکہ بذکر
اینہا مشغول شود سرد کند حرارت نار را و حرارت غضب را۔ بدانکہ ہر اسم را چون عدد بگیری و آنرا بیفزائی
تا سہ حصہ دیگر بود مجموع مربع شود مثلاً وَدُوْدٌ عدد او بیست است و بیفزائی سہ حصہ دیگر برین بیست
کہ مجموع ہشتاد شود و ہر روز ہشتاد تا ہشتاد روز با شرائط دیگر بخوانی البتہ اثر ظاہر شود رقعہ برائے
مرد دعوت دیگر و رجعت دعوت داعی ورد سحر این الفاظ در وقت اشراق بیست و یکبار بخواند بسم
اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ یَارَبِّ دَخَلْتُ دَخْلِیْ کَانْتُ وَکِیْلِیْ کَافِیْ یَکْفِیْنِیْ رَبِّیْ یَکْفِیْنِیْ مَعْبُوْدِیْ
یَکْفِیْنِیْ مَقْصُوْدِیْ یَکْفِیْنِیْ مَطْلُوْبِیْ یَکْفِیْنِیْ حَافِظٌ حَفِیْظٌ یَکْفِیْنِیْ حَنَّانٌ مَنَّانٌ
یَکْفِیْنِیْ غَفُوْرٌ غَفَّارٌ یَکْفِیْنِیْ قَہَّارٌ جَبَّارٌ یَکْفِیْنِیْ حَیٌّ قَیُّوْمٌ یَکْفِیْنِیْ خَالِقٌ خَلَّاقٌ
یَکْفِیْنِیْ عَلِیْمٌ عَلَّامٌ یَکْفِیْنِیْ رَازِقٌ رَزَّاقٌ یَکْفِیْنِیْ شَاھِدٌ نَاظِرٌ یَکْفِیْنِیْ اللّٰہُ یَکْفِیْنِیْ

یَکْفِینِی یَکْفِینِی فَاللّٰهُ خَیْرٌ حَافِظًا وَّهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِیْنَ لَا تَخَافِیْ وَلَا تَحْزَنِیْ اِنَّا رَآدُّوْهُ
اِلَیْكِ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِیْنَ یٰمُوْسٰٓی اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِیْنَ بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ فَارْجِعُوْا فَارْجِعُوْا فَارْجِعُوْا فَارْجِعُوْا فَارْجِعُوْا فَارْجِعُوْا بِسْمِ
اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ یٰنَارُ کُوْنِیْ بَرْدًا وَّسَلٰمًا عَلٰٓی اِبْرٰهِیْمَ فَارْجِعُوْا فَارْجِعُوْا فَارْجِعُوْا
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝ رقعه ده اسم اند که آنرا خرچ بیخرچان گویند برائے سیاحان متوکل
در برّاری و منازل نافع اند چون از خواب بیدار شوند اسم الباسط را ده بار خوانده بر هر دو کف دمیده بر روے
فرود آرد و میان سنت فجر و فرض آن یَا اِسْرَافِیْلُ یَا طَاطَائِیْلُ یَا دَرْدَائِیْلُ بِحَقِّ یَا اِلٰهَ
الْاٰلِهَةِ الرَّفِیْعِ جَلَالُهٗ پانزده بار چون از نماز فارغ شود اَلْبَاسِطُ صد بار و اَلْعَزِیْزُ چهل بار و سوره
نصر بیست و پنج بار پس این ده اسم را هفتاد بار بخواند سَرَائِیْلُ زَرْعِیْ جُوْنَسَا مَنُوْعَا عَالِمَا طَیُوْثُوْ
سَلِیْخَا مَلِیْخَا مَلْخُوْمَا وَیَا قَیُّوْمًا بِحَقِّ کٓهٰیٰعٓصٓ بِحَقِّ حٰمٓ عٓسٓقٓ رقعه همین ده اسم برائے
دفع شر انس و جن و بلیات و آفات نیز خوانند و برائے اخراج جنے که در خانه منزلے استکانت گزیده باشد
لیکن تعبیر و طریقش اینست که ده بار بخوانند و در هر جهت دم کنند سَرَائِیْلُ زَرْعِیْ زُوْنَسَا مَنُوْعَا عَالِمَا طَیُوْثُوْ
سَلِیْخَا مَلِیْخَا مَلْخُوْمَا وَیَا قَیُّوْمًا بِحَقِّ کٓهٰیٰعٓصٓ بِحَقِّ حٰمٓ عٓسٓقٓ بِحَقِّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ
رَّسُوْلُ اللّٰهِ و هر این اسمارا در رفع جهت اثر عظیم است بر آب دم کنند و نیز در رقعه ملائکه برائے
هر حاجتے دینی و دنیاوی خصوص برائے شفائے بیمار بعد ادائے مغرب شب چهارشنبه وضو تازه
ساخته آرد و دو رکعت نماز گزارد و کافرون و اخلاص خوانده در هر یک هفت بار بعد از آن بِسْمِ
اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ را هفتصد و هشتاد و هفت بار که عدد بسم الله الرحمن الرحیم است تنها یا باشتراک
جماعت صالحین بخواند و در وقت خواندن سر را کشوف کند و سینه را سازد و بعد از آن یا رب هزار بار
بگوید و هفت بار درود خوانده دعا کند و اجابت کند بدین طور یا هر رقعه اگر بسم الله الرحمن الرحیم را بر آب
دم کند برائے دفع حمّی دهر لیکن زمانیکه بخورد مریض شفا حاصل شود. قره ابیات مبارک چون بحضور
دل خوانند اطمینان در مضطر به حاصل شود اللّٰهم [illegible] لطیف [illegible] یدق خفاه

عن همّ الذاكي + وكم يسر اتى من بعد عسر + وفرّج كربة القلب الشجي + وكم امر
تساء به صباحا + وتأتيك المسرة بالعشي + اذا ضاقت بك الاحوال يوما + فثق
بالواحد الفرد العلي + توسل بالنبي فكل عبد + يغاث اذا توسل بالنبي + ولا تجزع
اذا ما ناب خطب + فكم لله من لطف خفي + مرقعه طریق ختم آیة الکرسی ده وقف دارد بهر وقف
انگشت عقد نماید شروع از خنصر دست راست باید کرد و ختم بر خنصر دست چپ والم نشرح سه بار و
اخلاص سه بار و درود سه بار خوانده بجانب آسمان دم کند بار بر هر عقده یکبار فاتحه خوانده باید کشاد در طریق
عقده چون بکلمه من یشفع عنده برسد مابین العینین نیت خیر بخاطر آرد چون بعلم مابین ایدیهم برسد
مابین المنکبین شر بخاطر آرد مقصود حاصل شود مرقعه چند ادعیه ماثوره آمده که حضرت صلی الله علیه وآله وصحبه
وسلم بآن دعاها علاج هر مرض میفرموده که اینها را دعوت کلیه گویند منها بسم الله الرحمن الرحيم
اعوذ بكلمات الله التامات من غضبه وعقابه وشر عباده ومن همزات
الشياطين واعوذ بك رب ان يحضرون ومنها اللهم اني اعوذ بوجهك الكريم
وبكلماتك التامات من شر ما انت آخذ بناصيتها اللهم انت تكشف المأثم
والمغرم اللهم انه لا يهزم جندك ولا يخلف وعدك سبحانك وبحمدك ومنها اعوذ
بوجه الله العظيم الذي ليس شيء اعظم منه وبكلمات الله التامات التي لا
يجاوزهن بر ولا فاجر وبالاسماء الحسنى ما علمت منها وما لم اعلم من شر ما خلق
وذرأ وبرأ ومن شر كل ذي شر لا اطيق شره ومن شر كل ذي شر ربي آخذ
بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم ومنها اللهم انت ربي لا اله الا انت عليك توكلت
انت رب العرش العظيم ما شاء الله كان وما لم يشأ لم يكن ولا حول ولا قوة الا بالله
واعلم ان الله على كل شيء قدير وان الله قد احاط بكل شيء علما واحصى كل شيء عددا
اللهم اني اعوذ بك من شر نفسي ومن شر كل ذي شر ومن شر كل دابة انت آخذ بناصيتها
ان ربي على صراط مستقيم ومنها حسبي الله الذي لا اله الا هو الهي واله كل شيء

وَاعْتَصَمْتُ بِهٖ هُوَ رَبِّیْ وَرَبُّ کُلِّ شَیْءٍ وَتَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِیْ لَا یَمُوْتُ وَاسْتَدْفَعْتُ الشَّرَّ
بِلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّۃَ اِلَّا بِاللّٰہِ حَسْبِیَ اللّٰہُ وَنِعْمَ الْوَکِیْلُ حَسْبِیَ الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ وَحَسْبِیَ
الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوْقِ وَحَسْبِیَ الرَّزَّاقُ مِنَ الْمَرْزُوْقِ حَسْبِیَ الَّذِیْ هُوَ حَسْبِیْ حَسْبِیَ الَّذِیْ بِیَدِهٖ
مَلَکُوْتُ کُلِّ شَیْءٍ وَهُوَ یُجِیْرُ وَلَا یُجَارُ عَلَیْهِ حَسْبِیَ اللّٰہُ وَکَفٰی سَمِعَ اللّٰہُ لِمَنْ دَعَا وَلَیْسَ
وَرَآءَ اللّٰہِ الْمُنْتَهٰی حَسْبِیَ اللّٰہُ لَا اِلٰہَ اِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ کسیکه
این دعاها را استعمال کند قدر اینها بداند که چه قدر وعظمت دارند دیگر چه گفته شود **رقعه** رقیه صداع بِسْمِ اللّٰہِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰہِ الْکَبِیْرِ وَاَعُوْذُ بِاللّٰہِ الْعَظِیْمِ مِنْ شَرِّ کُلِّ عِرْقٍ نَعَّارٍ وَمِنْ شَرِّ
حَرِّ النَّارِ دم کند یا نوشته بندد **رقعه** رقیه حبس البول وحصاة البول رَبُّنَا الَّذِیْ فِی السَّمَآءِ تَقَدَّسَ
اِسْمُكَ اَمْرُكَ فِی السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ كَمَا رَحْمَتُكَ فِی السَّمَآءِ فَاجْعَلْ رَحْمَتَكَ فِی الْاَرْضِ وَ
اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَخَطَایَانَا اَنْتَ رَبُّ الْمُطَیِّبِیْنَ فَاَنْزِلْ شِفَآءً مِّنْ شِفَآئِكَ وَرَحْمَةً
مِنْ رَحْمَتِكَ عَلٰی هٰذَا الْوَجَعِ فَیَبْرَءُ **رقعه** وجع ضرس دست نهد بر رخساره که درد آنجا است
وهفت بار بگوید اَللّٰهُمَّ اَذْهِبْ عَنْهُ سُوْءَ مَا یَجِدُ وَفُحْشَهٗ بِدَعْوَةِ نَبِیِّكَ الْمَكِیْنِ الْمُبَارَكِ
عِنْدَكَ پس شفا می یابد سریعا وجه دیگر سبابهٔ یمنی بر دندان درد ناک نهد وبگوید بِسْمِ اللّٰہِ وَبِاللّٰہِ
اَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ وَقُدْرَتِكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ فَاِنَّ مَرْیَمَ لَمْ تَلِدْ غَیْرَ عِیْسٰی مِنْ
رُوْحِكَ وَبِكَلِمَاتِكَ اَنْ تَكْشِفَ مَا یَلْقٰی فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ اَوْ تَلْقٰی فُلَانَةُ بِنْتُ فُلَانَةٍ مِنَ
الضُّرِّ وجه دیگر نویسد بر رخساره که درد آن طرف هست وَلَهٗ مَا سَكَنَ فِی اللَّیْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِیْعُ
الْعَلِیْمُ **رقعه** رقیه وجع دندان بر لوح طاهر ریگ طاهر اندازد و میخے یا چوبے در دست گیرد و نویسد
ابجد هوز حطی این وفق ثلاثی است وآنچه در دست دارد بر حرف اول نهد وسخت گیرد وفاتحه خواند
یکبار وصاحب درد انگشت بر جائے درد داشته باشد بپرسد که شفا می یابی در درد اگر یافت فهو المراد
واگر نیافت نقل کند مسمار را بجانب حرف ثانی وبخواند فاتحه دوبار وسوال کند که شفا حاصل شد تا اگر
شد بهتر والا نقل کند بسوئے حرف ثالث وانجا سه بار فاتحه خواند وسوال کند که شفا حاصل شد

دفع صداع

دفع حبس البول

دفع وجع ضرس

برائے دفع وجع دندان

وہمچنین تا آخر نرسد کہ شفا حاصل شود این مجرب ست برائے درد دندان و ریاح وغیر ذلک **رقعہ** دفع تپ اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ جِلْدِیَ الرَّقِیْقَ وَعَظْمِیَ الدَّقِیْقَ مِنْ شِدَّةِ الْحَرِیْقِ یَا اُمَّ مِلْدَمٍ اِنْ كُنْتِ اٰمَنْتِ بِاللّٰهِ الْعَظِیْمِ فَلَا تُصَدِّعِی الرَّأْسَ وَلَا تُنْتِنِی الْفَمَ وَلَا تَأْكُلِی اللَّحْمَ وَلَا تَشْرَبِی الدَّمَ وَتَحَوَّلِیْ عَنِّیْ اِلٰی مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهًا غَیْرِیْ مَعَ اللّٰهِ **رقعہ** اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ عَظْمِیَ الرَّقِیْقَ وَجِلْدِیَ الدَّقِیْقَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ فَوْرَةِ الْحَرِیْقِ یَا اُمَّ مِلْدَمٍ اِنْ كُنْتِ اٰمَنْتِ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ فَلَا تَأْكُلِی اللَّحْمَ وَلَا تَشْرَبِی الدَّمَ وَلَا تَفُوْرِیْ عَلَی الْفَمِ وَانْتَقِلِیْ اِلٰی مَنْ یَزْعُمُ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاِنِّیْ اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ **رقعہ** سورۂ واقعہ ہزار بار بخواند او را چندان مال شود کہ در حساب نیاید و بعد خواندن واقعہ این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّبَارِكْ وَسَلِّمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَی الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَجَدِّكَ الْاَعْلٰی وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ وَاِشْرَاقِ نُوْرِ وَجْهِكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَرْزُقَنِیْ یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اَللّٰهُمَّ یَا رَزَّاقَ الْمُقِلِّیْنَ وَیَا رَاحِمَ الْمَسَاكِیْنَ وَیَا خَیْرَ النَّاصِرِیْنَ اِنْ كَانَ رِزْقُنَا فِی السَّمَآءِ فَاَنْزِلْهُ وَاِنْ كَانَ فِی الْاَرْضِ فَاَخْرِجْهُ وَاِنْ كَانَ مَعْدُوْمًا فَاَوْجِدْهُ وَاِنْ كَانَ مَحْوًا فَاَثْبِتْهُ وَاِنْ كَانَ بَطِیْئًا فَعَجِّلْهُ وَاِنْ كَانَ بَعِیْدًا فَقَرِّبْهُ وَاِنْ كَانَ یَسِیْرًا فَكَثِّرْهُ وَاِنْ كَانَ عَسِیْرًا فَسَهِّلْهُ وَانْقُلْهُ اِلَیْنَا حَیْثُ كُنَّا وَلَا تَنْقُلْنَا اِلَیْهِ حَیْثُ كَانَ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَجْمَعِیْنَ ۝ **رقعہ** ہر کہ ہر روز صد بار لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ گوید مرزوق بسعۃ شود **رقعہ** ہر کہ وقت سحر یعنی ششم حصہ از شب ماندہ باشد این دعا بخواند دوام او گذاردہ و رزق او فراخ گردد لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ كَبِیْرًا وَّسُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِیْرًا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَاِنَّهُمَا بِیَدَیْكَ لَا یَمْلِكُهُمَا اَحَدٌ سِوَاكَ اَللّٰهُمَّ اقْضِ دَیْنِیْ وَوَسِّعْ عَلٰی رِزْقِیْ **رقعہ** برائے توسیع صبح و شام سہ بار بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

دافع تپ

ایضاً

ایضاً

برائے رزق

ایضاً

برائے توسیع رزق

ایضاً

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوْبِي وَوَسِّعْ عَلَيَّ رِزْقِي وَاقْدِرْنِي عَلَى كَسْبِهٖ وَمَتِّعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي
وَلَا تَشْغَلْنِي فِيْمَا صَرَفْتَهٗ عَنِّي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ
رقعه برائے قضاء دیون در موطا امام مالک آورده اَللّٰهُمَّ فَالِقَ الْاِصْبَاحِ وَجَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا
وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا اِقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَاَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ وَمَتِّعْنِي بِسَمْعِي وَبَصَرِي وَ
قُوَّتِي فِي سَبِيْلِكَ رقعه برائے کشادن دروازه فتوحات هر صبح سه بار گویند اَللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ
اِبْتَدَأْتُ وَبِكَرَمِكَ اقْتَدَيْتُ وَبِنُوْرِ قُدْسِكَ اهْتَدَيْتُ وَبِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْتُ وَ
اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوْبُ اِلَيْكَ رقعه هر که وقت درآمدن در خانه خود آیة الکرسی و اخلاص خواند توانگر گردد
رقعه اگر عورتے را فرزند نشود این تعویذ میان آب در آوند نواندازد و هفت روز از آن آب مرد و زن
بخورند و آب دیگر بخورند و اگر آب کم شود دیگر اندازد از شنبه شروع کند و مرد با عورت وقاع رجاع کند حق تعالیٰ
فرزند بدهد بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاَنِّي اَشْهَدُ لَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذِي
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ اِلٰهِي بِحُرْمَةِ
مُحَمَّدٍ وَّعَلِيٍّ وَّفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اَنْ تَرْزُقَنَا وَلَدًا صَالِحًا طَوِيْلَ الْعُمُرِ وَصَلَّى اللّٰهُ
عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ رقعه برائے طلب ولد صالح بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ الٓمّٓ اللّٰهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ اِلٰهِي بِحُرْمَةِ اِسْمِكَ الْاَعْظَمِ اَنْ تَرْزُقَنَا اِبْنًا صَالِحًا طَوِيْلَ
الْعُمُرِ رقعه برائے طلب فرزند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ كٓهٰيٰعٓصٓ [illegible] يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ اِلٰهِي بِحُرْمَةِ
[illegible] صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيٍّ وَّفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اَنْ
تَرْزُقَنَا [illegible] صَالِحًا طَوِيْلَ الْعُمُرِ وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَسَلَّمَ رقعه
برائے طلب ... قدرت ... اول بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ كٓهٰيٰعٓصٓ يَا
حَيُّ يَا قَيُّوْمُ ... صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ اِلٰهِي بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَّعَلِيٍّ وَّفَاطِمَةَ
وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اَنْ تُعَافِيَنِي مِنَ الْجَنَّةِ وَتَمْلَاَ رِزْقِي ... الْجَلِيْلَةِ وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ رقعه دوم حٰمٓ عٓسٓقٓ يَا صَمَدُ يَا فَرْدُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ لَا اِلٰهَ اِلَّا

أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، أَنْ تُعَافِيَنِي مِنَ الْعِنَّةِ وَتُقْدِرَنِي عَلَى الْجِمَاعِ وَ
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ وَّآلِهِ أَجْمَعِينَ. روز سیوم كهيعص يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا أَحَدُ يَا فَرْدُ
أَنْ تُعَافِيَنِي مِنَ الْعِنَّةِ وَتُقْدِرَنِي عَلَى الْجِمَاعِ وَصَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ وَّآلِهِ أَجْمَعِينَ

رقعہ بدانکہ ہر اسمے را موکلے ست کہ حق تعالی و تقدس تاثیر آن اسم عظیم حوالہ آن موکل کردہ کہ اگر ارادہ
الٰہی متعلق می شود بظہور تاثیر اسمائے آن موکل ہر اسم تاثیر ظاہر می سازد و اگر متعلق باستبطان آن
میشود در کتم عدم می ماند و باید دانست کہ حرف اول از ہر اسم معتبر است در تعیین موکل پس حروف
مبانی را دریابی کہ ہر حرف بکدام موکل مفوض ست ہر اسم را توانی تعیین کرد و لہذا حروف تہجی را با موکلات
آن نویسیم کہ بکلیہ معلوم کنی برائے ہر اسم الٰہی وغیرہ موکل را وبہ التوفیق وہو بالاغاثة حقیق ❊

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ا إِسْرَافِيلُ ب جِبْرَائِيلُ ت عِزْرَائِيلُ ث مِيكَائِيلُ
ج كَلْكَائِيلُ ح تَنْكَفِيلُ خ مَهْكَائِيلُ د دَرْدَائِيلُ ذ اَهْرَاطِيلُ ر اَمْرَائِيلُ
ز سَرْفَائِيلُ س هَمْوَاكِيلُ ش هَمْرَاكِيلُ ص اَهْجَائِيلُ ض عَطْكَائِيلُ ط
اِسْمَعِيلُ ظ لُوزَائِيلُ ع لُومَائِيلُ غ لُوخَائِيلُ ف سَرْهَمَائِيلُ ق يَفْنَائِيلُ
ك حَرْدَزَائِيلُ ل طَاطَائِيلُ م رُويَائِيلُ ن حَوْلَائِيلُ و دَرْدَائِيلُ ه
دَرْدِيَائِيلُ ى سَرَاكِيطَائِيلُ رقعہ ابیات چند رسیدہ کہ مشتمل است بر اسماء عبرانی
در خواص آن و چون اعراب آسامی را قاعدہ نیست چنانچہ برائے آسامی عربیہ ہست بہمان اعراب
منقول شدہ نوشتہ می آید شعر بَدَأْتُ بِسْمِ اللهِ رُوحِي بِهِ ابْتَدَأْتُ ❊ أُجِيبُ أَهْوَجَ جَلْ
جَلْيَهُوتَ دَلْهَلَتْ ❊ أَذِيقُونِي مِنَ الْأَنْوَارِ بَيْضَةَ مُشْرِقٍ ❊ عَلَيَّ فَأَحْيُوا مَيِّتَ قَلْبِي بِطَيْطَشْتَ

بِهَمْطَامٍ مَحْوَاسٍ بِهِ النَّارُ أُخْمِدَتْ ❊ بِهِ النَّارُ أُخْمِدَتْ بِهِ النَّارُ أُخْمِدَتْ
أَلَا وَأَلْبِسُونِي هَيْبَةً وَجَلَالًا ❊ وَكُفُّوا أَيْدِي الْأَعْدَاءِ عَنِّي بِعَلْمَهُوتْ
أَلَا وَاحْبِسُوا عَنِّي عَدُوًّا وَحَاكِمًا ❊ بِحَقِّ شَمَّاخٍ وَاشْمَخْ سَلْمَتٍ سَمَّتْ ❊
بِنُوحٍ رِجَالٍ بِاذْخٍ وَشَرَّ نُطْمَبَخٍ ❊ بِقُدُّوسٍ بِرَكُونٍ بِهِ الظُّلُمَاتُ انْجَلَتْ

اَلَا وَاقْضِ یَا دَیَّانُ بِالنُّوْنِ حَاجَتِیْ
بِیَاءٍ وَیَا نُوْرٍ بِسَمْعٍ اُصَالِیَا ❁
وَآخِرْ سِنِیْ یَا ذَا الْجَلَالِ بِکُنْ وَکُنْ
وَخَلِّصْنِیْ مِنْ کُلِّ هَمٍّ وَشِدَّةٍ
وَصُبَّ عَلَیْنَا الرِّزْقَ صَبَّةَ رَحْمَةٍ
وَصُمٍّ وَبُکْمٍ وَعُمْیٍ عَنَّا عَدُوَّنَا
وَفِیْ جَوْسَمٍ دَوْسَمٍ بِوَاسِمٍ قَدِرَاسِمٍ
وَاَلِّفْ قُلُوْبَ الْعَالَمِیْنَ بِاَسْرِهَا
وَبَارِكْ لَنَا اَللّٰهُمَّ فِیْ جَمِیْعِ کَسْبِنَا
بِیَا نُوْرٍ وَیَا خَیْرَ بَاذِخٍ
نَرُدُّ بِكَ الْاَعْدَاءَ مِنْ کُلِّ وِجْهَةٍ
وَاَنْتَ رَجَائِیْ یَا اِلٰهِیْ وَسَیِّدِیْ
فَیَا خَیْرَ مَسْئُوْلٍ وَاَکْرَمَ مَنْ عَطَا
فَقَدْ کَوْکَبِیْ بِالْاِسْمِ عِزًّا وَّبَهْجَةً
فَیَا شَمْخَا یَا تَمْخَا اَنْتَ شَلْمَخَا
بِكَ الطَّوْلُ وَالْهَوْلُ الشَّدِیْدُ لِمَنْ اَتَا
بِطٰهٰ وَیٰسٓ وَطٰسٓمٓ وَالْحَوَامِیْمِ کُلِّهَا
بِکَافٍ وَهَاءٍ یَا عَیْنَ وَصَادِهَا
وَحٰمٓ عٓسٓقٓ حُمِیْنَا بِهَا
الٓمٓ الٓمٓ حَقًّا وَذَا انْتَهٰی ❁

بِنُوْرِ رَخْشِیْمٍ جَلِیًّا سَرِیْعًا اِنْقَضَتْ قَضَتْ
تَجَاعَالِیًا یَسِّرْ اُمُوْرِیْ بِصَلْعَتْ
بِنَصٍّ حَلِیْمٍ فَاطِعِ الضُّرِّ وَاسْبَلَتْ
فَاَنْتَ رَجَاءُ الْقَلْبِ لِکَسِیْرٍ مِنَ الْخَبَتْ
فَاَنْتَ رَجَاءُ الْعَالَمِیْنَ وَلَوْ طَغَتْ
وَاَخْرِسْ نَسَهٗ یَا ذَا الْجَلَالِ بِحَقِّ سَمَتْ
تَحَصَّنْتُ بِاِسْمِ الْعَظِیْمِ مِنَ الْغَلَتْ
عَلَیَّ وَاَعْطِنِیْ قَبُوْلًا بِشَلْمَهَتْ
وَحَلَّ عُقُوْدَ الْعُسْرِ بِیَا نُوْرِ اَرْنَحَتْ
وَیَا مَنْ لَنَا الْاَرْزَاقُ مِنْ جُوْدِهٖ نَمَتْ
وَبِالْاِسْمِ تَرْمِیْهِمْ وَفِی الْبَرْقِ بِالشَّتَتْ
فَغُلَّ مُلِمَّ الْجَیْشِ اِنْ اَرَادَ بِیْ غَلَتْ
وَیَا خَیْرَ مَا مُوْلٍ اِلَی اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ
مَدَی الدَّهْرِ وَالْاَیَّامِ بِالنُّوْرِ جُلِّتْ
وَهَطَلَا بِهٖ عَوْنَاتُ الرِّیَاحِ تَنَحَّلَتْ
لِبَابِ جَنَابِكَ اِلْتَجَی الظُّلُمٰتُ انْجَلَتْ
وَمَا فِیْ تَبَارَكَ وَلِلسَّعَادَةِ اَقْبَلَتْ
کِفَایَتُنَا وَالنُّوْنُ حٰمٓ اَقْسَمَتْ
حِمَایَتُنَا مِنْ کُلِّ سُوْءٍ بِشَلْمَهَتْ
مَلَکُوْتُ بِنُوْرِ الْاِسْمِ وَالرُّوْحِ قَدْ حَلَتْ

رقعہ ابن عباس و کعب احبار رضی اللہ تعالیٰ عنہما میفرمایند کہ اگر این دعا بحضور قلب بخواند ہر چہ

از خدا تعالی بخواهد یا بد بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ یَا مَنْ یَّمْلِكُ حَوَائِجَ
السَّائِلِیْنَ وَیَعْلَمُ ضَمَائِرَ الصَّامِتِیْنَ وَاِنَّ لَكَ فِیْ كُلِّ مَسْئَلَةٍ سَمْعًا حَاضِرًا وَجَوَابًا عَتِیْدًا
وَاِنَّ لَكَ فِیْ كُلِّ صَامِتٍ عِلْمًا نَاطِقًا مُحِیْطًا مَوَاعِیْدُكَ صَادِقَةٌ وَاَیَادِیْكَ فَاضِلَةٌ
وَرَحْمَتُكَ وَاسِعَةٌ وَنِعْمَتُكَ سَابِغَةٌ اُنْظُرْ اِلَیَّ مِنْكَ بِنَظْرَةِ رَحْمَةٍ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
رقعه جائیکه گفته شود که این دعا بسیار بخواند مراد از آن هشتاد و سه عدد بود زیراکه همین عدد مراد است
که گفت حق تعالی لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِیْ مَوَاطِنَ كَثِیْرَةٍ رقعه هر که شب راسته بار آیة الکرسی بخواند
و نظر بستاره سها که نزدیک ستاره میانه که بردم دب الکبیر واقع است دارد اول و آخر درود فرستد و این
دعا بخواند تا چهل روز هیچ بلا و آفتے واندوهے او را نرسد مجرب است بِسْمِ اللّٰهِ یَا وَلِیَّ الْوَلَاءِ وَیَا
كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْبَلَاءِ اِصْرِفْ عَنِّی الْقَحْطَ وَالطَّعْنَ وَالطَّاعُوْنَ وَالْوَبَاءَ وَمَا رَمَیْتَ
اِذْ رَمَیْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰی وَاِنْ یَّكَادُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا لَیُزْلِقُوْنَكَ بِاَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا
الذِّكْرَ وَیَقُوْلُوْنَ اِنَّهٗ لَمَجْنُوْنٌ وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِیْنَ رقعه روز عرفه که روز حج است هشتاد
و سه من گندم دهد و هشتاد و سه بار آیة الکرسی بخواند برائے صحت ذات تمام سال محفوظ باشد رقعه
چون چشم به بد آیت از قرآن بخواند بدی آن دفع شود و این دعا هم خوانند اَللّٰهُمَّ لَا خَیْرَ اِلَّا خَیْرُكَ
وَلَا طَیْرَ اِلَّا طَیْرُكَ وَلَا ضَرَّ اِلَّا ضَرُّكَ وَلَا اِلٰهَ غَیْرُكَ بدی دفع شود **ایضًا** برائے دفع
بدی اختلاج چشم اَللّٰهُمَّ اخْتَلِجْ عَنِّیْ بِالْفَرَجِ وَالصَّلَاحِ وَاصْرِفْ سُوْءَهَا بِالْخَیْرِ وَالْفَلَاحِ
ایضًا چشم از نقره سازند و بر چشم گذاشته تصدق کنند و این دعا خوانند وَلَهٗ مَا سَكَنَ فِی اللَّیْلِ
وَالنَّهَارِ یَا مُحَوِّلَ الْاَحْوَالِ حَوِّلْ حَالِیْ وَحَالَ الْمُسْلِمِیْنَ اِلٰی اَحْسَنِ الْحَالِ بِحُرْمَةِ سَیِّدِنَا
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَجْمَعِیْنَ ۞ **ایضًا** شیخ رکن الدین مرید شیخ احمد کنلو میگفت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم
شیخ احمد را در منام فرمود که بهر نیتے و حاجتے که این اسم بخواند حاجتے روان شود عدد معین بشرط نفع سود مند
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ یَا حَافِظُ یَا حَفِیْظُ یَا وَكِیْلُ یَا رَقِیْبُ یَا اَللّٰهُ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی خَیْرِ
خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَجْمَعِیْنَ رقعه هفت آیت را خواص بسیار است خصوصًا ایمنی از بلاها و

ابن عباس رضی الله عنه گوید که بهتر ازین آیات هیچ دعائے برائے کفایت مهمات دینی و دنیوی
نیست و شیخ نظام الدین و شیخ نصیر الدین چراغ دهلوی قدس سرهما متفق اند در خواص این آیتها هر روز هفت
بار بخواند بسم الله الرحمن الرحيم إن تجتنبوا كبائر ما تنهون عنه نكفر عنكم
سيئاتكم وندخلكم مدخلا كريما ۝ ولا تتمنوا ما فضل الله به بعضكم على بعض
للرجال نصيب مما اكتسبوا وللنساء نصيب مما اكتسبن واسئلوا الله من فضله إن
الله كان بكل شيء عليما ۝ إن الله لا يظلم مثقال ذرة وإن تك حسنة يضاعفها و
يؤت من لدنه أجرا عظيما ۝ إن الله لا يغفر أن يشرك به ويغفر ما دون ذلك لمن
يشاء ومن يشرك بالله فقد افترى إثما عظيما ۝ ولو أنهم إذ ظلموا أنفسهم جاءوك
فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحيما ۝ ومن يعمل سوءا
أو يظلم نفسه ثم يستغفر الله يجد الله غفورا رحيما ۝ ما يفعل الله بعذابكم إن
شكرتم وآمنتم وكان الله شاكرا عليما ۝ این بیت برائے کفایت مهمات سه بار گوید بیت
فسهل یا الهی کل صعب ÷ بحرمة سید الابرار سهل **رقعه** چون خواهد که چیزے از حق تعالی
بخواهد اول از پیر خود بخواهد بعد ازان از حق تعالی خواهد **رقعه** چون دعا کند در امر دینی یا دنیوی آخر
این دعا بخواند اللهم إنا لا نعرف كيفية طلب أسباب صلاح أمور ديننا ودنيانا وآخرتنا و
أنت أعلم بها منا فأعطنا ما يكون صلاحا لنا في ديننا ودنيانا ومعاشنا ومعادنا
وعاقبة أمرنا **رقعه** چون در خدمت حضرت غوث الاعظم رضی الله عنه مصروع را می آوردند در گوش
راست او بخواند سورهٔ فاتحه یکبار و همچنین در گوش چپ پس میگفت در گوش چپ او بآواز بلند این بیت
را که او نظم کرده شعر روحي والقلب يحكم في القدم ÷ من قبل وجود خلقهما من
عدم ÷ هل يجمل من بعد عز فأنكم ÷ أن أنقل عن طريق هو أكرم قدم و در بیت
میگفت الشیخ عبد القادر و در چپ جیلانی میگوید ترا برو و مسوز همچنین سه بار میکرد و در سه مرتبه این
دو بیت نوشته در گردن او می آویخت و می نوشت که شیخ عبد القادر جیلانی میگوید ترا برو و مشود

الکافی — جلیله — الدعاء الجامع لامور الدینیة والدنیویة — للصرع

برائے ہلاک الاعدا — برائے ستر العیوب — برائے دفع الاضطراب

کمن اگر عود کردی ما میسوزیم ترا رقعہ برائے ہلاکی دشمن سورہ نوح ہزار بار و کذالک تبت ہزار بار آمدہ
رقعہ برائے ستر عیوب یا ستّار شصت بار گوید و اگر سیصد و شصت بار گوید تمام ہست رقعہ
اسم یا باسطُ بعد ازان در بسط تمام ہست رقعہ شش آیت سکینہ بخش ہر مضطرب ہست
کہ زوال ترس و بیم سختیہا و اندوہ ہا کند قَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِهٖٓ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ التَّابُوْتُ
فِيْهِ سَكِيْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوْسٰى وَاٰلُ هٰرُوْنَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۞ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِيْ مَوَاطِنَ كَثِيْرَةٍ
وَّيَوْمَ حُنَيْنٍ اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَّضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْاَرْضُ
بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُّدْبِرِيْنَ ۞ ثُمَّ اَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَاَنْزَلَ جُنُوْدًا
لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ثُمَّ يَتُوْبُ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِ
ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۞ اِلَّا تَنْصُرُوْهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ثَانِيَ اثْنَيْنِ اِذْ هُمَا فِي الْغَارِ اِذْ يَقُوْلُ لِصَاحِبِهٖ لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا
فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلَيْهِ وَاَيَّدَهٗ بِجُنُوْدٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِيْنَ كَفَرُوا
السُّفْلٰى وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۞ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ فِيْ قُلُوْبِ
الْمُؤْمِنِيْنَ لِيَزْدَادُوْٓا اِيْمَانًا مَّعَ اِيْمَانِهِمْ وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَكَانَ
اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۞ لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ يُبَايِعُوْنَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ
مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيْبًا ۞ اِذْ جَعَلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ
وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰى وَكَانُوْٓا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا رقعہ یوم شش
شش رکعت نماز بگذارد شمس و قدر و زلزلت و اخلاص و معوذتین بخواند سر بسجدہ نہد ہفت بار
کافرون در سجدہ خواند و حاجت خواہد و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِمَّنْ دَعَاكَ فَاَجَبْتَهٗ وَ
اٰمَنَ بِكَ فَهَدَيْتَهٗ وَرَغِبَ اِلَيْكَ فَاَعْطَيْتَهٗ وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فَكَفَيْتَهٗ اَللّٰهُمَّ اَمِدْ

ارکانی

بِعَيْنِي مَدًّا وَاجْعَلْ فِي قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ وُدًّا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ الْاِيْمَانَ بِكَ وَ
اَسْأَلُكَ الْفَضْلَ وَالْهِدَايَةَ وَاَسْأَلُكَ حُسْنَ الْعَاقِبَةِ فِي الدِّيْنِ وَالدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ رقعه کسیکه بعد سلام صلوة مکتوبه گفته باشد سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْلَمُ
قَدْرَهٗ غَيْرُهٗ وَلَا يَبْلُغُ الْوَاصِفُوْنَ صِفَتَهٗ عمرے دراز شود وحقتعالی غنی گرداند واز
خلق رقعه بعد ہر فریضه کسیکه مواظبت نماید بر خواندن فاتحه وآیة الکرسی و شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اِنَّ الدِّيْنَ
عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ
بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ وَ قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكَ
الْمُلْكِ تا بِغَيْرِ حِسَابٍ جنت ماوائے او گردد وہر روز قضا کرده شود مراورا ہفتاد حاجت ادنی آن
مغفرت ہست و بگوید بعد قوله شَهِدَ اللّٰهُ تا لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ وَاَنَا اَشْهَدُ بِمَا
شَهِدَ اللّٰهُ بِهٖ لِنَفْسِهٖ وَاسْتَوْدِعُ اللّٰهَ هٰذِهِ الشَّهَادَةَ وَهِيَ لِيْ عِنْدَ اللّٰهِ وَدِيْعَةٌ
پس بگوید اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ پس قُلِ اللّٰهُمَّ بخواند رقعه کسیکه زیادتی سود و تجارت
خود خواہد گو که زیاده بگوید درود اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَصَلِّ عَلَى
الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ رقعه بر چهار قطعه سفال نو آب نارسیده
بنویسد اِنَّ الَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا
وَّعَلَانِيَةً يَّرْجُوْنَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُوْرَ لِيُوَفِّيَهُمْ اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ اِنَّهٗ غَفُوْرٌ
شَكُوْرٌ و در متاع خود نهد برکت عظیم و خیر کثیر شود و در پنج رانه ببیند رقعه ترتیب ختم حضرات نقشبندیه
رحمة الله علیهم شب دوشنبه یا شب جمعه بحسب ضرورت ہر شب که باشد و ہر روز که اتفاق فتد
طہارت کامله کند و دوگانه وضو بگذارد و دوگانه دیگر بدین ترتیب که در ہر رکعت آیة الکرسی ہفت بار
و ثوابش ہدیه ارواح مطہره حضرات خواجہا گرداند بعده ده بار این دعا بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
الرَّحِيْمِ يَا مُفَتِّحَ الْاَبْوَابِ وَيَا مُسَبِّبَ الْاَسْبَابِ وَيَا مُقَلِّبَ الْقُلُوْبِ وَالْاَبْصَارِ

للغنى و دفع الحاجات

الكافى

لزيادة الربح فى التجارة

للبركة

ترتيب ختم نقشبنديه

طریق ختم حضرت غوث الثقلین

يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ يَا رَبِّ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللّٰهِ
إِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ يَا رَبِّ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بعدہ فاتحہ ہفت
بار با تسمیہ و صلوٰۃ صد بار و الم نشرح با تسمیہ ہفتاد و نہ بار قل ہو اللہ احد با تسمیہ ہزار و یکبار فاتحہ با تسمیہ
ہفت بار بار صد بار صلوٰۃ علی النبی المختار صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم رقعہ طریق ختم حضرت غوث الثقلین
رضی اللہ عنہ اول سہ روزہ دارد و ابتدا از چہار شنبہ کند تا روز جمعہ و روز جمعہ دوگانہ گزارد در ہر
رکعت آیۃ الکرسی یکبار و اخلاص یازدہ بار بعد از سلام رو برو سے قبلہ نشیند و ختم شروع کند اول درود
یکصد و یازدہ بار و کلمۂ تمجید یکصد و یازدہ بار و شَيْئًا لِلّٰهِ يَا عَبْدَ الْقَادِرِ جِيلَانِي یکصد و یازدہ بار
یٰسین یکصد و یازدہ بار و الم نشرح یکہزار و یکصد و یازدہ بار و درود یکصد و یازدہ بار خواند و فاتحہ بر روحانیت ایشان بخشد
و حاجت خواہد ایشان را شفیع آرد بمراد رسد تا سہ روز چنین کنند بعدہ طریق صغیر کردہ باشد و آن اینست
کہ سورۂ یٰسین یکبار و سورۂ الم نشرح یکصد و چہل و یکبار بخواند باقی ترتیب بر حال خود است اگر بسیار
ضرور باشد ختم کبیر کند و الا از صغیر ہم کارہا آسان شود بعوذ و کرمہ رقعہ در قرآن دو آیت ہستند
کہ اینہا را قطب گویند چنانچہ ستارۂ قطب شمالی و جنوبی را نوک ہر برج متصل است ہمچنین ہمہ حروف ہجی
تمام قرآنست درین ہر دو آیت جمع است پس خواص تمام قرآن درین دو آیت میتوان یافت یکے ازان ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ
مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ تا وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ و آیۃ دوم
مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا
سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ
ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ
فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا خواص این ہر دو آیات بسیار نوشتہ اند مؤلف
برین دو کلمہ اکتفا کردہ رقعہ اوراد تمام سال چون ماہ نو بیند سہ بار گوید رَبِّي وَرَبُّكَ اللّٰهُ و

یکبار بگوید اللهُ اکبر اللهُ اکبر لا اله الا اللهُ واللهُ اکبر ولله الحمد الحمد لله الذی خلقنی
وخلقک وصوّرنی وصوّرک وقدّرک المنازل وجعلک آیةً للعالمین اللهمّ اهلّه
علینا بالیمن والایمان والسلامة والاسلام والتقوی والمغفرة والتوفیق لما
تحبّ وترضی والحفظ عمّا یسخطه اللهمّ اجعله لنا شهر برکةٍ ونجحٍ ونورٍ وفتوحٍ
ومعافاةٍ اللهمّ قاسم الخیر بین عبادک اقسم لنا ما فیه من خیرٍ ما تقسم بین
عبادک الصالحین واین دعا بخواند اللهمّ اجعل لنا هذا الشهر اوّله صلاحاً واوسطه
نجاحاً وآخره فلاحاً برحمتک یا ارحم الراحمین بار فاتحه سی وسه بار بخواند از آفتها در امان
باشد هرکه وقت ماه نو دیدن این دعا بخواند در تمام ماه آرام یابد اللهمّ لک الحمد علی آلائک
ونعمائک مثل ما حمدت به نفسک ومثل ما حمدک الحامدون والذین اذا ذکر
الله وجلت قلوبهم والصابرین علی ما اصابهم والمقیمی الصلوة وممّا رزقناهم
ینفقون واستغفرک المستغفرون الذین اذا فعلوا فاحشةً او ظلموا انفسهم
ذکروا الله فاستغفروا لذنوبهم ومن یغفر الذنوب الا الله واتوب مثل ما
تاب جمیع التوابین الذین حصلت توبتهم مقبولةً وعزمت لنجاتهم واحفظنی
من کل سوءٍ یا غیاث کل ملهوفٍ امّن یجیب المضطرّین اذا دعوک ویکشف
السوء وانت القادر علی کل شیءٍ ما انا فیه من الهموم والغموم انک انت
الغفور الرحیم رقعه شب ماه نو دو رکعت برای استعاذه از شرور این ماه جدید بخواند در رکعت
اولی فلق سه بار و در ثانیه ناس سه بار و دو رکعت برای استخاره در رکعت اولی کافرون سه بار و در ثانیه
اخلاص سه بار مؤلف این رقعات در شب اول ماه صفر هفت هفت بار میخواند و در ثانی سه سه بار
ماه محرم چون ماه ببیند مرحباً بالسنة الجدیدة والدهر الجدید ... اهلاً
مرحباً بالکاتب والشهید الکتاب کهیعص بسم الله الرحمن الرحیم اشهد ان
لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی ویمیت وهو حیٌّ لا یموت

نماز استعاذه از شر ماه

اعمال ماه محرم

بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَاَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَّالنَّارَ حَقٌّ وَّاَنَّ السَّاعَةَ
اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ شب اول شش رکعت بسه سلام
گذارد در هر رکعت اخلاص پانزده بار و بعد سلام هفت بار و بعد هر شفعه گوید سه بار سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ
رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلٰٓئِكَةِ وَالرُّوْحِ از عبد الله ابن عباس رضی الله عنهما مرویست که آنحضرت
فرمود علیه الصلوة والسلام آخر روز در ماه ذی الحجه و اول روز ماه محرم هر که روزه دارد بدرستی که
ختم کرده باشد سال گذشته و شروع کرده باشد سال آینده بروزه این روز تکفیر گناه پنجاه سال شود
بدانکه درین ماه سه روز بسیار بزرگست روزه باید داشت غره و دهم و آخر رقعه هر که غرهٔ ماه محرم
دو رکعت گذارد و هر چه خواهد خواند بعد از سلام هفت بار این دعا بخواند دو فرشته او را تا سال آینده
حافظ باشد اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ الْاَبَدُ الْقَدِيْمُ وَهٰذِهٖ سَنَةٌ جَدِيْدَةٌ اَسْئَلُكَ فِيْهَا
الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ وَالْاَمَانَ مِنَ السُّلْطَانِ الْعَظِيْمِ الْجَابِرِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ
ذِيْ شَرٍّ وَّمِنَ الْبَلَايَا وَالْاٰفَاتِ وَاَسْئَلُكَ الْعَوْنَ وَالْعَدْلَ عَلٰى هٰذِهِ النَّفْسِ
الْاَمَّارَةِ بِالسُّوْٓءِ وَالْاِشْتِغَالِ بِمَا يُقَرِّبُنِيْ اِلَيْكَ يَا بَرُّ يَا رَءُوْفُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
رقعه سُبْحَانَ اللّٰهِ مِلْءَ الْمِيْزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضَا وَزِنَةَ الْعَرْشِ لَا مَلْجَاءَ
وَلَا مَنْجَاءَ مِنَ اللّٰهِ اِلَّا اِلَيْهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَدَدَ الشَّفْعِ وَالْوِتْرِ وَعَدَدَ كَلِمَاتِهِ التَّامَّاتِ
كُلِّهَا اَسْئَلُهُ السَّلَامَةَ بِرَحْمَتِهٖ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ وَهُوَ
حَسْبِيْ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهٖ
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِيْنَ دوازده بار خوانده بر آب دمد و آنرا بخورد از جمیع رنجها و آفتها در حفظ
حق تعالی باشد رقعه شب عاشورا هر که زنده دارد این شب را مثل عبادت اهل هفت آسمان
کرده باشد صد رکعت در هر رکعت سه بار اخلاص بخواند و کلمه تمجید هفتاد بار گوید ثواب بسیار است
چهار رکعت شب عاشورا بخواند در هر رکعت اخلاص پنجاه بار گناه پنجاه سالهٔ گذشته و گناه پنجاه
سالهٔ آینده مغفور شود و در ملاء اعلی خانهٔ او بنا کنند و روز عاشورا روزه دارد ثواب هزار حج و عمره و شهید

باید و هر که افطار کناند صائمی را گویا که تمام امت محمد علیه و علی آله الصلوة والسلام را افطار کنانیده باشد
و در روز عاشورا مفرد صوم گرفتن مکروه است بمشابهت یهود بلکه تاسوعا را ضم نماید و اگر نهم و دهم و یازدهم
روزه دارد نهایت خوب است و چون آفتاب بلند شود دو رکعت گذارد در اولی آیة الکرسی و در ثانیه
آخر سورهٔ حشر و این دعا بخواند یا اول الاولین ویا آخر الآخرین لا اله الا انت خلقت
اول ما خلقت فی هذا الیوم وتخلق آخر ما تخلق فی هذا الیوم اعطنی خیر ما
اعطیت فیه انبیاءک واصفیاءک من ثواب البلایا واسهم لی ما اعطیتهم فیه
من الکرامة بحق محمد علیه الصلوة والسلام چهار رکعت جهت خوشنودی خصمان بخواند
در اولی اخلاص یازده بار و در دویم کافرون سه بار و اخلاص یازده بار و در سیوم تکاثر یکبار و اخلاص
یازده بار و در چهارم آیة الکرسی سه بار و اخلاص بیست و پنج بار خصمان را حق تعالی راضی کند و از اهوال
گور برهاند و این دعا بعد از نماز خواند اللهم اکسر شهوتی عن کل محرم وازجر حرصی
عن کل مأثم وامنعنی من اذی کل مسلم ومسلمة برحمتك یا ارحم الراحمین

آداب یوم عاشورا فراخ کردن طعام بر عیال و صوم و صدقه و سکوت از لغو و فحش و پیوستن رحم
و زیارت قبور رفتن و سلام بر برادر مسلمان گفتن و مصافحه کردن و تعطیر و لقمهٔ حلوا خوراندن و افطار
کنانیدن و هدایت ضال و قرآن خواندن و تسبیح گفتن هفتاد بار و دست بر سر یتیم فرود آوردن و صلاح
ذات البین و فراش مادر و پدر راست کردن و زیارت علماء دین کردن و گریستن از خوف حق تعالی
و ارضاء الخصماء و اکتحال و دعا روز عاشورا خواندن و آن این است اللهم اجعلنی ممن دعاك
فاجبته وآمن بك فهدیته ورغب الیك فاعطیته وتوکل علیك فکفیته و
اقترب منك فادنیته اللهم امدد بعینی فی الخیرات مدا واجعل لی فی قلوب
المؤمنین ودا اللهم انی اسئلك الایمان بك واسئلك الفضل من الرزق
واسئلك العافیة من البلایا واسئلك حسن العاقبة فی الدنیا والآخرة
یا ذا الجلال والاکرام رقعه چون خواهد که حق تعالی او را فورے دهد و از نامرادی باز نگاه دارد و دل

آداب یوم عاشورا

حق تعالی باشد تا سال دیگر و او را ثواب هزار شهید دهد و او را عهدے نزد پروردگار باشد که فردائے قیامت
حساب آسان کند این دعا بخواند روز عاشورا اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ
كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ وَعَدُوٍّ حَاسِدٍ وَلِصٍّ قَاهِرٍ وَسُلْطَانٍ جَابِرٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ
بِكَ مِنْ مَقَامَاتِ الْبُؤْسِ وَمُعَادَاتِ النُّفُوْسِ وَحِدَّةِ السَّقَمِ وَشِدَّةِ الْاَلَمِ وَ
مَوْتِ الْاَحْبَابِ وَفَقْدِ الْمَحَابِّ وَكَرِّ النَّوَائِبِ وَسُوْءِ الْعَوَاقِبِ وَصُرُوْفِ لِمَنْ مِنْ
وَصُنُوْفِ الْمِحَنِ وَكَفٰى بِكَ كَافِيًا لِمَنِ اسْتَكْفَاكَ وَهَادِيًا لِمَنِ اسْتَهْدَاكَ وَوَافِيًا
لِمَنِ اسْتَوْفَاكَ وَمُجِيْبًا لِمَنِ الْتَجَأَ اِلَيْكَ وَمُعِيْنًا لِمَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ زَهِّدْنِيْ فِي الدُّنْيَا
وَرَغِّبْنِيْ فِي الْحُسْنٰى وَاَفْرِغْ عَلَيَّ الصَّبْرَ وَحَبِّبْ اِلَيَّ الْاَجْرَ وَجَنِّبْنِيْ طَاعَةَ الْهَوٰى وَ
بَلِّغْنِيْ غَايَةَ الْمُنٰى وَاجْعَلْنِيْ مِمَّنْ يَرْضٰى بِقَضَائِكَ وَيَسْتَعِدُّ بِلِقَائِكَ وَيَسْتَعِيْذُ بِبَلَائِكَ
وَيَبْتَغِيْ رِضَائَكَ وَيَسْتَغْنِيْ بِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ وَلَا يَكْفُرُ خَيْرَكَ وَلَا يَأْمُلُ غَيْرَكَ
مِنْ رِزْقِكَ فَقَدْ ضَلَّ مَنْ يَصْرِفُ عَنْكَ اَمَلَهٗ وَيَجْعَلُ لِغَيْرِكَ عَمَلَهٗ فَيُوْقِنُ لِمَا اَنْشَأْتَ
مِنْ خَلْقِكَ لَا يَشُكُّ فِيْمَا ضَمِنْتَهٗ مِنْ رِزْقِكَ اَللّٰهُمَّ نَزِّهْنِيْ مِنْ عِبَادَةِ الْعِبَادِ وَ
اَغْنِنِيْ مِنْ عِمَارَةِ الْبِلَادِ وَاَعِنِّيْ عَلٰى عِمَارَةِ الْمَعَادِ وَاجْعَلْ عِبَادَتِيْ لَكَ وَخَشْيَتِيْ مِنْكَ
وَاَمَلِيْ اِلَيْكَ وَثِقَتِيْ بِكَ يَا اِلٰهَ الْعَالَمِيْنَ يَا خَيْرَ النَّاصِرِيْنَ يَا مَنْ يَدَاكَ مَبْسُوْطَتَانِ
يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ اُبْسُطْ عَلَيْنَا بِفَضْلِكَ الْوَاسِعِ يَا مَنْ لَيْسَ لِغِنَاكَ غَايَةٌ اِرْحَمْ مَنْ
لَيْسَ لِفَقْرِهٖ نِهَايَةٌ وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ اَجْمَعِيْنَ چون روز عاشورا شود
غسل کند هنوز او خود را نپوشیده باشد که آمرزیده شود و هفت بار آب نوگیرد و بر سر مالد و این دعا بخواند
حَسْبِيَ اللّٰهُ وَكَفٰى سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ دَعَا وَلَيْسَ وَرَاءَ اللّٰهِ الْمُنْتَهٰى مَنِ اعْتَصَمَ بِحَبْلِ اللّٰهِ نَجٰى
رقعه چون ماه نو بیند گوید اَللّٰهُمَّ فَرِّحْنَا بِدُخُوْلِ الصَّفَرِ وَاخْتِمْهُ بِالْخَيْرِ وَالظَّفَرِ وَاصْرِفْ
عَنِّيْ وَعَنْ جَمِيْعِ الْمُسْلِمِيْنَ شَرَّهَا چهار رکعت بین فرض العشاء و الوتر بخواند هر چهار نفل در چهار
رکعت یازده یازده بار و بعد از سلام کلمه تمجید هفتاد بار و درود هفتاد بار گفته اند که تا در سال ده حوادث

شود درین ماه و یک در تمام ماه ها هر که بخواند یا بر دیوار خانه نویسد امین باشد اللّٰهمّ یا شدید القوی
و یا شدید المحال یا عزیز ذلّت بعزّتک جمیع خلقک اکفنی عن جمیع خلقک
یا محسن یا مجمل یا مفضّل یا منعم یا مکرم یا من لا اله الّا انت رقعه در اول
ماه صفر این دعا بخواند اللّٰهمّ انّی اعوذ بک من شرّ هذا الشهر و من شرّ کلّ بلیّة و شدّة
الّتی قدّرت فیه یا دهر یا دیهور یا دیهار یا ابد یا ازل یا کون یا کان یا کینون
یا کینان یا مبدئ یا معید یا ذا العرش المجید انت تفعل ما ترید اللّٰهمّ احرس
بعینک نفسی و اهلی و مالی و ولدی و دینی و دنیای الّتی ابتلیتنی بصحبتها بحرمة
سیّد الابرار و الاخیار برحمتک یا ارحم الراحمین ٥ و در هر روز ماه صفر این دعا بخواند
بعد هر فریضه خوانده باشد از بلیه محفوظ باشد اعوذ بالله من شرّ هذا الزمان و استعیذ به
من شرور الازمان و اعوذ بجلال وجهک و کمال قدرتک ان تجیرنی فی
هذه السنة و قنی شرّ ما قضیت فیها و اکرمنی فی هذا الزمان لصفر باکرم
النظر و اختمه بالسعادة و السلامة لی و لاهل بیتی و اولادی و اخوانی و اقربائی
و لامّة محمّد علیه الصلوة و السلام ربّ اغفر و ارحم و انت خیر الراحمین آخرین
چهارشنبه بعد از صبح غسل کند و در وقت چاشت دو رکعت بخواند در اولی قل اللّٰهمّ مالک الملک
الی بغیر حساب و در ثانیه قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن ایّاما تدعوا فله الاسماء
الحسنی و لا تجهر بصلاتک و لا تخافت بها و ابتغ بین ذلک سبیلا و قل الحمد
لله الّذی لم یتّخذ ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولیّ من الذّل
و کبّره تکبیرا بعد از سلام درود گوید و این دعا بخواند اللّٰهمّ اصرف عنّی شرّ هذا الیوم
و اعصمنی من شؤمه ... و انزل علیّ رحمته و برکته و جنّبنی عمّا یخاف فیه من
نحوسته ... بفضلک یا دافع الشرور و یا مالک النشور و صلّی الله تعالی
علی نبیّه محمّد و آله اجمعین ٥ رقعه در آخرین چهارشنبه چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت

اوراد و وظائف

هفت‌ده بار سورة الکوثر و پنج بار اخلاص و بعد از سلام این دعا بخواند اللّٰهم یا شدید القوی و یا شدید المحال یا عزیز ذلت بعزتک جمیع خلقک اکفنی من جمیع خلقک یا محسن یا مجمل یا مفضل یا منعم یا مکرم یا من لا اله الا انت برحمتک یا ارحم الراحمین ٭ حق تعالی او را از بلاها تا سال دیگر نگاه دارد و برای درازی عمر در آخر ماه صفر هشت رکعت بدو سلام بگذارد و در هر رکعتے اخلاص پانزده بار بعد از سلام سه بار درود خوانده این دعا سه بار بخواند اللّٰهم لک الحمد شکرا و لک المن فضلا و انت ربنا حقا و انا عبدک رقا و انت لذلک اهلا استودعک نفسی و دینی و دنیای و آخرتی و خواتیم عمری و عملی و استودعک عمری و عزتی فی خلقک من فضلک و استودعک من آمن بک من عبادک و نبیک محمد علیه الصلوة و السلام لشدة حولک و بطشک و قوتک فان مستودعک مصان و حکمک نافذ و قضاءک غالب و انت علی کل شیء قدیر یا احکم الحاکمین و یا اسرع الحاسبین و یا اکرم مامول و اجود مسئول یا حی یا قیوم یا قدیم یا قائم یا دائم یا فرد یا وتر یا احد یا صمد یا من لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفوا احد یا عزیز یا وهاب برحمتک یا ارحم الراحمین و صلی الله تعالی علی محمد خاتم النبیین و علی آله الطیبین الطاهرین ٭ در مفتاح الجنان از شیخ الاسلام شیخ فرید الدین گنجشکر قدس سره نقل کرده سلطان انبیاء علیه السلام را زحمت در آخر ماه صفر بود و هم در آن زحمت برفت و در آخرین چهارشنبه اندک تخفیف شد مسلمانان شادی کردند **ذکر ماه ربیع الاول** ٭ هر که اول شب و اول روز ربیع الاول چهار رکعت بخواند در هر رکعت بعد از فاتحه اخلاص هفت بار فائده بسیار است هر که پنجم و شانزدهم و بیست و ششم ربیع الاول روزه دارد ثواب بسیار است هر که دوازدهم این ماه روزه دارد ثواب هزار ساله عبادت یابد در ماه ربیع الاول صحابه رضوان الله تعالی علیهم اجمعین بیست رکعت بهدیهٔ رسول الله صلی الله تعالی علیه و علی آله و اصحابه و سلم خوانده در هر رکعت بعد از فاتحه اخلاص بیست یکبار بعد از آن صد بار درود فرستند ثواب آن بسیار است **ذکر ماه ربیع الآخر** هر که روزه دارد و هم و

اعمال ماه ربیع الاول

اعمال ماه ربیع الثانی

بستم وبیست وششم وششم این ماه ثواب بسیار است دراول شب واول روز چهار رکعت نماز بگذارد
ودر هر رکعتی بعد فاتحه اخلاص نه بار بخواند ثواب بسیار است واگر بیست وپنجبار اخلاص خواند هشتاد نیکی
زیاده کنند وهشتاد بدی محو نمایند **ذکر ماه جمادی الاولی** هرکه در شب اول وروز اول چهار رکعت
گذارد بخواند در هر رکعتی بعد از فاتحه پانزده بار اخلاص ثواب بسیار است ودر دویم ودوازدهم وبیست ویکم
این ماه روزه دارد ثواب بسیار است **ذکر ماه جمادی الآخر** هرکه شب اول وروز اول ماه چهار رکعت
بخواند در هر رکعت بعد از فاتحه اخلاص سیزده بار ثواب بسیار است هرکه روز اول ومیانه وآخر روزه دارد
ثواب بسیار است **ذکر ماه رجب** رسول علیه الصلوة والسلام ماه رجب دیدی گفتی اَللّٰهُمَّ بَارِکْ لَنَا فِیْ رَجَبَ
وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا اِلٰی شَهْرِ رَمَضَانَ در شب اول این ماه بعد از نماز مغرب بیست رکعت بده سلام
بعد از فاتحه اخلاص یگان بار بخواند بسیار خوب است بعد از نماز خفتن دو رکعت بخواند در رکعت اولی الم نشرح
یکبار واخلاص سه بار ودر دویم الم نشرح واخلاص ومعوذتین یگان یگان بار بخواند وبعد از سلام سی بار گوید لا اله
الا الله وسی بار صلوة فرستد وحاجت خواهد روا شود اول ماه رجب روزه دارد وغسل کند چون آفتاب برآید بگوید
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ حَقًّا حَقًّا لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِیْمَانًا وَّتَصْدِیْقًا لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْکَ لَهٗ مُحَمَّدٌ
رَّسُوْلُ اللّٰهِ حَقًّا حَقًّا فضل بسیار است اول پنجشنبه که در رجب آید روزه دارد که شب جمعه لیلة الرغائب است و
رغائب جمع رغبه است ورغبه عطاء کثیر را گویند واهل الله را درین شب از حق تعالی عطاها ئیست وچون از نماز فرض
وسنت مغرب لیلة الجمعه فارغ شود شش رکعت بسه سلام که صلوة الاوابین است بخواند در هر رکعت بعد از فاتحه
اخلاص سه بار وبعد از ان نماز لیلة الرغائب دوازده رکعت بشش سلام بخواند در هر رکعت بعد از فاتحه سه بار انا
انزلناه فی لیلة القدر ودوازده بار اخلاص بعد از فراغ بار بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ وَعَلٰی اٰلِهٖ
پس سر در سجده نهد ودر سجده هفتاد بار بگوید سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلٰٓئِکَةِ وَالرُّوْحِ وسر از سجده
بردارد وبنشیند وهفتاد بار بگوید رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ اِنَّکَ اَنْتَ الْعَلِیُّ الْاَعْظَمُ
بار دویم سر بسجده نهد وهفتاد بار بگوید سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلٰٓئِکَةِ وَالرُّوْحِ ودر سجده حاجت
خواهد روا گردد انشاء الله تعالی وَصَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی خَیْرِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِیْنَ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ

تمام شد

ذکر عبادات از شعبان تا ذی الحجه منقول از جواهر خمسه

نماز و دعای ماه شعبان در شب اول دوازده رکعت بگذارد و بخواند در هر رکعتی بعد فاتحه اخلاص پانزده بار بنامهٔ اعمال آن بنده ده هزار نیکی بنویسند و ده هزار بدی از اسم آن دور کنند نماز و دعای شب براة در شب براة صد رکعت بگذارد به پنجاه سلام در هر رکعتی بعد فاتحه اخلاص ده کرت **ایضا** خواجه ذوالنون مصری روایت میکند که در شب برات دوازده رکعت در هر رکعت بعد فاتحه سورهٔ اخلاص پنجاه بار ثواب صد رکعت یابد **ایضا** سلطان الموحدین شیخ ظهور حاجی حمیده حضور قدس الله سره العزیز روایت میکند در شب براة دو رکعت گذارد در هر رکعتی بعد فاتحه سورهٔ اخلاص یا نصد بار معوذتین صد کرة بخواند ثواب صد و دوازده رکعت یابد و ثواب معوذتین صد کرة بعد از سلام سر بسجده نهد و این دعا بخواند سجد لك سوادي وخيالي وآمن بك فؤادي وأقرّ بك لساني وها أنا بين يديك يا عظيم كلّ عظيم اغفر ذنبي العظيم فإنّه لا يغفر الذنوب غيرك اللهمّ سجد [illegible] وجهي خرّ لك ساجدا و این دعا نیز بخواند اعفّر وجهي في التراب لوجه سيدي وحقّ لوجه سيدي أن يعفّر الوجوه له بعد بنشیند صلوة گوید و این دعا بخواند اللهمّ ارزقني قلبا نقيا من الشرك بريا لا كافرا ولا شقيا **ایضا** در شب برات این دعا بخواند اللهمّ يا ذا المنّ ولا يمنّ عليك يا ذا الجلال والإكرام يا ذا الطول والإنعام لا إله إلّا أنت يا ظهير العائذين ويا رجاء المستجيرين ويا صريخ المستصرخين يا أمان الخائفين ويا دليل المتحيرين ويا غياث المستغيثين ويا أرحم الراحمين اللهمّ إن كنت كتبتني في أمّ الكتاب عندك شقيا فقيرا فامح عنّي اسم الشقاوة وثبتني عندك سعيدا غنيا وإن كنت كتبتني في أمّ

الكتاب عندك محروماً مقتّراً على رزقي فامح عني حرماني وشقائي وتقتير رزقي و
اكتبني عندك سعيداً غنياً موفقاً للخير موسعاً على رزقي فانك قلت في ام
الكتاب يمحو الله ما يشاء ويثبت وعنده ام الكتاب ذکر نماز و دعا در ماه رمضان
چون ماه نو ببیند این بگوید اللهم هذا شهر رمضان ادخله علينا بالامن والامان و
صحة من السقم وفراغ من الشغل واعنا على الصيام والقيام وتلاوة القرآن
ينقضي عنا وقد غفرت لنا ورضيت عنا اللهم هذا شهر رمضان قد حضر
فسلمه لنا وتسلمه في يسر منك وعافية اللهم ارزقنا صيامه وقيامه تقبل
منا بايمان واحتساب اللهم ارفع عنا الكسل والفترة والسآمة وارزقنا فيه
الخير والجد والاجر والاجتهاد والقوة والنشاط كما تحب وترضى **ایضاً** نماز و دعا
وتراویح هر شبے از ماه مبارک بعد از خفتن پیش از وتر بیست رکعت نماز بده سلام بگذارد و بعد از چهار
رکعت سه کرت تسبیح بگوید (تسبیح اول) لا اله الا الله وحده لا شريك له له الحمد و
له الملك يحيي ويميت وهو حي لا يموت ذو الجلال بيده الخير وهو على كل شيء
قدير (تسبیح دوم) سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر ولا حول و
لا قوة الا بالله العلي العظيم عدد ما علم الله وزنة ما علم الله وملأ ما علم
الله (تسبیح سوم) سبحان الله الملك الجبار سبحان الله العزيز الغفار سبحان الله
الواحد القهار سبحان الله الكريم الستار سبحان الله الكبير المتعال سبحان الله
خالق الليل والنهار سبحان الله الذي لم يزل ولا يزال (تسبیح چهارم) سبحان
ذي الملك والملكوت سبحان ذي العزة والعظمة والهيبة والقدرة والكبرياء
والجبروت سبحان الملك الحي الذي لا ينام ولا يموت ابداً ابداً (تسبیح پنجم) استغفر
الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم غفار الذنوب ستار العيوب مقلب
القلوب كشاف الكروب واتوب اليه توبة عبد ظالم ذليل لا يملك

نماز و دعا در ماه رمضان

ایضاً

لِنَفْسِهٖ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا وَّلَا مَوْتًا وَّلَا حَيٰوةً وَّلَا نُشُوْرًا ایضا بعداز ہر تسبیح این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ إِنِّيْ أَسْأَلُكَ رِضْوَانَكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوْذُ بِكَ مِنَ النَّارِ يَا خَالِقَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا عَزِيْزُ يَا غَفَّارُ يَا كَرِيْمُ يَا سَتَّارُ يَا رَحِيْمُ يَا بَارُّ اَللّٰهُمَّ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ سه بار ایضا در بیست وہفتم ماه دوازده رکعت بگذارد وبخواند در ہر رکعتے بعداز فاتحہ انا انزلناه سه بار وسورهٔ اخلاص ده بار چون از نماز فارغ شود صد بار بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَآ إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ ایضا نماز ودعا آخر ماه رمضان بعداز تراویح در شب آخر ده رکعت بگذارد به پنج سلام وہرچه خواہد از قرآن بخواند بعداز فراغ ہزار ویکبار أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ بعداز ان سر بسجده نهد واین دعا بخواند يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ يَا إِلٰهَ الْأَوَّلِيْنَ وَالْآخِرِيْنَ اغْفِرْ لِيْ ذُنُوْبِيْ وَتَقَبَّلْ صَلٰوتِيْ وَصِيَامِيْ وَقِيَامِيْ آمرزیده شود انشاء الله تعالی ذکر نماز ودعاء ماه شوال بعداز نماز عید فطر چہار رکعت بگذارد در اول بعداز فاتحہ سبح اسم ودر دوم والشمس ودر سیوم والضحی ودر چہارم الم نشرح ہر یکے یک کرت وبعداز نماز بست ویک کرت سوره اخلاص بخواند ایضا ششم ماه شش رکعت بگذارد ودر ہر رکعتے بعداز فاتحہ والسماء والطارق یک کره بعد از سلام صد کرت درود گوید ایضا عشره آخر ماه ہر روز فاتحہ بخواند ثواب ختم یابد ودر آن سال ہیچ گناه بروی ننویسند ذکر نماز ودعاء ماه ذی القعده سی رکعت بگذارد در ہر رکعتے بعداز فاتحہ اذا زلزلت الارض بخواند چون فارغ شود سورهٔ حم بخواند ایضا نہم ماه دو رکعت بگذارد وبرای ترقی درجات در ہر رکعتے بعداز فاتحہ سورهٔ مزمل بخواند وپس از سلام بیس سه کرت بخواند ایضا آخر ماه بعداز چاشت دو رکعت بگذارد بعداز فاتحہ در ہر رکعتے سورة القدر بخواند سه کرت بعداز سلام یازده کرت درود ویازده کرت فاتحہ بخواند سر بسجده نهد ہرچه از حق تعالی بخواہد مستجاب گردد ذکر نماز ودعاء ماه ذی الحجه شب اول دو رکعت بگذارد در ہر رکعتے بعداز فاتحہ سورة الکافرون یک کره ایضا در عشرهٔ اول در شب جمعه ویا روز شش رکعت بگذارد به سه سلام در ہر رکعتے

بعد از فاتحہ اخلاص پانزدہ کرت بخواند بعد الفراغ بگوید یَا نُوْرُ تَنَوَّرْتَ بِالنُّوْرِ فِیْ نُوْرِ نُوْرِکَ
یَا نُوْرُ ایضاً ہشتم او مذکور آنرا ترویہ خواند شش رکعت بگذارد چہار رکعت بیک سلام در اول
ایضاً — بعد از فاتحہ والعصر یکبار و در دوم لایلاف قریش یکبار و در سیوم اذا جاء نصر اللہ یک کرت و در
چہارم اخلاص سہ بار و بعد ازان دو رکعت دیگر گذارد و در ہر رکعتے بعد از فاتحہ قل ہو اللہ احد
ایضاً — سہ بار بخواند ثواب ترویہ یابد ایضاً شب عرفہ دہ رکعت نماز بگذارد بہ پنج سلام در ہر رکعتے بعد
ایضاً — از فاتحہ لایلاف قریش پنجبار بگوید ایضاً نماز و دعا روز عرفہ در روز عرفہ چہار رکعت بعد از فاتحہ
انا انزلناہ سہ بار بخواند و سورۂ اخلاص بیست و یکبار چون از نماز فارغ شود ہفت بار درود بخواند
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ عَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ بَارِکْ وَ سَلِّمْ ہفتاد بار استغفار بدین طریق
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ لِیْ وَ لِلْمُؤْمِنِیْنَ ایضاً بعد از نماز عید اضحی و خطبہ چہار رکعت بیک سلام
بگذارد در رکعت اول بعد از فاتحہ سبح اسم و در دوم والشمس و در سیوم والضحی و در چہارم اخلاص
ایضاً — یگان کرہ بخواند حق تعالی گناہ پنج سالہ او را محو کند ایضاً چون از مسجد مصلی (عیدگاہ ۱۲) در خانہ آید دو
رکعت بگذارد در ہر رکعتے بعد از فاتحہ انا اعطیناک الکوثر سہ کرت بخواند ثواب قربانی یابد چون
مفلس باشد و وقتیکہ قربانی دہد این آیۃ بخواند اِنَّ صَلٰوتِیْ وَ نُسُکِیْ وَ مَحْیَایَ وَ مَمَاتِیْ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ لَا شَرِیْکَ لَهٗ وَ بِذٰلِکَ اُمِرْتُ وَ اَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِیْنَ و این دعا
بخواند اَللّٰهُمَّ هٰذَا فِدَائِیْ لَحْمُهَا بِلَحْمِیْ وَ دَمُهَا بِدَمِیْ وَ عَظْمُهَا بِعَظْمِیْ اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ
ایضاً — مِنِّیْ کَمَا تَقَبَّلْتَ مِنْ حَبِیْبِکَ اِبْرَاهِیْمَ عَلَیْهِ السَّلَامُ ایضاً ہر کہ این دعا بسعادت را
آخر سال بیست یکبار بخواند ہمہ احوال باطن در معاملہ بیند صاحب ابرار را باید کہ روزینہ بخواند
تا بہ ترقی مطلع گردد و دعا اینست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ یَا رَبِّ اَکْرِمْنِیْ بِشُهُوْدِ اَنْوَارِ
قُدْسِکَ وَ اَیِّدْنِیْ بِظُهُوْرِ سَطَوَاتِ سُلْطَانِ اُنْسِکَ حَتّٰی اَتَقَلَّبَ فِیْ سُبُحَاتِ
مَعَارِفِ اَسْمَائِکَ وَ اَطْلِعْنِیْ عَلٰی اَسْرَارِ ذَرَّاتِ وُجُوْدِکَ فِیْ مَعَالِمِ شُهُوْدِکَ
لِاَشْهَدَ بِهَا مَا اَوْدَعْتَهٗ فِیْ عَوَالِمِ الْمُلْکِ وَ الْمَلَکُوْتِ وَ اُعَایِنَ سَرَیَانَ سِرِّ قُدْرَتِکَ

فِیْ عَوَالِمِ شَوَاهِدِ اللَّاهُوْتِ وَالنَّاسُوْتِ وَعَرِّفْنِیْ مَعْرِفَةً تَامَّةً فِیْ حِكْمَةٍ عَامَّةٍ حَتّٰی لَا يَبْقٰی مَتْلُوْمٌ اِلَّا وَاَطَّلِعُ عَلٰی دَقَائِقِهِ الَّتِیْ فَائِقُ الْمُسْتَنْبِطِ فِی الْمَوْجُوْدَاتِ وَاَذْهِبْ بِالظُّلْمَةِ الْمَانِعَةِ عَنْ اِدْرَاكِ حَقَائِقِ الْاِيْمَانِ ثُمَّ تَقَرَّبَ مَا فِی الْقُلُوْبِ وَالْاَرْوَاحِ مُهَيِّجَاتُ الْحُبِّ وَالْوِدَادِ وَالرُّشْدِ وَالْاِرْشَادِ اِنَّكَ اَنْتَ الْمُحِبُّ وَالطَّالِبُ وَالْمَطْلُوْبُ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوْبِ وَيَا كَاشِفَ الْكُرُوْبِ وَيَا دَلِيْلَ الْمُتَحَيِّرِيْنَ وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ اَنْتَ رَبِّیْ وَرَبُّ كُلِّ شَیْءٍ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْنَا بَيْنَ النَّاسِ مَغْرُوْرِيْنَ وَلَا عَنْ خِذْ مَتِكَ مَحْجُوْرِيْنَ وَلَا بِنِعْمَتِكَ مُسْتَدْرَجِيْنَ وَلَا مِنَ الَّذِيْنَ يَاكُلُوْنَ اَمْوَالَ الدُّنْيَا بِالدِّيْنِ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی خَيْرِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ تَمَّتْ بِالْخَيْرِ

خاتمة الطبع

الحمد لله علی احسانه که درین ایام میمنت التیام کتاب مستطاب متضمن باوراد و اعمال و ادعیه مستندۂ مجربۂ قدوة السالکین زبدة العارفین حضرت مولانا شاہ کلیم اللہ جہان آبادی قدس سرہ السامی اعنی مرقعۂ کلیمی محشی بحواشی نافعہ و فواید مفیدہ تصحیح مولانا مولوی اعجاز احمد صاحب سلمہ اللہ تعالی حسب ایمای جناب مولوی محمد عبد الاحد صاحب بماہ صفر المظفر ۱۳۱۱ھ در مطبع مجتبائی دہلی حسن انطباع یافت - اگرچہ قبل ازین تراجم مرقعہ شریف بدرجۂ اتم شائع شدہ بسبب نفع خلائق گردیدہ امابنظر اینکہ اگر اصل ملفوظ شیخ عامۂ خلایق را دستیاب شود مید ازدیاد برکت است ازینجہت اصل کلام شیخ طبع کردہ شد تا مردمان برکات ولطافت کلام شیخ دریابند و عابدان کامگار بکمال شوق حرز جان سازند واللہ ولی التوفیق -

برخے از احوال حضرت شاہ کلیم اللہ جہان آبادی چشتی قدس سرہ ومناقبہم

بدانکہ شیخ

از اعاظم مشائخ وکبرائے اولیائے خاندان چشتیہ نظامیہ است وخرقہ فقر وارادت از شیخ یحیی مدنی و وے از شیخ محمد اعظم چشتی و وے از خواجہ حسن چشتی و وے از جمال الدین المشہور شیخ جمن و وے از شیخ محمود المعروف بہ شیخ راجن و وے از شیخ علم الدین و وے از شیخ سراج الدین و وے از شیخ کمال الدین علامہ و وے از شیخ نصیر الدین محمود چراغ دہلی و وے از سلطان المشائخ نظام الدین بداؤنی قدس اللہ سرہم پوشیدہ حضرت شیخ کلیم اللہ اول در دہلی تحصیل علوم ظاہری پرداخت و دستار فضیلت بست بعد ازان بحرمین شریفین تشریف بردہ در مدینہ منورہ مرید حضرت یحیی مدنی گردید و مدتے بخدمت آنحضرت ماندہ بتکمیل رسید وخرقہ خلافت یافت و باز بشاہجہان آباد آمد و فیما بین قلعہ و مسجد بود باش ساخت و بتدریس و تلقین خلق مصروف گشت و کتابہا در علوم حقائق و معارف تصنیف کرد چنانچہ کتاب سواء السبیل و کشکول و مرقع وغیرہ تصانیف وے است و آنحضرت رام میدان صاحب حال و قال بسیار بودند و بحالت سماع نظر فیض اثر وے بر ہر کہ افتاد وے مست و بیخود گشتے **وفات** وے بتاریخ بست و چہارم ربیع الاول سال یکہزار و یکصد و چہل ہجری است و مرقد منور در دہلی زیارتگاہ خلق است +

قطعہ تاریخ وفات

کلیم اللہ چو از فضل الہی	ز دنیا شد بخلد جاودانی	دو تاریخست سال رحلتش [illegible]	[illegible]
۱۱۴۲	۱۱۴۲	۱۱۴۲	
یکی موسی ثانی کاشف دین	دگر عرفان دین موسی ثانی	کلیم اللہ چشتی مبارک	بگو ترحیل آن شیخ زمانی